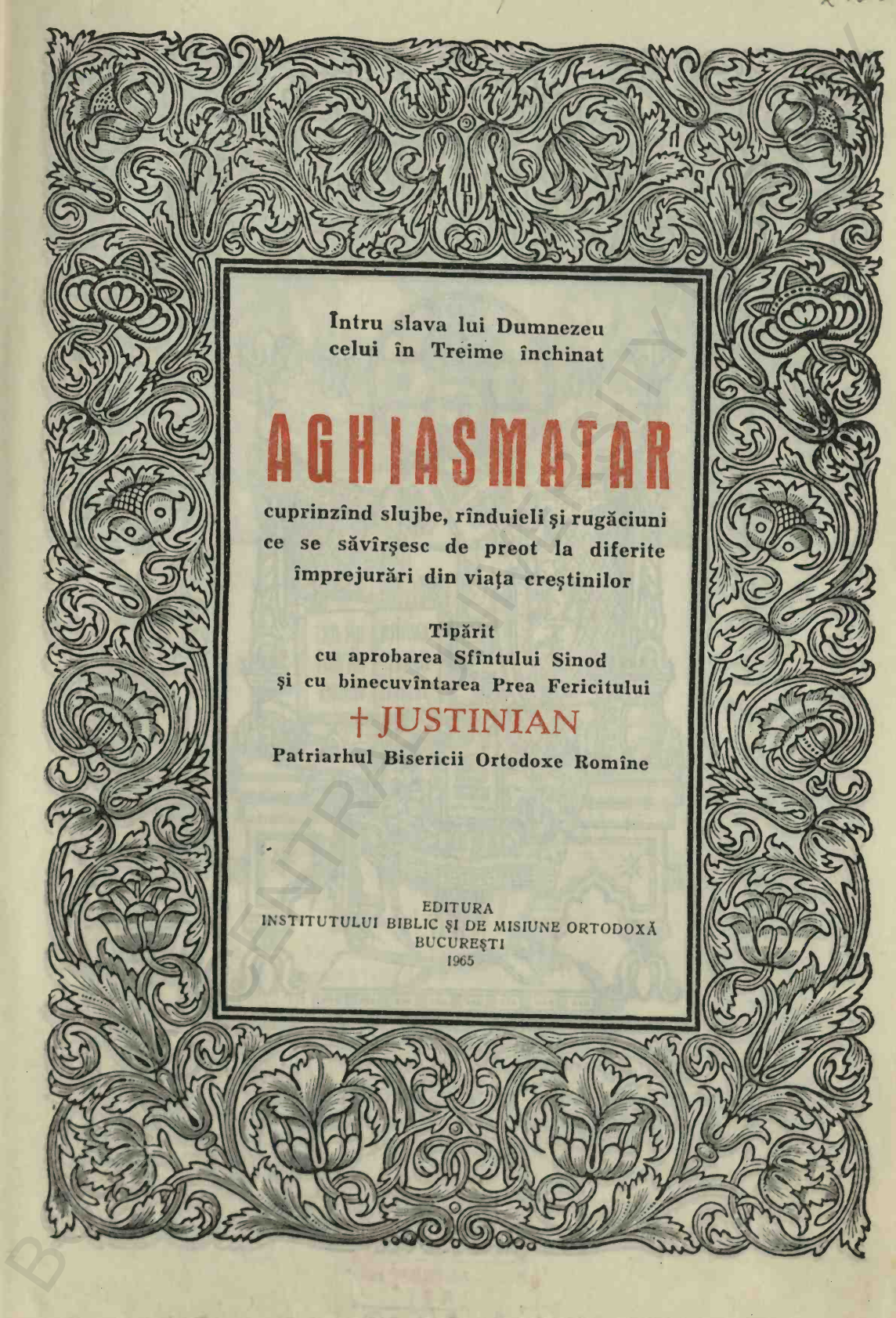

The entire page is framed by a highly detailed, symmetrical border of black and white line art. The border features a variety of floral motifs, including roses, tulips, and other stylized flowers, interspersed with scrolling vines and leaves. The central text is contained within a rectangular frame that has a double-line border.

Întru slava lui Dumnezeu
celui în Treime închinat

AGHIASMATAR

cuprinzînd slujbe, rînduieli și rugăciuni
ce se săvîrșesc de preot la diferite
împrejurări din viața creștinilor

Tipărit
cu aprobarea Sfîntului Sinod
și cu binecuvîntarea Prea Fericitului

† JUSTINIAN

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne

EDITURA
INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI
1965

BOTEZUL

RINDUIALA ÎN ZIUA ÎNTIA LA FEMEIA LĂUZĂ

Sfințirea apei

După ce femeia naște pruncul, moașa aduce într-un vas apă curată pentru sfințire și preotul o sfințește, începînd așa :

Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepîndu-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unul Stăpîn, noi păcătoșii robii Țăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă...

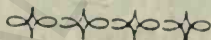
Doamne, miluieste-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit ; nu Te minia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri ; că Tu ești Dumnezeu nostru și noi sintem poporul Țău : toți, lucrul mîinilor Tale ; și numele Țău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mintuim prin tine de nevoi, căci tu ești mîntuirea neamului creștinesc.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpîne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și prin trimiterea Sfîntului Tău Duh sfințește apa aceasta (de 3 ori). Și fă-o, cu puterea Duhului Sfînt, să fie robilor Tăi celor ce vor gusta dintr-însa sau o vor lua sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, vindecare și sfințire a caselor. Că s-a binecuvîntat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.

Rugăciunile la femeia lăuză

În a opta zi merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină și, cădînd toată casa, face început așa:

Binecuvîntat este Dumnezeul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfîntului de rînd, ori acest tropar, glăsul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dînsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Slavă... și acum... Condac, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slăvesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut prunc tinăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, însuși vindecă și pe roaba Ta aceasta (**N**), care a născut, și o ridică din patul în care zace, pentru că, după cuvîntul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați sîntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acopere-o pe ea sub acoperămîntul aripilor Tale, din ziua de azi pînă la sfîrșitul ei, cu rugăciunile preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, însuși, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut pe acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Și pe pruncul care s-a născut dintr-însa ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul protivnicului, de dururile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mîna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i

vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, de neputință, de slăbiciune, de rîvnire, de zavistie și de deochi apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pîntecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptînd smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-însa învrednicește-l să se închine Bisericii pămîntești, pe care ai gătit-o ca să fie slăvit numele Tău cel sfînt. Că Tie se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a Te pogorî din cer și a Te naște din sfînta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, pentru mîntuirea noastră a păcătoșilor, Tu, Care știi neputința firii omenеști, iartă, după mulțimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (**N**), care a născut; căci Tu Doamne, ai zis: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pămîntul și-l stăpîniți. Pentru aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, cu frică chemăm numele cel sfînt al împărăției Tale. Caută din cer și vezi neputința noastră a osîndiților, și iartă pe roaba Ta aceasta (**N**) și toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă și pe cei care s-au atins de dînsa și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oa-

meni iubitor, că Tu singur ai putere a ierta păcatele; cu rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi rugăciunea pentru moașa care ridică pruncul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă și în zilele cele din urmă trimis ai fost de la Tatăl și Te-ai născut pe pământ din Maica cea nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cîntare de slavă de la păstori și cîntări de la îngeri, înfășare cu scutece și punere în ieslea dobitoacelor, vino și, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (**N**), care a apucat pruncul și o curățește pe ea, ca să intre cu vrednicie în biserica Ta. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, și Ție slăvă înălțăm împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ală rugăciune pentru celelalte femei, care stau în ajutor:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, care ai zis Apostolului Petru despre vietățile din vasul cel ca o față de masă de pînză: cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurca și ai poruncit ca cele spurcate și necurate să fie curate, însuși binecuvintează și sfințește pe acestea care au ajutat la naștere pe roaba Ta (**N**), și le învrednicește a intra neîntinate în sfînta biserică

Ta și a lua dumnezeieștile și preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a avea parte de cereasca Ta împărăție. Ca Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuitul sfârșit, zicînd:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori). Apoi sfîrșitul: Cel ce în peșteră s-a născut și în iesle a fost culcat pentru a noastră mîntuire, Hristos adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește preotul casa în chipul crucii; apoi însemnează pruncul, binecuvîntîndu-l, la frunte pentru minte, la gură pentru cuvînt și suflare, iar la inimă, în care avem noi viețuirea, pentru putere, zicînd: Miinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul pînă va primi și Sfîntul Botez.

Tot a opta zi după naștere se citește și

Rugăciunea la însemnarea pruncului, cînd i se pune numele

Se cade a ști că a opta zi după naștere, înainte de botezul pruncului, preotul face începutul, zicînd: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfîntului al cărui hram este; și preotul, însemnînd pe prunc la frunte, la gură, la piept și binecuvîntîndu-l, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feții Tale peste robul Tău acesta (aci îi pune numele) și să se în-

semneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana uneltire a vrăjmașului și să urmeze poruncile Tale. Și dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de dînsul, cînd se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfîntă, desăvîrșindu-se prin înfricoșatele Taine ale Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată, să dobîndească fericirea celor aleși în împărăția Ta. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvîntat, cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luînd pruncul în mîini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului și face chipul crucii, zicînd:

Tropar, glasul 1:

Bucură-te cea plină de dar. Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeuul nostru, luminînd pe cei din întuneric. Veselește-te și tu, bătrînule Drepte, cel ce ai primit în brațe pe Mintuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă și învierea.

Condac, glasul 1:

Cel ce ai sfîntit pîntecele Fecioarei cu nașterea Ta și ai binecuvîntat mîinile lui Simeon, precum se cădea, întîmpinînd și acum, mîntuiește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule; împacă lumea în războaie și întărește poporul nostru, pe care l-ai iubit, unele iubitorule de oameni.

Apoi se face știutul sfîrșit.

Se cade a ști că, dacă pruncul născut este slab și nu suge, ci trage să moară, nu trebuie să se aștepte, cum rău zic unii, pînă la a șasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci în ceasul în care s-a născut, spălîndu-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri nebotezat. Căci dacă femeile grele de cinci luni care, din vrîo lovitură, se întîmplă să lepede, cad sub osînda de ucidere, după legi și canoane, cu atît mai virtos trebuie să păzim pruncii de curînd născuți să nu moară nebotezați.

Rugăciune cînd leapădă femeia

Preotul face începutul, zicînd :

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei și rugăciunea aceasta :

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care Te-ai născut din sfînta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria și în iesle ca un prunc ai fost culcat, însuți pe roaba Ta aceasta (**N**), care astăzi a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie și a lepădat pe cel zămislit într-însa, miluiește-o după mare mila Ta și iartă-i păcatele cele de voie și fără de voie. Ferește-o de toate uneltirile diavolului și curățește-i întinăciunea; vindecă-i durerile; sănătate și putere trupului și sufletului dăruiește-i, Iubitorule de oameni, și cu înger de lumină păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni. Așa, Doamne, scap-o de neputință și de slăbiciune și o curățește de toată întinăciunea cea trupească și de tot felul de dureri ale pîntecelui ce vin asupra ei. Și, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup și o ridică din patul în care zace. Că în păcate și în nelegiuiri ne-am născut și toți sîntem necurați înaintea Ta, Doamne, și cu frică strigăm și grăim: caută din cer și vezi neputința noastră, a celor osîndiți. Iartă pe roaba Ta aceasta (**N**), care a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie și a lepădat pe cel zămislit într-însa; și pe toți cîți s-au aflat și s-au atins de dînsa, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, după mare mila Ta, miluiește-i și-i

iartă, că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fără-delegile, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea împreună și Părintelui și Preasfintelui Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi obișnuitul sfinșit.

abababab

Canoanele Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți pentru Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinților Apostoli zice:

Dacă vreun episcop sau preot va boteza a doua oară pe cel ce are botez adevărat sau nu va boteza pe cel botezat de ereticii care nu botează în numele Sfintei Treimi. să se caterisească ca unul ce-și bate joc de crucea și de moartea Domnului, nefăcînd deosebire între preoți și popii mincinoși.

Asemenea poruncește și Canonul 48 al Sinodului
de la Cartagina:

Canonul 49 al Sfinților Apostoli poruncește a boteza în Tatăl și în Fiul și în Sfîntul Duh, după cuvîntul Domnului, iar nu în trei Fără început, sau în trei Fii, sau în trei Mîngîietori, căci unul este Fără început : Tatăl, pentru că n-are început; și unul este Fiul, pentru nașterea cea negrăită; și unul Mîngăietorul, Sfîntul Duh, pentru purcederea din Cel nenăscut. Iar cei ce nu fac așa, fie episcopi, fie preoți, să se caterisească.

Iar Canonul 50 al Sfinților Apostoli zice:

Episcopul sau preotul, care nu va face trei afundări ale Tainei într-un Botez rostind la fiecare afundare cite un nume al Sfintei Treimi, ci va afunda pruncul numai o dată spre închipuirea morții Domnului, cum făceau ereticii eunomieni, să se caterisească. Căci Domnul n-a zis: să botezați în moartea Mea, ci: mergînd învățați toate neamurile, botezîndu-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh.

Canonul 7 al Sinodului II Ecumenic:

Legiuiește cum trebuie a primi la Ortodoxie pe cei ce se întorc dintre eretici. Așa, împărțindu-i în două, a rânduit pe unii numai a-i unge cu Sfântul Mir, iar pe alții a-i boteza din nou. Deci arienii, macedonienii, sabatienii, novațienii ce se zic catari, aristerii, cvartodecimanii, adică tetradiții și apolinariștii, ca unii ce se botează asemenea cu noi, nu se cade a fi botezați din nou; ci, după lepădarea în scris de erezia lor, se poruncește a-i unge în chipul crucii cu Sfânt Mir la frunte, la ochi, la nări, la gură și la urechi, zicînd: Pecetea harului Sfântului Duh, Amin. Iar eunomienii, ce se botează cu o singură afundare, montaniștii, numiți și frigi, și sabelienii, ce învață că Tatăl și Fiul și Sfântul Duh sînt o singură persoană, precum și cei asemenea acestora, venind la Biserica Ortodoxă, trebuie a fi botezați din nou, ca niște adevărați păgîni; căci sau de loc nu s-au botezat, ori s-au botezat, însă nu după rînduiele Bisericii Ortodoxe. Și Părinții bisericești îi socotesc ca pe niște neluminați în credința creștină. De aceea, în ziua întîia îi primim între creștini, a doua zi îi facem catehumeni, adică îi învățăm legea, a treia zi îi punem să jure, adică să se lepede de eresurile lor; și după ce le suflăm de trei ori în față și în urechi, atunci îi învățăm articolele credinței, și-i punem să vină mult timp la biserică, spre a asculta Sfînta Scriptură; și numai așa, încredințîndu-ne de credința lor, îi botezăm.

Canonul 48 al Sinodului din Laodiceea zice:

Se cuvine ca cei botezați să se ungă și cu cereasca Ungere (Sfîntul Mir); căci acesta, fiind sfințit prin rugăciuni și prin chemarea Sfîntului Duh, sfințește și pe cei ce se ung cu el și-i face părtași cereștii împărății a lui Hristos, dacă lenevirea vieții și răutatea faptelor nu ne va îndepărta pe noi de ea.

Canonul 6 al Sinodului din Neocezarea zice:

Femeile grele, de vor vrea a se boteza, să nu fie oprite de la botez; dar să se boteze în urmă și pruncul ce se va naște dintr-insele, deoarece pruncul nu primește din botezul mamei sale, că încă acela la lumină n-a ieșit, nici are vreo voie. De aceea trebuie a-l lumina prin botez.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Femeia catehumenă (încă nebotezată), de se va întîmpla să aibă necurațenia lunară în ziua în care voiește a se boteza, să nu se boteze, ci să se amine pe altă zi.

Canonul 1 tot al aceluiași zice:

Copilul sau bărbatul catehumen, de va merge fără viclenie cînd se face Liturghie și se va împărtăși cu dumnezeieștile daruri, fără ca preotul să știe că el este catehumen, unul ca acesta îndată să se boteze, că Domnul l-a chemat pe el.

Canonul 4 al Sfintului Chiril zice:

Unii dintre catehumeni, deși sînt depărtați și aminați, suferind pedeapsă pentru păcate, de se va întîmpla să fie aproape de moarte, să se boteze, ca, ieșind din lumești, să nu fie neîmpărtășiți cu harul luminării.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Omul catehumen, de se îndrăcește, pînă nu se va curăți de diavolul cel necurat, să nu fie botezat, căci nu este cuviincios ca cel care s-a dat pe sine spre locuire diavolului, prin aplecarea la fapte rele, să primească în sine lumina Sfintului Duh, mai înainte de ce ar fi scăpat deplin de duhul cel rău și întunecat. Iar de i-ar sosi moartea, atunci trebuie botezat, pentru a nu ieși din viață lipsit și neîmpărtășit de harul dumnezeiesc.

Canonul 4 al aceluiași zice:

Dacă, fără a fi muncit de demon, catehumenul din pricină de boală rea și-ar ieși din minți și din fire, încît să nu poată nici răspunde, să fie botezat fără nici o îndoială, deoarece făcîndu-se catehumen de bună voie, și-a arătat dorința de a îmbrățișa credința.

Canonul 111 (122) al Sinodului din Cartagina zice:

Harul dat nouă prin botez ne aduce nu numai iertarea de păcate, ci și puterea de a nu mai păcătui, afară dacă prin lenevire ne vom deda iarăși păcatelor. Iar pe cei ce n-ar cugeta așa, acest canon îi dă anatemei.

RÎNDUIALA ÎNAINTEA SFÎNTULUI BOTEZ

Rugăciuni la facerea catehumenului sau a celui chemat la botez

Cel ce urmează a se face catehumen, de va fi bărbat în vîrstă, să vină la biserică; iar de va fi prunc să-l aducă cei care vor să-i fie nași și să stea cu dînsul înaintea ușilor bisericii; iar preotul, stînd în ușa bisericii, să-l descîngă de brîu sau de fașă pe cel ce vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu fața spre răsărit, descîns, cu capul gol, desculț, numai în cămașă, ținîndu-și mîinile în jos, slobode; iar de va fi prunc cel ce vine să se boteze, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodocși. După acestea preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe fața lui, însemnîndu-l de trei ori la frunte, la gură și la piept, și zicînd la fiecare închinare: Mîinile Tale m-au făcut și m-au zidit. Apoi punînd mîna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

In numele Tău, Doamne, Dumnezeuul adevărului, și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Duhului Tău celui Sfînt, pun mîna mea pe robul Tău acesta (**N**), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfînt și a se păzi sub acoperămîntul aripilor Tale. Depărtează de la dînsul înșelăciunea cea veche și-l umple pe el de credința cea întru Tine, de nădejde și de dragoste, ca să cunoască că Tu ești unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, și Unul-Născut este Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfînt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și cele plăcute Ție să păzească; că de va face omul acestea, viu va fi printr-însele. Scrie-l pe dînsul în cartea vieții Tale și-l împreună cu turma moștenirii Tale, ca să se preaslăvească de dînsul numele Tău cel sfînt și al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău celui de viață făcător. Să fie ochii

Tăi căutînd totdeauna cu milă spre el și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l pe el în lucrul mîinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinîndu-se și slăvind numele Tău cel mare și preaînalt; și să Te laude pururea în toate zilele vieții sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea întîia

Domnului să ne rugăm.

Ceartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume și s-a sălășluit între oameni ca să surpe tirania ta și pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemn puterile cele protivnice a biruit, soarele întunecîndu-se și pămîntul clătinîndu-se, mormintele deschizîndu-se și trupurile sfinților sculîndu-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea stăpînirea morții, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieții și a rînduit heruvimi și sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia: cutremură-te și te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării și a certat viforul vînturilor; a Cărui căutătură seacă adîncurile și groaza Lui topește munții; că Acela și acum îți poruncește prin noi: teme-te, ieși și te depărtează de la zidirea aceasta și să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să nu-l întîmpini pe el, nici să nu lucrezi împotriva lui, nici

noaptea, nici ziua, nici dimineața, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, pînă în ziua cea mare gătită judecății. Teme-te de Dumnezeu cel ce șade pe heruvimi și caută spre adîncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpîniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu cîte șase aripi; de Care se cutremură cerul, pămîntul, marea și toate cîte sînt într-însa. Ieși și te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaș al lui Hristos, Dumnezeuul nostru. Că te jur cu numele Aceluia care umblă pe aripile vînturilor și face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc. Ieși și te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta și cu toți slujitorii tăi.

Că s-a preaslăvit numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea a doua

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cel sfînt, cel înfricoșat și slăvit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rînduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi nevrednicii robii Lui îți poruncește ție și la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene și necurate și spurcate și urîte și duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer și pe pămînt, Cel ce a zis duhului celui mut și

surd: ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te; cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut stăpînire: adu-ți aminte de Cel ce ți-a poruncit ție, după cererea ta, să intri în turma porcilor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pămîntul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul și a pus înălțimilor hotar și văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării și în apă mare cărare tare; de Cel ce se atinge de munți și ei fumegă; de Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălțimile lui; de Cel ce a așezat pămîntul pe temeliile lui și nu se va clăti în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pămînt. Ieși și te depărtează de la cel ce se gătește către sfînta luminare. Juru-te cu Patima cea minuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și cu cinstitul Lui Trup și Sînge și cu venirea Lui cea înfri-coșată, că va veni, și nu va zăbovi, să judece tot pămîntul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dîndu-te în întunericul cel mai dinafară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfînt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne Savaot, Dumnezeuul lui Israil, Cel ce tămăduiești toată boala și toată neputința, caută spre robul Tău acesta (**N**), cearcă-l, cercetează-l și depărtează de la dînsul toată lucrarea diavolului.

Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează, și curățește lucrul mâinilor Tale. Și lucrînd, cu grabnica Ta lucrare, zdrobește degrab pe satana sub picioarele lui și-i dă biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobîndind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare și cerești și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Cel ce ești, Cel care ai făcut pe **S**om după chipul și după asemănarea Ta și i-ai dat lui puțința de a dobîndi viața de veci; după aceea, căzînd prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rînduit mîntuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; în-suși primește în împărăția Ta cea cerească și făptura aceasta a Ta, pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului. Deschide-i lui ochii gîndului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoțește viața lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bîntuiala protivnicului, de întîmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Și preotul suflă asupra lui de trei ori, în chipul crucii, și-l însemnează, binecuvîntîndu-l, iarăși de trei ori, la frunte, la gură, și la piept, zicînd:

Depărtează de la dînsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibează în inima lui:

(și zice aceasta de trei ori, după care continuă rugăciunea astfel):

duhul înșelăciunii, duhul vicleșugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurăția, care lucrează după învățătura dia-

volului. Și-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al împărăției Tale. Ca după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și ferind veșmîntul neîntinat, să dobîndească fericirea sfinților în împărăția Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvîntat, cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fiind descins și desculț cel ce vine să se boteze, îl întoarce preotul spre apus, și de va fi om în vîrstă își ridică miinile în sus și

Preotul întreabă: Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

Și răspunde cel ce vine să se boteze la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgîn de altă limbă cel ce vine să se boteze, atunci răspunde nașul și zice: **Mă lepăd.**

Preotul întreabă a doua oară: Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde: Mă lepăd.

Preotul întreabă a treia oară: Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

Și el sau nașul răspunde: Mă lepăd.

Preotul iarăși întreabă pe cel ce se botează: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat.

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară: **Te-ai lepădat de satana?**

Și el sau nașul răspunde: **M-am lepădat.**

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară: **Te-ai lepădat de satana?**

Și el sau nașul răspunde: **M-am lepădat.**

După aceea îi zice preotul: **Suflă și-l scuipe pe el.**

Iar el sau nașul suflă de trei ori și scuipe de trei ori.

Și făcându-se acestea, preotul întoarce spre răsărit pe cel ce se botează, care ține mâinile slobode în jos, și îl întreabă: **Te împreunezi cu Hristos?**

Și răspunde cel ce vine să se boteze sau nașul: **Mă împreunez.**

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară: **Te împreunezi cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde a doua oară: **Mă împreunez.**

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară: **Te împreunezi cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde a treia oară: **Mă împreunez.**

Apoi îl întreabă preotul: **Te-ai împreunat cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde: **M-am împreunat.**

Și iarăși îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

Și el sau nașul răspunde: **Cred Lui ca unui împărat și Dumnezeu.**

Apoi zice însuși cel ce se botează, sau nașul pruncului, sau preotul însuși, iar nu altcineva după cum rău s-a obișnuit:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl s-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dum-

nezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mîntuire, s-a pogorît din ceruri și s-a întrupat de la Duhul Sfînt și din Fecioara Maria, și s-a făcut om; și s-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și s-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și s-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vie cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfîrșit. Și întru Duhul Sfînt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfîntă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez, spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După sfîrșirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către dînsul:

Te-ai împreunat cu Hristos?

El sau nașul răspunde: **M-am împreunat.**

Și preotul îl întreabă: **Și crezi Lui?**

Și acela sau nașul răspunde: **Cred Lui ca unui împărat și Dumnezeu.**

Și zice: **Cred întru unul Dumnezeu...** tot pînă la sfîrșit.

Și după ce a rostit a doua oară Simbolul credinței, preotul iarăși îl întreabă a treia oară: **Te-ai împreunat cu Hristos?**

El sau nașul răspunde: **M-am împreunat.**

Și iarăși îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

El sau nașul zice: **Cred Lui ca unui împărat și Dumnezeu.**

Și zice **Cred întru unul Dumnezeu...** tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a treia oară Simbolul credinței, iarăși îl întreabă preotul, de trei ori zicînd: **Te-ai împreunat cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde, de trei ori: **M-am împreunat.**

Apoi zice preotul: **Și te închini Lui?**

El sau nașul, închinîndu-se, zice: **Mă închin Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, Treimii celei de o ființă și nedespărțite.**

Apoi zice preotul:

Binecuvîntat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zice preotul rugăciunea aceasta, intrînd în biserică:

Domnului să ne rugăm.

S tăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (**N**) către luminarea Ta cea sfîntă și-l învrednicește pe dînsul de acest dar mare al Sfîntului Botez. Dezbracă-l pe dînsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfîntului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvreața și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvîntat ești cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învățătură despre Sfântul Botez

Din Simeon Arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 61: pentru citirea rugăciunilor

Dator este preotul a citi bine sfintele rugăciuni și a le zice cu socotință, rar și spre bună auzire. Pentru că cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri pătimesc aceasta, fiindcă preoții care i-au botezat pe ei n-au zis rugăciunile de lepădarea diavolului și celelalte sfinte rugăciuni cu luare aminte. Deci, o preote, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie să zici din început rugăciunile lepădărilor și celelalte rugăciuni, ci de multe ori, fiindcă și în Molitfelnic, de opt sau zece ori scrie să le zici, pentru că obiceiul vechi al Bisericii era ca în fiecare zi (adică în cele șapte zile ale săptămânii) să se zică acestea de preoții care catehizau pe cei ce se botezau, și a opta zi iarăși se citeau de arhiereu sau de preotul cel ce urma să săvârșească botezul; și într-acest chip se boteza de arhiereu sau de preot. Noi am văzut pe mulți preoți cucernici botezând după ce de trei ori citeau acestea.

Cap. 62: Se cade ca nașul celui ce se botează
să fie ortodox și cucernic

Asemenea trebuie să se ia aminte, ca nașul să fie ortodox și cunoscător al dreptei credințe. Căci eu am auzit lucru foarte greu și fără socotință, că unii fac nași ai copiilor lor pe cei ce nu cred și pe eretici, pentru pricină omenești, nădăjduind oarecare foloase. Unii ca aceștia și taina o leapădă și pe copiii lor nu-i luminează, ci mai virtos îi întunecă. Iar preotul care slujește, părtaș se face celor depărtați de Dumnezeu. Căci cum ar putea să învețe dreapta credință cel ce nu cunoaște pe Dumnezeu, sau ce împărtășire are lumina cu întunericul sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Precum scrie: cel ce face unele ca acestea osîndit este.

SLUJBA SFÎNTULUI BOTEZ

Intrind preotul în biserică, se îmbracă în sfită albă, punind și minecutele; aprinzînd toate luminările în sfeșnice, ia cădelnița și vine la cristelniță tămîind împrejur, după aceea, dînd cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice: Binecuvintează părinte; iar preotul, făcînd semnul crucii cu sfînta Evanghelie deasupra cristelniței, zice cu glas:

Binecuvîntată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mîntuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfîntă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne [pentru (înalț-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru... (aici se pomeniște Cirmuirea țării, după îndrumările Sfintului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a buneii credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bîntuiala vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă împărăției celei nestricăcioase acesta ce se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta ce vine acum la sfînta luminare și pentru mîntuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii și moștenitor al veșnicilor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și păzească el haina botezului și logodirea duhului neîntinată și fără prihană în ziua cea înfricoșată a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie nașterii de-a doua, spre iertarea păcatelor și spre îmbrăcăminte în nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit el și noi de tot necazul, mînia, primejdia și nevoia. Domnului să ne rugăm.

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfînta, curata, prea binecuvîntata, Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și în timp ce diaconul zice acestea, preotul citește în taină rugăciunea aceasta:

Indurate și milostive Dumnezeule, Cel ce cercetezi inimile și rărunchii și cele ascunse ale oamenilor singur le știi, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sînt goale și descoperite înaintea ochilor Tăi; Care știi și cele ce sînt despre mine să nu Te scîrbești de mine, nici să-ți întorci fața Ta de la mine, ci treci greșelile mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor cînd se pocăiesc. Și-mi spală necurăția trupului și întinăciunea sufletului și pe mine întreg cu totul mă sfințește, cu puterea Ta cea nevăzută și cu dreapta cea duhovnicească; ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea, și făgăduind-o cu deplină încredințare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să nu mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; nu, Stăpîne, Cel ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit și înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus și mă întărește spre slujba acestei Taine mari și cerești. Și fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naște

din nou prin a mea nevrednicie și-l zidește pe dînsul pe temelia Apostolilor și a Proorocilor Tăi; și să nu-l surpi, ci sădește-l pe dînsul sădire a adevărului în sfînta Ta sobornicească și apostolească Biserică și să nu-l smulgi ca, sporind el în buna-credință, să se slăvească și printr-însul preasfînt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și puerura și în vecii vecilor. Amin.

Cade-se să știi: să nu zici tare și, sfîrșind rugăciunea, însuți să zici: Amin.

Apoi citește rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sînt lucrurile Tale și nici un cuvînt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Că Tu de bunăvoie toate aducîndu-le dintru ne-ființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adîncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pămîntul peste ape. Tu ai îngădit marea cu nisip. Tu spre răsufulare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu cîte șase aripi, împrejur stînd și zburînd, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gînd și de cuvînt, și fără de

început, ai venit pe pământ, chipul nostru luînd, întru asemănare omenească făcîndu-Te; că n-ai răbdut, Stăpîne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc muncindu-se de diavolul, ci ai venit și ne-ai mîntuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pîntecele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeuul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut; Tu, trimițînd din cer Duhul Tău cel Sfînt, ai sfințit curgerile Iordanului și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici afundînd preotul mina în apă, face semnul crucii, de trei ori, zicînd de fiecare dată:

Tu însuși dar, iubitorule de oameni împărate, vino și acum cu pogorîrea Sfîntului Tău Duh și sfințește apa aceasta_(de trei ori).

Și-i dă ei harul izbăvirii, binecuvîntarea Iordanului. Fă-o pe dînsa izvor de nestricăciune, har de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele protivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la dînsa pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșat pentru cei protivnici.

Și suflă asupra apei în chipul crucii de trei ori, zicînd rugăciunea aceasta:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele protivnice_(de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate, și să nu se ascundă în apa aceasta

duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta ce se botează duh viclean, care aduce întunecare gîndurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpîne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață. Că Tu, Doamne, ai zis: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Duh. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia ce se botează, să se schimbe printr-însa, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftele înșelăciunii și să se îmbrace în cel nou, ce este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună sădit cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaș și învierii Tale și păzind darul Sfîntului Tău Duh și sporind așezămîntul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întîi-născuți înscrîși în cer, întru Tine, Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și ținînd diaconul vasul cu untdelemn, suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvîntîndu-l, de trei ori. Apoi diaconul zice:

Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpîne Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, avînd în gură ramură de măslin, semnul împăcării și al mîntuirii din potop, și ai închipuit prin acelea taina harului ; și ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care printr-însul ai umplut de Duh Sfînt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sînt în Har îi faci desăvîrșiți, însuși binecuvîntează și acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea și cu pogorîrea Sfîntului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nestricăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăților pentru cei ce se ung cu credință sau vor și gusta dintr-însul, spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și a Prea-sfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Și preotul cîntă împreună cu cei ce se vor afla Aliluia, făcînd o dată cruce cu untdelemn în mijlocul apei.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia — și face a doua cruce cu untdelemn în apă.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia — și face a treia cruce cu untdelemn.

După aceasta zice preotul:

Binecuvîntat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul ce vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit cu două degete și-i face chipul crucii pe frunte, zicînd:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept. Spre tămăduirea sufletului. Pe spate: Și a trupului. La urechi: Spre ascultarea credinței. La mîini: Mîinile Tale m-au făcut și m-au zidit. La picioare: Ca să umble pe căile Tale. Și după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, îl ia în mîini și ținindu-l drept, căutînd spre răsărit, îl botează, afundîndu-l de trei ori, zicînd la întîia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui, Amin. La a doua afundare: și al Fiului, Amin. Iar la a treia afundare: și al Sfîntului Duh, Amin, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi îl îmbracă în haină curată, zicînd:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi își spală preotul mîinile, zicînd împreună cu clericii, de trei ori,
Psalmul 31 :

Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrînit-au oasele mele, cînd strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mîna Ta, și am căzut în suferință cînd ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului“; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru

aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. „Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre tine ochii mei“. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fâlcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sînt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Apoi binecuvîntînd preotul luminarea, o dă în mîna nașului, cîntînd troparul acesta, glasul al 8-lea :

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult milostive Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Apoi preotul se roagă, zicînd rugăciunea aceasta :

Domnului să ne rugăm.

Binecuvîntat ești Doamne Dumnezeule, Atotțiitoare, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mîntuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă nevrednicilor fericita curățire prin Sfîntul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și celor fără de voie. Însuși Stăpîne, preaîndurate împărate al tu-

turor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh și cuminecarea sfântului Trup și a scumpului Sînge al Hristosului Tău. Păzește-l pe dînsul întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă. Izbăvește-l de cel rău și de toate uneltirile lui. Și păzește sufletul lui în frica Ta cea mîntuitoare, în curăție și în dreptate, ca, în tot lucrul și cuvîntul bineplăcînd Ție, să se facă fiu și moștenitor cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mîntuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune, unge cu luare aminte pe cel botezat cu Sfîntul Mir, făcînd chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amîndouă urechile, pe piept, pe spate, la miini și la picioare, zicînd:

Pecetea darului Sfîntului Duh. Amin.

După aceasta preotul împreună cu nașul și cu pruncul înconjură cristelnița și analogul, cădînd și cîntînd, de trei ori:

Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apoi prochimenul, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih:

Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

Apostolul

Din cartea cea către Romani a Sfintului Apostol Pavel citire:

(VI, 3—11)

Fraților, cîți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat. Ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez; ca, precum Hristos a înviat din morți, prin mărirea Tatălui, așa și noi să umblăm întru înnoirea vieții; că de sîntem o singură tulpină cu El, întru asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și învierii Lui. Aceasta știind, că omul nostru cel vechi s-a răstignit împreună cu El, ca să se nimească trupul păcatului, ca să nu mai fim robi păcatului. Că cine a murit este slobod de păcat. Și dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și via împreună cu El, știind că Hristos, care a înviat din morți, nu mai moare. Că moartea nu-L mai stăpînește. Că ce a murit păcatului, odată a murit; iar ce viază, viază lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Apoi Aliluia (de 3 ori)

Evanghelia

Din Sfînta Evanghelie de la Matei citire:

(XXVIII, 16—20)

In vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus și, cînd L-au văzut, I s-au închinat ei care se îndoiseră. Și apropiindu-se Iisus, le-a vorbit, zicînd: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pămînt. Drept aceea, mergînd, învățați toate neamurile, botezîndu-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, învățîn-

du-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată, Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin!

Și îndată preotul zice :

Rugăciunile la spălarea pruncului

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfîntul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însuți, Stăpîne Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feții Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebîntuită de vrăjmași, păzește într-însul ne-spurcată și neîntinată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrînd într-însul, cu harul Tău, nestricată pecetea cea duhovnicească; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvîntat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste dînsul mîna ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată, și-l învrednicește pe dînsul de viața de veci

și de cele bineplăcute Ție. Că tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină :

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeu nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și cu cununa Ta cea nepieritoare arată-ne pe toți biruitori pînă la sfîrșit.

Cu glas:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mîntui și Ție slavă înălțăm dimpreună cu cel fără de început al Tău Părinte, cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luînd preotul fașa pruncului, udă amîndouă capetele și stropește fața lui, zicînd:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luînd un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit, zicînd:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunile la tunderea părului

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cuge-tător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului; și, punînd capul peste celelalte mădulare, ai așezat în el mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta și ai acoperit capul cu peri, ca să nu se va-tăme de schimbările vremii; și toate mădularele lui spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțu-mească Ție, preabunule meșter. Însoți Stăpîne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (**N**), care începe a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu nașii lui. Și le dă lor să gîndească toate întru legea Ta și să facă cele bine-plăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dum-nezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Iar preotul citește rugăciunea aceasta :**

Doamne Dumnezeuul nostru, Cel ce prin săvîrșirea tainei Sfîntului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfințit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta, și să se pogoare peste capul lui binecuvîntarea Ta. Și, precum ai binecuvîntat prin proorocul Samuil pe împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău acestuia (**N**) prin mîna mea a păcătosului, înso-țindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfînt, ca, sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrînețelor, să-Ți înalțe

slavă și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul îl tunde pe dinsul în chipul crucii, zicînd:

Se tunde robul lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și punînd părul în cristelniță, zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (**N**), pentru sănătatea și mîntuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii tăi (aici pomeneste pe nași), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea și mîntuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Slavă Ție Hristoase Dumnezeule... Slavă... Și acum... Doamne miluieste... (de 3 ori). Binecuvintează. Și sfîrșitul acesta:

Cel ce în Iordan de la Ioan a binevoit a se boteza pentru a noastră mîntuire, Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei cruci, și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și îndată să-l împărtășești cu Sfintele Taine, căci întimplîndu-se a se săvîrși din viață neîmpărtășit, greșești de moarte.

RÎNDUIALA SFÎNTULUI BOTEZ PE SCURT

Cade-se a ști că de va fi pruncuț atît de slab, încît să fie primejdie și indoială că nu va trăi pînă ce se va plîni toată rînduiala Botezului precum mai sus s-a rînduit, la o astfel de întîmplare, se aduce apă și preotul lasă acea lungă rînduială și face după cum se arată mai departe, începînd așa:

Binecuvîntată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule (de 3 ori). Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumezeule, Atotîitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele ce sînt întrînsele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adîncul și l-ai pecetluit pe el cu înfricoșat și slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus de cer, Tu ai întemeiat pămîntul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșat ești și cine îți va sta împotrivă? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta și spre apa aceasta, și-i dă ei har de izbă-

vire, binecuvîntarea Iordanului; fă-o pe dînsa izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele protivnice neatînsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la dînsa pizmaşii zidirii Tale, că am chemat numele Tău, Doamne, cel minunat, slăvit şi înfricoşat celor protivnici.

Şi îndată toarnă untdelemn în apă, şi apoi îl botează zicînd: Se botează robul lui Dumnezeu (N) şi celelalte. Apoi îl unge cu Sfîntul Mir. zicînd: Pecetea darului Sfîntului Duh. Amin. Şi după aceasta, îmbrăcîndu-l pe el, înconjură cu dînsul, după obicei, cîntînd: Ciţi în Hristos v-aţi botezat... Şi făcînd sfîrşit, îl împărtăşeşte.

Iar după aceasta, întîmplîndu-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare şi ungere.

Se cade a şti iarăşi, că de va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, şi nu s-ar întîmpla preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefiind nimenea dintre bărbaţi, atunci moaşa, sau orice altă femeie, luînd apă, să-l boteze zicînd: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin.

Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot, ca să plinească ungerea cu Sfîntul Mir şi toată slujba Botezului, după cuviinţă.

RUGĂCIUNILE

ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut

Iar dacă se implinesc 40 zile, se aduce pruncul la biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în Biserică. El se aduce de maica sa, fiind curățită, și fiind de față și nașul cel ce l-a botezat.

Iar preotul începe zicind:

Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfînta Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Apoi troparul zilei; iar de vei vrea, zi și troparul și condacul, care sînt arătate la pagina 11.

Apoi Slavă... Și acum...

Doamne, cu rugăciunile tuturor sfinților și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Și plecîndu-și mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul crucii peste ei și, punînd epitrahilul pe capul ei, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvîntul Tău toată firea cea cuvîntătoare și cea necuvîntătoare ai zidit și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N),

pe care ai mîntuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată întinăciunea, ca, venind la biserica Ta cea sfîntă, să se învrednicească fără de osîndă a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați.

Rugăciune pentru mama pruncului

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mîntuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta (**N**), și o învrednicește pe ea, pentru rugăciunile cinstitei preoții, să se adăpostească în sfînta sobornicească Biserica Ta și să intre în casa slavei Tale. Și o învrednicește să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sînge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului și necurăția sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile; ca, învrednicindu-se a intra în biserica Ta cea sfîntă, să slăvească împreună cu noi preasfînt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Trebuie a ști că de va fi murit pruncul, aici se face sfîrșitul.

Iar de trăiește pruncul, citește și aceste rugăciuni ale pruncului, punînd mina pe capul lui:

Rugăciune pentru prunc

Si pe acest prunc născut dintr-însa binecuvintează-l, crește-l, sfîntește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta și i-ai arătat lui lumina cea simțitoare, ca să se învred-

nicească și de lumina cea înțelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărît-o. Și să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvîntat ești împreună cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispită de nuntă și Sfîntă Maica Ta și în brațele Dreptului Simeon ai fost ținut, însuți Stăpîne Atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcătorul tuturor, binecuvîntează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l, depărtînd de la dînsul toată puterea protivnică prin însemnarea chipului crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca învrednicit de Sfîntul Botez să dobîndească partea aleșilor împărăției Tale, fiind păzit împreună cu noi, cu harul Sfintei și celei de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată slava, mulțămita și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați.

Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Care, prin Isaia marele cuvîntător între prooroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoința Ta și prin împreună-lucrarea Sfîntului Duh, pentru mîntuirea

noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a se face prunc dintr-însa; și după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curățire, El, Care era adevăratul dătător al Legii, a socotit drept să fie înfățișat preotului și a primit să fie ținut în brațe de Dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la proorocul mai sus pomenit prin cărbunele din clește, iar urmarea ei o ținem și noi cei credincioși în Legea harului; însuși și acum Cel ce păzești pruncii, Doamne, binecuvintează pe pruncul acesta, împreună cu părinții și cu nașii lui, și învrednicit fiind de nașterea cea din apă și din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu ești Cel care petreci întru cei de sus și privești spre cei smeriți și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luînd preotul pruncul, face cu dînsul semnul crucii înaintea ușilor bisericii, zicînd:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicînd:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

Și mergînd în mijlocul bisericii, zice iarăși aceasta:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voiu lăuda.

De aci îl duce înaintea ușilor altarului, zicînd :

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Și de va fi parte bărbătească îl duce pe dinsul în sfîntul altar, și-l închină în cele patru laturi ale sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască, o duce numai pînă la ușile cele împărătești, o închină la icoanele catedresmei și la iconostas și apoi zice:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău în pace, că văzură ochii mei mîntuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israil.

Și după acestea îl pune pe el înaintea ușilor altarului; și așa, închinîndu-se nașul de trei ori, îl ia pe el și iese. Iar nefiînd el de față, atunci îl ia mama pruncului, închinîndu-se de trei ori, și preotul face sfîrșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de Dreptul Simeon, pentru a noastră mîntuire, Hristos adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

MĂRTURISIREA (SPOVEDANIA)

Învățătură pentru Spovedanie

După Botez, care este începutul mîntuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este a doua curățire și ca al doilea Botez. Drept aceea se cuvine ca noi toți, mireni și monahi, clerici, preoți și arhieri să ne mărturisim păcatele și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toți am greșit și păcătuit; să nu uităm că Mîntuitorul și Judecătorul vine; drept care și Apostolul zice: să lepădăm dar lucrurile întinericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii. Și cum că tuturor le este de trebuință Mărturisirea sau Pocăința, însuși Apostolul Iacob întărește zicînd: Mărturisiti-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați.

Pocăința arată cineva cînd în toată vremea se umilește și se socotește pe sine păcătos și cu inimă înfrîntă și cu suflet umilit aleargă la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea se cade vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutînd și cercetînd pe cel păcătos

și în tot chipul să-l atrageți, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greșite, să-l aduceți către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă așa, oricum, la întimplare, ci precum ne-a arătat Mîntuitorul, cînd a chemat pe Zaheu și pe femeia desfrînată. Căci Zaheu cu umilință și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața sa și să pună început de fapte bune; iară femeia desfrînată, luînd un vas cu mir de mult preț și stînd la picioarele Lui, dinapoi, că dinainte nu cuteza, cu lacrimi le uda și cu părul capului său ștergîndu-le, le ungea cu mir, plîngînd. Pentru aceea și Hristos i-a zis: «iartă-se ție păcatele tale»; iară lui Zaheu i-a zis: «astăzi s-a făcut mîntuire casei acesteia». Vezi dar cum, pentru călduroasa și adevărata lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mîntuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăților le zice: «depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea». Și celor ce defaimă pe Sfîntul Duh, încă le zice: «nici-cum nu se va ierta hula lor». Asemenea și cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască nu vor fi iertați, după cum mărturisește Evanghelistul Luca (XIII, 5), zicînd: «de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri»; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul le zice: «iată se lasă casa voastră pustie».

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată și cu umilință, iară nu cum zic unii (lucru de rîs), că mîncînd și bînd se deschide inima spre mărturisire; și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sînt ale mărturisirii, lucrînd împotriva acestei Taine și împotriva Celui ce zice: «Luați aminte de voi, ca nu cumva să se îngreueze inimile voastre cu mîncările și cu bețiile și fără de veste să vie peste voi pieirea». Și cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri și cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți astfel de mărturisire.

Se cuvine ție, o duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mîntui sufletele și a te îngriji de mîntuirea multora, iară nu pentru vreun cîștig lumesc, care-ți va fi de mare pagubă. Asemenea, afară din canoanele Sfînților Părinți să nu îngreuezi, nici să ușurezi pe cineva, ca să nu te faci pe tine părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decît Sfînții Părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decît Sfînții Părinți, purtîndu-se ca un om fără grijă și păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Și cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decît Sfînții Părinți? Și de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceștia îi defaimă și lucrează afară din canoanele și hotărîrile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără temei, abătut fiind de la pravila sfîntelor canoane. Deci toate să le facem după canoane și după hotă-

ririle Părinților, de voim a moșteni în noi harul lor, și dacă voim ca iertarea păcatelor, pe care o dăm, să fie adevărată și încredințată.

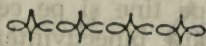
Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele, ori a face unele ușurări peste canoanele Sfinților Părinți, acestea sînt: cînd cineva vine către dînsul și se arată cu cîință fierbinte și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșelilor sale, cu adîncă și duioasă frîngere a sufletului său, cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de dînsule și cu inimă curată, încă și cu nefățarnică silință către faptele cele bune însoțite de înfrînare și milostenie. Că acestea sînt lucruri bune, le mărturisesc și Sfinții Părinți. Deci pe unul ca acesta să-l primești și cu dragoste să-l mîngii, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să știi încă și aceasta, o duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu cu dragostea învățaturii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută cîință de la noi toți, ca pe toți să ne mîntuiască și nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea și înțelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că de vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decît bărbatul de 30 ani; și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decît un copil de 15 ani. Ia seama dar, că Dumnezeu ne judecă după mintea și priceperea fiecărui din noi, cum mai sus am zis.

Asemenea poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulți dintre oameni, cînd se îmbolnăvesc, nu cheamă îndată pe duhovnic, ci numai cînd sînt aproape de moarte, încît, aflîndu-se în cea din urmă slăbiciune, cînd merge duhovnicul, pe cei mai mulți îi află fără grai și așa rămîn nemărturisiți și pier sufletește și trupește; de aceea, căutați a avea grijă de aceasta și, cînd se îmbolnăvește vreunul din enoriașii voștri, să nu așteptați, nici să-l lăsați pînă la cea din urmă slăbiciune, cînd i se va lega limba, ci să vă siliți de cu vreme a-l îndrepta sufletește după învățătura Sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință; și aducîndu-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învășîndu-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci.

Asemenea la sfintele sărbători, în posturi și mai ales în Postul Mare, după cum este știut, mulți din parohieni nu merg la sfînta biserică, ba unii dintr-înșii potrec tot Postul cel Mare fără nici o grijă de mîntuirea sufletului lor și tocmai aproape de Paști, cînd nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să audă măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin și, ca niște furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi și ei, ră-tăciții, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; și, ca și cum ar fi fost curățiți de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte și așa întinați se împărtășesc cu preacuratele și Sfintele Taine.

Să învățați dar pe unii ca aceștia ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămîna cea dintîi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele pînă la săptămîna din urmă, a Sfințelor Patimi, curățindu-se prin pocăință și pregătindu-se de la mic pînă la mare ca din vreme să-și împlinească canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc; și nimeni să nu rămînă nemărturisit pînă la această săptămîna; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rînduiala Sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtășit cu Sfintele Taine, pînă cînd se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

Învățătura

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic,
cum să învețe fără sfială pe cei ce vin către dînsul

Cel ce va trebui să ia asupra-și sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă și chip al faptelor bune: înfrînat, smerit, lucrător de toată făpta bună, în tot ceasul rugîndu-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvîntul înțelegerii și al cunoștinței, ca să poată îndrepta pe cei păștoriți de dînsul. Și mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieștii Scripturi, a legii vechi și a celei noi; să știe pe de rost cele zece porunci și cu de-amănuntul să le păzească; să știe de asemenea Tainele și dogmele credinței ortodoxe; să postească întîi el miercurea și vinerea peste tot anul și orînduitele posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleștile și soborniceștile canoane, ca din bunătățile ce are el să poată porunci și altora ca să le facă. Căci de va fi el însuși fără învățatură și neînfrînat și iubitor de dezmiardări, cum va putea învăța pe alții fapta cea bună? Sau cine ar fi atît de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzîndu-l pe el că este fără de orînduială și bețiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: mai crezută este vederea decît auzul.

Drept aceea ia aminte la tine, o duhovnice, ca nu pentru nepurtarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mina ta se va cere. Căci iarăși zice Scriptura: blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă. Să nu te grăbești, ci pe rînd, cum aicea s-a însemnat, pe cîte unul să întrebi, nemirîndu-te de mărimea sau mulțimea păcatelor ce ți se-vor spune, nici înfricoșîndu-te, ca nu cumva

să-ți îndrăzneala celui ce se mărturisește și să ascundă păcatele sale; ci cu fața blindă să-ți zici că ori în ce fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l și părăsindu-l și plinindu-și canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să-ți aminte iarăși ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întimplările și lucrurile păcatelor, să le ațîți și în inima ta.

Așijderea și marele Vasile zice: să nu te temi de om pentru mărirea și căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mîinile celor nevrednici; nici să te rușinezi de vreunul din cei mari ai pămîntului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu cutezi a-l împărtași cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieștile canoane poruncesc tuturor celor nevrednici să nu se împărtaşească, căci îndrăznind, în veac se vor osîndi; și de nu se vor întoarce, vai și lor și celor ce-i împărtaşesc pe dînșii. Acestea și altele ca acestea să păzești. Și mai înainte de toate, să păzești în întregime toate dumnezeieștile porunci, ca să te poți mintui pe tine și pe cei ce te vor asculta pe tine.

Și fiecare dintre voi, fără binecuvîntarea arhierelui eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela, cu pravila se va pedepsi ca un călcător al dumnezeieștilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci și pe cîți s-au mărturisit la dînsul, căci sînt nemărturisiți. Și cîte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al Soborului din Cartagina și după canonul 43 al aceluiași Sobor.

SLUJBA MARTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să chemi numai cîte unul, nu cîte doi sau mai mulți, să stai tu îmbrăcat în toate veșmintele, preotești înaintea icoanei Stăpînului Hristos; și chiar dacă ar fi și lucrul în grabă, fără epitrahil și felon să nu îndrăznești a mărturisi.

Apoi fă început, zicînd așa:

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Slavă Ție, Dumnezeuul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfînta Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește... (de 12 ori). Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... **Și Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (caută-l la slujba Aghiasmei celei mici).** Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum... Ușa milostivirii... **Acestea caută-le înapoi la paginile 5-6.**

Apoi citește aceste rugăciuni de iertare:

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, Care prin proorocul Tău Natan ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui și ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăința lui, Însuți și pe robul Tău acesta (**N**), care se căiește de păcatele ce a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecîndu-i cu vederea toate cele făcute de dînsul, Cel ce ierți nedreptățile și treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis,

Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și: de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeuul celor ce se pocăiesc și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, Păstorule și Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici și păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, însuți Stăpîne, slăbește, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcare de poruncă și prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Și în ori ce chip, ca un om, purtînd trup și viețuind în lume, a fost înșelat de diavolul: sau în cuvînt, sau în faptă, sau cu știință sau cu neștiință; sau cuvîntul preotului a călcat, sau sub blestemul preoțesc a fost, sau sub blestemul său a căzut, sau jurămîntului s-a supus, însuți ca un bun Stăpîn care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege robul Tău acesta prin cuvînt, iertîndu-i lui și blestemul și jurămîntul după mare mila Ta. Așa, Stăpîne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-ne pe noi, care ne rugăm bunătății Tale pentru robul Tău acesta, și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de muncile cele veșnice. Că Tu ai zis, Stăpîne: oricîte veți lega pe pămînt vor fi legate și în cer; și ori câte veți dezlega pe pămînt vor fi dezlegate și în cer. Că Tu singur ești

fără de păcat și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi duhovnicul șade pe scaun cu fața senină, ca și cînd ar inchipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel ce se spovedește să stea cu capul gol, cu minile strînse la piept, plecîndu-și capul în jos cu umilință și cu frică de Dumnezeu. Și duhovnicul zice către cel ce se mărturisește acestea:

Iată fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate cîte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată și sfînta Lui icoană înaintea noastră este. Și eu sînt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate cîte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să știi să toate păcatele îndoite le vei avea; ia seama dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Și așa să-l întrebi pe el cu de-a dînsul pe rînd, una cîte una; și să-l aștepți pînă cînd va răspunde la fiecare întrebare. Și de va ști cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va ști, arată-i-le toate pe rînd, deslușindu-i fiecare poruncă și îndemnîndu-l ca să le învețe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeiești

1. Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alți dumnezei afară de mine.
2. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare a cîte sînt în cer sus, sau pe pămînt jos, în apă și sub pămînt; să nu te închini lor, nici să slujești lor.
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.

4. Adu-ți aminte de ziua Domnului ca să o sfințești pe ea. În șase zile muncește și săvârșește toate lucrurile tale, iar în ziua a șaptea te odihnește, căci este ziua Domnului Dumnezeuului tău.

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu fii desfrînat.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturisești strîmb împotriva aproape-lui tău.

10. Să nu poftesti femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate cîte sînt ale lui.

Și mai înainte de toate, să-l întrebi despre credință, zicîndu-i:

Mai întîi de toate spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfînta și de viață făcătoarea Treime?

Iar cel ce se mărturisește să răspundă așa:

Cred într-unul Dumnezeu Tatăl, și într-unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl s-a născut și într-unul Duhul Sfînt, Care de la Tatăl porcede, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare: Dar crezi că soborniceasca și apostoleasca Biserică este sădită și crescută în Răsărit și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și că de atunci pînă acum stă neschimbată și neclintită? Sau te îndoiești de vreo oarecare poruncă sau învățătură?

Și de va crede drept și fără îndoială și de va ști carte, să zică Simbolul credinței pînă la sfîrșit. Adică: Cred într-unul Dumnezeu...

Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred într-o una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită și neschimbată.

Întrebare: Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului Duh, nu dă numai iertare păcatului cel srămoșesc și celor făcute de noi, ci dă și tărie și putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; și mai ales ai nădejdea vieții de veci?

Răspuns: Cred și mărturisesc un Sfânt Botez care se face prin harul Sfântului și de viață făcătorului Duh spre spălarea păcatului cel strămoșesc și a celor în care noi de bunăvoie prin nepurtarea de grijă cădem; și cu bună nădejde așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să fie.

Întrebare: Spune-mi, nu cumva ești eretic sau despărțit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetînd adunările lor, ascultînd învățătura lor, sau citindu-le cărțile?

N-ai mărturisit strîmb? N-ai călcat vreo făgăduință făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeiești nu cumva le-ai socotit minciuni?

Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta împlinindu-ți singur poftele trupesti? Nu cumva și acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femeii; și ce fel a fost, parte bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudenii sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire; sau cu vreun fel de dobitoace?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva și apoi ai jurat că nu știi, sau altul a furat și tu ai ascuns furtișagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mîinile celor mari cu vreun fel de piră dreaptă sau strîmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrînd să cumperi moșii, dobitoace sau odoare?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ți facă vrăji sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat gura lupului ca să nu-ți mănince dobitoacele?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinții tăi, sau pe preoți, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu dînsul, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale și rugăciunea ta și orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sînt?

Spune-mi, n-ai mîncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfișiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, pe care sfînta pravilă ne oprește a le mîncea?

N-ai mîncat miercurea și vinerea carne, ouă sau brînză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărit Credința sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strîmb?

Nu te-ai mîndrit sau trufit cu mărire deșartă; sau ești bețiv, din care pricină îți pierzi trupul și sufletul?

Nu cumva ai știut de vreun fel de păgubiri și furturi, și, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădești, ci ai tăcut, făcîndu-te și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gîndul, ca în urmă să păcătuiești cu vreunele din acele fețe?

N-ai țiitoare, sau, dacă ai lăsat-o, cauți și acum prin scrisoare, sau altfel, a înnoi cu dînsa dragostea?

N-ai făcut strîmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără sațiu și îmbătîndu-te ai bătut sau ai făcut vărsare de sînge? Sau n-ai vărsat din pricina beției, după ce te-ai împărtășit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoți să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă, să facă desfrînare, sau alte răutăți să facă, spre paguba și ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomie, sau nu te-ai însoțit la alte răutăți cu dinșii?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii și nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alții dobîndă cît nu se cădea?

N-ai pîrit pe cineva și din pîra ta i s-a întîmplat moarte sau pagubă mai mare decît greșeala lui?

Nu rizi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții tăi ca să-i pomenști la Sfintele Liturghii, lucru care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfint numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrățești împotriva Lui la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise și din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavolești?

Oare primești și nu izgonești îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și umblă diavolul pururea cercînd inimi fără pază. Drept aceea se cade nouă pururea să-l izgonim, stîndu-i împotriva cu gîndul cel către Dumnezeu.

Te mărturisești de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an?

Ți-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Au nu te mărturisești mereu la același duhovnic? Sau neguțătorești mărturisirea umblînd din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva ești pizmuitor și neiubitor de oameni, și nu cumva te silești pururea spre paguba și răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, avînd pizmă sau vrajbă cu cineva, și n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moșii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi slujbaş sau om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea, zicînd către el așa:

Socotește aceasta, fiule iubit al Sfintei noastre Biserici de Răsărit, că nouă tuturor deobște, mari și mici bogați și săraci, ne este de trebuință pocăința. Și precum sufletul este mai de preț decît trupul, așa și mîntuirea lui este de mai mare folosință și cîștig, precum și Domnul Iisus Hristos, Mîntuitorul nostru, grăiește zicînd: „ce va folosi omului de ar dobîndi lumea toată și își va pierde sufletul său“. Se bucură dar în acest ceas sufletul meu, înțelegînd că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu știe Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care din fragedă vîrstă ai crescut în acestea și cu ele te-ai hrănit; din care și duhovnicește ca dintr-un izvor al vieții adăpîndu-te, cu daruri

de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învățătură văzîndu-te eu îndestulat, nădăjduiesc că fără sfială, neîmpiedicîndu-te de nici un fel de pricină, ca și către doctorul tău, în acest ceas curățitor, toate ranele tale pe care, ca un viețuitor în lume, le-ai dobîndit din diferite întîmplări, fără fățarnicie le vei arăta ca să iei adevărată tămăduire de la însuși Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul și Mîntuitorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Și apoi să-l întrebi de toate pe rînd, cum crezi, însă ține seama, duhovnice, de este slujbaș, dregător mare sau mic. Și așa pe rînd după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi și acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva iei mită la judecată? Judeci curînd sau lași pe cel sărac de piere din cauza lenevirii și pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire și le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moșie sau alte odoare?

Porți grijă și conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce ți s-a încredințat, nefăcînd necazuri și nedreptăți unora sau altora?

Chivernisești bine, precum place lui Dumnezeu, casa și slugile tale?

Nu ți-ai lăsat sau și acum nu ții la cînstea și dragostea soției tale și te pornești cu poftă spre slujnicile ce ai în casă?

Înveți pe fiii sau pe fiicele tale, precum și pe slugile și slujnicile tale, să urmeze poruncile bisericesti? Căci multe din slugi neînvățînd poruncile lui Dumnezeu pier, și tu ai a da seama.

Nu silești pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sîrbători, sau să argățească mai mult decît este cu dreptul?

Ai plătit argaților, slugilor și muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila și din lăcomie nu te-ai îndurat să întorci?

Ai știut de vreo nedreptate ce avea să vie asupra oamenilor și nu te-ai silit cu cuvîntul după putință a ajuta pe cei primejduiți și a opri nenorocirea?

Miluiesti, după puterea ta, pe cei lipsiți?

Mîngii pe cei întristați, sau treci cu vederea pe cei mîhniiți?

Cercetezi bolnavii și pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temnițele și pe cei ce sînt închiși, și mai ales pe văduvele sărace și neputincicase și pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit și nedreptățit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecata?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărît vreo moșie cu strimbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l pogori din cinste și să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primești sfaturile ereticilor sau pîrile lor împotriva creștinilor ortodocși, și nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stătut împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău întru cele ce te-a învățat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău și n-ai luat iertare de la dînșii?

Și mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii și a canoanele Sfinților Părinți?

Iar de este femeie să o întrebi pe rînd așa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ți-ai otrăvit pîntecele ca să lepezi copiii, sau, grea fiind, n-ai umblat, fără rînduială, ridicînd ceva sau alergînd peste puțină, sau altceva ți s-a întîmplat și ai născut pruncul fără de vreme, mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoc ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să știi cît vei trăi? Sau cîți copii vei naște, sau să știi ceva din cele neștiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau cînd ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul avînd bărbat și nu l-ai înșelat cu alte feluri de meșteșuguri, cu minciuni sau cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la dînsul spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiva spre desfrinare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobești sau sulimenești, sau nu te ungi cu alte feluri de miroaturi, punîndu-ți în gînd să amăgești pe tineri spre rivna păcatului?

Nu cumva intri sulimenită în sfînta biserică, tulburînd pe creștini, și nu cumva vorbești în biserică, spre paguba ta sufletească și spre ocara ta trupească?

Nu joci și rizi în chip nestăpînit și fără socoteală și nu cumva umbli din casă în casă fără treabă și gura o pornești nestăpînită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porți cîntecul bărbatului tău precum se cade, sau îl ocărăști, sau îl nedreptățești, sau pentru multă mîndria ta îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decît are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl pornești cu minie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe dînsul ca să vă răzbunați asupra cuiva pentru vreo greșeală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă și tu l-ai oprit? Sau din lene nu porți grijă de casa ta precum trebuie?

Și așa, cu toată socoteala și purtarea de grijă, să iei seama celor ce se mărturisesc la tine, ținînd seamă de este slujbaş sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; și învățîndu-l să-i zici așa:

Iată de acum de toate acestea dator ești să te păzești, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rînduiala Tainelor creștinești. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu Cel ce poate să-ți ajute; și mai vîrtos te păzește ca să nu te mai întorci la greșelile acelea ce ai făcut, ca să nu fii de rîs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie și multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă arvunesc osîndă veșnică și munca iadului. Drept aceea datori sîntem toți, mici și mari, săraci și bogați, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu și cu cucernicie să viețuim, ca pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicîndu-le către dînsul și ispitîndu-l cu de-amănuntul, și el iarăși cu de-amănuntul pe rînd mărturisindu-le și descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ți capul. Și, plecîndu-și el capul și ingenunchînd, citește-i rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeule, Cel ce ești mîntuirea robilor Tăi, milostive, îndurate și îndelung răbdătorule, Căruia îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, însuși și acum milostivește-Te asupra robului Tău

(N) și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă-l și-l unește pe dînsul cu Sfînta Ta Biserică în Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți se cuvine stăpînire și mare cuviință în veci. Amin.

Și sfîrșind rugăciunea, zi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Incă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și vreme de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fă sfîrșitul: Slavă Ție, Hristoase. Dumnezeuule, nădejdea noastră, slavă Ție. După aceea punind mina pe capul lui, zi rugăciunea aceasta:

Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule (N) și să-ți lase ție toate păcatele. Și eu, nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.

Și zicînd sfîrșitul dezlegării acesteia, însemnează chipul crucii cu mina pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Și așa, slobozîndu-l cu pace, să-i dai canonul după po-triva păcatelor lui; și de va fi făcut păcate mai multe și mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfînta Împărtășire ani mai mulți; iară cele mai ușoare păcate să-i ierți lui, pentru canonul

cel mai mare ce i-ai dat. Însă pentru păcatele mari să zici către dînsul așa:

Fiule, atîția ani poruncesc dumnezeieștii Părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Și de vei ține să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca Sfinților Părinți, ca să te împărtășești, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar de vei fi bolnav și tare slab, temîndu-te de moarte, atunci să te împărtășești; și de te vei însănătoși, iarăși vei rămînea în anii ce ți s-au poruncit, pînă cînd vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintîi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pe acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice:

Că de va fi părăsit omul păcatul, dintru aceeași vreme să ia și canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrînare, pentru care zece ani să se lipsească de Sfinta Împărtășire; pe acesta să-l întrebi, și de va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzîndu-i pe cei doi; iară de va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canonisești numai cu cei cinci. Și la altele așa să faci scădere. Că după cum grăiește marele Vasile: cită vreme va face omul păcatul și nu se va împărtăși, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăsește păcatul; și de se va întîmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși din început se cade să i se dea canonul. Iară de se va întîmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cade a socoti anii care sînt mai mulți ai canonului celui neimplinit, sau ai canonului păcatului celui făcut de curînd și al căruia păcat va fi canonul mai mult, acela să i-l dai acum pentru amîndouă păcatele; și după facerea păcatului celui de pe urmă, de se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de Sfinta Împărtășire, acei ani și vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socotește și aceasta:

Că de se va afla acel om cu bună cucernicie și va vrea să facă în toate zilele mătăanii după putință, să-i ierți un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtășească; și de va vrea să facă milostenie

după putere, să-i ierți și alt an. De va posti miercurea și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i ierți și alt an. De va vrea să postească și luna — să nu mănince carne — să-i lași și alt an. De va fi de vîrstă mai jos de 30 de ani, să-i lași și alt an. De va fi mai jos de 20 de ani, să-l canonisești mai puțin.

Iar de va vrea să se pocăiască de păcate și va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierți a treia parte din canon. De va vrea să meargă în minăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar de va cădea după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

INVĂȚĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele Sfințelor Sinoade și ale Sfinților Părinți, și cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, ani 15 să nu se împărtășească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul de la Ancira, pe preacurvari ca pe curvari îi canonisește, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie și alte fapte bune.

Sodomia ani 15: canonul 2 al marelui Vasile.

Curvia cu dobitoc ani 15: canonul 63 al marelui Vasile.

Pentru curvie ani 7: canonul 59 al marelui Vasile.

Preotul de va curvi sau va preacurvi, sau sodomie făcînd, sau cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblind, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată și de o maică, ani 20 să nu se împărtășească: canonul 62 al marelui Vasile. Iar Ioan zice, 15 ani.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu muma soacrei, ori cu cumătra, ani 11, după canonul 79 al marelui Vasile.

Cu vară primară ani 10, cu a doua vară ani 9; cu mama nașei sale, ani 11; iar cu nașa, 20; cu cumnata, ani 11. Femeia ce va curvi cu doi frați, ani 11.

Cu mama vitregă, ani 12, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, ani 12, după Ioan Pustnicul.

Așijderea femeile care n-au bărbați, cu canonul curviei să se canonisească.

Iar cele cu bărbați, cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulți.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, ani 5 și preot să nu se facă. Așa să canonisești și pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai ușor s-o canonisești, însă precum vei pricepe tu sila ei.

Cel ce va umbla cu femeie străină, peste fire. 15 ani.

Cel ce jură strimb, ani 10, iar de a făcut aceasta de nevoie, ani 6: canonul 88 al marelui Vasile.

Martorul mincinos, ani 6.

Cel ce face malahie, post 40 de zile, și metanii 100 pe zi; iară de nu va posti, un an să nu se împărtășească, și cite 50 metanii pe zi.

Iar de a făcut unul cu altul malahie, post de 80 de zile sau 2 ani să nu se împărtășească și cite 50 metanii pe zi.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinților lui, ani 3 să nu se împărtășească, mîncînd luna, miercurea și vinerea o dată, și metanii 200 pe zi.

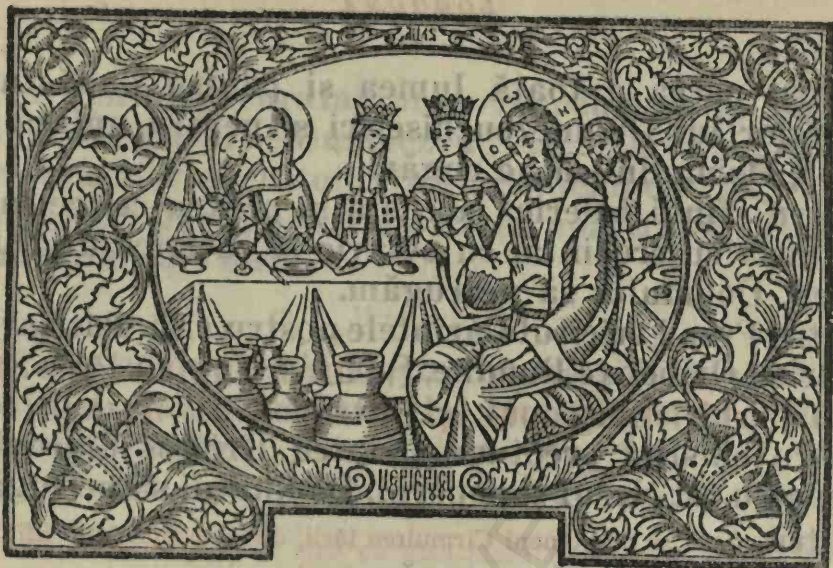
Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică pînă nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem și spre păcate se socotește, și să facă pe toată ziua cite 50 de metanii.

Femeia care-și va omori pruncul la țită, 7 ani să nu se împărtășească.

Iar pentru celelalte canoane, cum se cade a da pentru fiecare păcat, să cauți la cartea numită «Carte foarte folositoare de suflet», tipărită în Tipografia Cărților Bisericești.

NUNTA

SLUJBA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul așezînd o masă în mijlocul bisericii, pune sînta cruce și sînta Evanghelie pe masă, aprinzînd și făcliile în sfeșnice. Și venînd cei care vor să se logodească, stau în mijlocul bisericii înaintea mesei; preotul, luîndu-le inelele, le pune pe sînta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stînga, dînd nașilor făclii aprinse să le țină în mîna dreaptă; și binecuvîntînd de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei; și fiind diacon zice: Binecuvîntează, părinte.

Iar preotul zice cu glas:

Binecuvîntat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mîntuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [**pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)**], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru (aici se va pomeni Cîrmuirea țării, după îndrumările Sfîntului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mîntuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele către mîntuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvîrșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvîntați ei în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mînia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe preasfinta, curata, prea binecuvîntata, slăvita Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea preotul zice cu glas mare rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvîntat pe Isaac și pe Reveca și i-ai arătat pe ei moșteni făgăduinței Tale; însuși binecuvîntează și pe robii Tăi aceștia, povățuindu-i pe dinșii spre tot lucrul bun. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele noastre Domnului să le plecăm. **Și preotul citește în taină rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvîntează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gînd.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața bărbatului, zicind de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l pune preotul, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a mirelui. Așijderea și miresei, făcând chipul crucii, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Iar inelul acesta îl pune preotul, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte al miresei.

Apoi preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeie stăpînului său Isaac și prin mijlocirea scoaterii de apă i-ai descoperit să-i logodească pe Reveca; însuți binecuvintează logodna robilor Tăi acestora (N) și întărește cuvîntul ce și-au dat. Unește-i pe ei cu sfînta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească și femeiască și de la Tine se însoțește bărbatului femeie spre ajutor și spre dăinuirea neamului omenesc. însuți dar, Stăpîne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moștenirea Ta și făgăduința Ta peste robii Tăi, părinții noștri, cei aleși ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) și spre roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se

dea logodire și să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpînirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniil în țara Vavilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru cel ceresc s-a îndurat spre fiul cel risipitor, cînd a zis: dați inel în dreapta lui și, junghiind vițelul cel gras, mîncînd, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a într-armat pe Moisi în Marea Roșie, căci prin cuvîntul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit și pămîntul s-a întemeiat. Și dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvîntul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt. Însuți dar și acum, Stăpîne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvîntare cerească și îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate cîte sînt și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (**N**), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne [**pentru (înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)**], pentru cînstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Încă ne rugăm pentru (aici se va pomeni Cîrmuirea țării, după îndrumările Sfîntului Sinod), Domnului să ne rugăm.

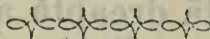
Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (**N**) care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea și pentru mîntuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini...

Ecfonistul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi sfîrșitul.

Scurtă învățătură despre nuntă, de la Simion, Arhiepiscopul Tesalonicului

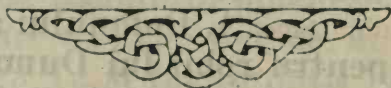
Cap. 280: *pentru nunți*

Se cade a ști că nunii cei primitori ai curăției și ai unirii, fiind părinți și învățători ai unirii într-un gînd și ai însoțirii, trebuie să fie ortodocși și iubitori de Dumnezeu.

*

Se cade a ști și aceasta, că de vor vrea să se cunune cei logodiți îndată după logodnă, așa precum sînt strînși în biserică, numaidecît începe preotul Psalmul «Fericiți toți...» și corul credincioșilor sau cîntăreții cîntă: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție; după cum s-a arătat la începutul cununiei.

Iar de va fi trecut cităva vreme după logodna lor, atunci preotul avînd știre, iarăși pregătește masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punînd peste sfînta Evanghelie, în locul inelelor, cununiile: a bărbatului de-a dreapta și a femeii de-a stînga. Și venind cei ce vor să se cunune, avînd lumînări aprinse, îi cădește preotul, citind Psalmul 127, iar credincioșii sau cîntăreții, la fiecare stih, cîntă: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin cei logodiți în biserică, stau înaintea mesei cu lumînările aprinse: preotul îi cădește, citind Psalmul 127, iar credincioșii sau cîntăreții cîntă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Rodul muncii mîinilor tale vei mîncea.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Iată, așa se va binecuvînta omul cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Te va binecuvînta Domnul din Sion și vei vedea bună-tățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israil!

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Apoi, închinându-se, preotul sărută sfânta cruce și sfânta Evanghelie, făcând binecuvîntarea deasupra cununiilor cu Evanghelia.

Și fiind diacon, zice: Binecuvîntează, părinte.

Iar preotul cu glas mare:

Binecuvîntată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mîntuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfîntă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (**N**), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne [**pentru (înalț-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)**], pentru cinstita preoție și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru... (aici se pomenește Cîrmuirea țării, după îndrumările Sfîntului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (**N**), care acum se însoțesc unul cu altul prin unirea nunții, și pentru mîntuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvîntată nunta aceasta, ca și cea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dea lor cumpătare și roadă pîntecelui spre folos, Domnului să ne rugăm .

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria nașterii de prunci buni și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mîntuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mînia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

A pără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu darul Tău.

Pe preasfînta, curata, prea binecuvîntata, slăvita Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Iar preotul glăsuiește așa:

Că Ție se cuvine toată slava, cîntea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea aceasta cu glas mare:

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care din iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvîntat pe dînșii și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și stăpîniți pămîntul; și pe amîndoi i-ai arătat un trup prin însoțire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi

amîndoi un trup, și pe care i-a unit Dumnezeu, omul să nu-i despartă;

Cel ce ai binecuvîntat pe robul Tău Avraam și ai deschis pîntecele Sarei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Revecăi și ai binecuvîntat nașterea ei; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahila și dintr-însul ai arătat doisprezece Patriarhi; Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisaveta și le-ai dat lor prunc pe înaintemergătorul; Cel ce din rădăcina lui Iesei după trup ai crescut pe pururea Fecioara, și dintr-însa Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mîntuirea neamului omenească; Care, pentru negrăitul Tău dar și multa bună-tate, ai venit în Cana Galileii și nunta care era acolo ai binecuvîntat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți Stăpîne preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și precum acolo și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvîntează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (N) viață pașnică, lungime de zile, înfrînare, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminție cu viață îndelungată, cununa cea neveștejită a măririi. În-vrednicește-i pe dînșii a-și vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bîntuială. Și le dă lor din roua cerului de sus și din belșugul pămîntului. Uplete casele lor de grîu, de vin, de untdelemn și de toată bună-tatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sînt dimpreună cu dînșii toate cererile cele pentru mîntuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta cu glas mare:

Binecuvîntat ești Doamne Dumnezeul nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nestricăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. În-suți Stăpîne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe dînsul ca pe un stăpîn al făpturii și ai zis: nu este bine să fie omul singur pe pămînt; să-i facem lui ajutor dintr-însul; și luînd una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzînd-o Adam a zis: „Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va uni cu femeia sa și vor fi amîndoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a însoțit, omul să nu-i despartă“. Și acum, Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (**N**). Și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta.

Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvîntat pe Avraam și pe Sara. Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvîntat pe Isaac și pe Reveca. Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeul nostru, pre-

cum ai binecuvîntat pe Iacov și pe toți Patriarhii. Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvîntat pe Iosif și pe Asineta. Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvîntat pe Moisi și pe Semfora. Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvîntat pe Ioachim și pe Ana. Binecuvîntează-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvîntat pe Zaharia și pe Elisaveta.

Păzește-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzește-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Iona în pîntecele chitului. Păzește-i pe dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit de foc pe Sfinții trei tineri, trimițîndu-le lor rouă din cer. Și să vie peste dînșii bucuria aceea, pe care a avut-o fericita Elena, cînd a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ți aminte de dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de Enoh, de Sem și de Ilie.

Adu-Ți aminte de dînșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de sfinții Tăi patruzeci de Mucenici, trimițîndu-le lor cununi din cer. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, și de părinții lor, care i-au născut și i-au crescut, pentru că rugăciunile părinților întăresc temeliile caselor copiilor. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, și de robii Tăi nașii lor și nuntașii, care s-au adunat la această cinstită nuntă. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, de robul Tău (**N**) și de roaba Ta (**N**), și-i binecuvîntează pe dînșii.

Dă-le lor roadă pîntecelui, prunci buni și bună înțelegere sufletească și trupească. Înaltă-i pe dînșii ca cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele

pămîntului, ca, toată îndestularea avînd, să sporească spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție și să vadă pe fiii fiilor lor, ca niște mlădițe tinere de măslin împrejurul mesei lor, și bineplăcînd înaintea Ta să strălucească ca luminătorii pe cer, în Tine Domnul nostru;

Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Duhului Tău celui de viață făcător, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea această cu glas mare:

Dumnezeule cel sfînt, Care din țărîină ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pămînt; însuși și acum, Stăpîne, întinde mîna Ta din sfîntul Tău locaș și unește pe robul Tău (**N**) cu roaba Ta (**N**), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dînsii într-un gînd; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pîntecelui, dobîndire de prunci buni. Că a Ta este stăpînirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cînd preotul zice: «unește pe robul Tău (**N**) cu roaba Ta (**N**)» — ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei.

După terminarea rugăciunii preotul ia cununia mirelui și face cu ea chipul crucii pe fața lui, zicînd de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N**) cu roaba lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.**

Și sărutînd mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punînd preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.

Și-i binecuvîntează preotul de trei ori, cîntînd:

Doamne Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununază-i pe dînșii.

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea:

Pus-ai pe capetele lor cununi de piatră scumpe.

Stih:

Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

Apostolul

Din Cartea cea către Efeseni a Sfîntului Apostol Pavel, citire:

(V. 20—33)

Fraților, mulțumiți pururea pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui, și supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mîntuitor El este. Ci, precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru toate. Bărbaților, iubiți femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și s-a dat pe Sine pentru ea, ca să o sfințească, curățînd-o cu baia apei prin cuvînt, și ca s-o înfățișeze Sîesi Biserică slăvită, neavînd pată sau întinăciune, ori altceva de felul acesta, ci ca să fie sfîntă și fără de prihană. Așadar, bărbații sînt datori să-și iubească femeile lor, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia sa, pe sine se iubește. Căci ni-

meni, vreodată, nu și-a urît trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos, Biserica; pentru că sîntem mădulele ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. Pentru aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amîndoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. Deci, dar, și voi, fiecare așa să-și iubească femeia sa, ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Aliluia, glasul al 5-lea

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra...

Evanghelie

Din Sfînta Evanghelie de la Ioan, citire :

(II, 1—11)

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii, iar mama lui Iisus se afla acolo; și au fost chemați la nuntă și Iisus și ucenicii Săi. Și sfîrșindu-se vinul, a grăit mama lui Iisus către Dînsul: nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: ce ne privește pe Mine și pe tine femeie? Ceasul Meu n-a venit încă. Mama Lui a zis celor ce slujeau: să faceți ceea ce vă va spune. Și erau acolo șase vase de apă, făcute din piatră, puse pentru curățirea iudeilor și care luau cîte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: umpleți vasele cu apă. Și ei le-au umplut pînă sus. Apoi le-a zis: acum scoateți și duceți nunului. Și ei i-au dus. Și cînd nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, însă slujitorii, care scosese ră apă, știau, a strigat nunul pe mire și i-a spus: orice om pune întîi vinul cel bun și cînd au băut bine, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun pînă acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și și-a arătat slava Sa. Și au crezut într-însul ucenicii Lui.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne Atotstăpînitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mîntuirea, paza, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (**N**).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfîntă biserică aceasta, pentru sănătatea și mîntuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini, pentru sănătatea și pentru mîntuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mîntuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, însuși și acum pe robii Tăi aceștia (**N**), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dînșii să ajungă bătrînețe fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale.

Căci Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu care miluiești și mîntuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună

și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfințului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Ziuă toată desăvîrșită, pașnică și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Inger de pace, credincios, îndreptător, păzitor suflețelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșelile noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos suflețelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință să o săvîrșim, la Domnul să cerem.

Sfîrșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neîfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșata judecată a lui Hristos, la Domnul să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfîntului Duh cerînd, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpîne, cu îndrăznire, fără de osîndă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeuule cel ceresc, Tată și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi se aduce paharul cu vin și piine și le binecuvîntează preotul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvîntează-l cu binecuvîntare duhovnicească.

Că s-a binecuvîntat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cîntăreții cîntă: Paharul mîntuirii...; iar preotul, luînd piinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă dintr-însele de trei ori; așijderea și miresei. Și îndată, luînd cădelnița, începe a cădi împrejurul tetrapodului făcînd ocolire cu cei cununăți și cu nunii, de trei ori, și cîntînd troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește: Fecioara a avut în pîntece și a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților Mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, lauda Apostolilor și bucuria Mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirele face trei închinăciuni și plecându-și capul pune minile pe sfânta Evanghelie, stînd cu toată evlavia; iar preotul, apucînd cununia de o parte și nunul de alta, zice:

Mărit să fii mire, ca Avraam, și binecuvîntat să fii ca Isaac, și să te înmulțești ca Iacov, umblînd în pace și lucrînd în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nunul, ia cununia, o dă mirelui de o sărută, și o așează pe sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa și, făcînd la fel, preotul zice:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sara, să te veselești ca Reveca, și să te înmulțești ca Rahila, veselindu-te cu bărbatul tău și păzînd rînduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ține cuvîntare, zice către tineri :

Fiilor! Prin punerea mîinilor pe sfînta Evanghelie și pe sfînta cruce, ați săvîrșit jurămînt înaintea Sfîntului Altar că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi pînă la mormînt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul nici altul, urmînd ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvîntat-o, binecuvîntează și pe robii Tăi aceștia, care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvîntează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți

viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeu și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pămîntești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă Tatălui... Și acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, mărișilor și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununăți și întocmai cu Apostolii, împărații Constantin și Elena, ale sfântului Marelui mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, cîntăreții cîntă: Cuvine-se cu adevărat. Iar mirii, nunul și nuna, mergînd după preot sărută icoana Mîntuitorului și a Maicii Domnului de lingă ușile împărătești venind apoi la locul lor, unde părinții tinerilor și toate neamurile, cîte se vor afla aici, fac trei închinăciuni și sărută sfînta Evanghelie, sfînta cruce, cununile, mîna preotului și felicită pe miri și pe nuni, iar preotul, binecuvîntîndu-i, zice: Pentru rugăciunile... și celelalte.

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii la biserică, preotul ia epitrahilul și iese în tinda bisericii unde așteaptă tinerii — avînd aprinse luminările de la nuntă —, și face început: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... și troparul sfinților mucenici.

Apoi, ingenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeuul nostru, Care ai binecuvîntat cununa anului și ai înmulțit făpturile Tale, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (**N**), pe care, cu alegerea Ta, bine ai voit a-i însoți unul cu altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire pînă la sfîrșit. Învrednicește-i a intra în sfîntă biserică Ta și a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfînt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Într-o unire au ajuns robii Tăi prin binecuvîntarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfînta Taină a cununiei prin rugăciunile preoților Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (**N**) să fie cap soției sale, precum și roaba Ta (**N**) să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămînă nezdruccinată unirea lor pînă la sfîrșit; și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și face sfîrșit:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Slavă Tatălui... Și acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat cinstită nunta... și celelalte.

Apoi binecuvîntîndu-i, preotul intră cu ei în biserică, zicînd mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfîntă biserică Ta.

Mai adaugă și alte rugăciuni ce va ști, sărutînd sfintele icoane; apoi, dînd cîntăreților luminările pentru a fi folosite în biserică, plecîndu-se spre străini, se duce fiecare la locul său, ascultînd sfînta slujbă cu luare aminte.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Preote, urmează învățăturii de la pagina 72; apoi fă începutul așa:

Binecuvîntat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule... Preasfintă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... **apoi troparul zilei.**

Ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mîntuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfîntă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei în bună-înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfînta, curata, prea binecuvîntata, slăvita Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele risipite le aduni într-o una și ai pus dragostea legătură nestrictă, Cel ce ai binecuvîntat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moșteni făgăduinței Tale; însuși binecuvîntează și pe robii Tăi aceștia, povățuindu-i pe dînșii spre tot lucrul bun.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvîntează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia în pace și într-un gînd.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luînd preotul întîi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața bărbatului, zicînd de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (**N**) cu roaba lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îl pune, împreună cu nunul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Așijderea și miresei, făcînd chipul crucii, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (**N**) cu robul lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a miresei.

Apoi preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, Care pe toți îi miluiești și de toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi, chemîndu-i pe dînșii la pocăință, și dîndu-le lor iertare de greșeli, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și celor fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenеști, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Raav cea desfrînată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfînt, mult milostiv, mult îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpîne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi aceștia (**N**), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile desfrînatei, mărturisirea tîlharului; ca prin pocăință din toată inima

lor, într-un gînd și în pace făcînd poruncile Tale, să se învrednicească și împărăției Tale celei cerești. Căci Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Cuvîntul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi din stăpînirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că neputînd purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel Apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis, pentru noi smeriții, că mai bine este a se căsători în Domnul decît a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelile noastre, că Tu ești Cel ce ai ridicat pe umeri neputințele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvîrși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci.

Căci Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfîntului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice:

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ; însuți și acum, Stăpîne, întinde mîna Ta din sfîntul Tău locaș și unește pe robul Tău (**N**) cu roaba Ta (**N**), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia; unește-i pe dînsii într-un gînd; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pîntecelui, dobîndire de prunci buni. Că a Ta este stăpînirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luînd preotul cununia și făcînd cu dînsa chipul crucii pe fața mirelui, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N**) cu roaba lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.**

Și după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul, i-o pune pe cap. Asemenea face și la mireasă, zicînd de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N**) cu robul lui Dumnezeu (**N**), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.**

Și pune, împreună cu nuna, cununia pe capul miresei. Apoi îi binecuvîntează pe ei de trei ori, zicînd :

Doamne Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe dînsii.

După aceasta citește Apostolul și Evanghelia, pe care caută-le înapoi la cununia întîia, pagina 80.—81.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne Atotstăpînitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mîntuirea, paza, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (N).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfîntă biserică aceasta, pentru sănătatea și pentru mîntuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini, pentru sănătatea și mîntuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu nostru, Care în purtarea Ta de grijă cea de mîntuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, însuși și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și în bună înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dînșii să ajungă bătrînețe fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale.

Căci Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mîntuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfințului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvîrșită, pașnică și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios, îndreptător, păzitor suflețelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșelile noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință să o săvîrșim, la Domnul să cerem.

Sfîrșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșata judecată a lui Hristos, la Domnul să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfîntului Duh cerînd, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpîne, cu îndrăznire, fără de osîndă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule cel ceresc, Tată și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. După aceea aduc paharul cu vin și piine, și le binecuvintează preotul. **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvîntare duhovnicească.

Că s-a binecuvîntat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cîntăreții cîntă: Paharul mîntuirii... iar preotul, luînd piinea și paharul cu vin, dă bărbatului de gustă de cîte trei ori; așijderea și femeii. Și îndată, luînd cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei, făcînd ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, cîntînd troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește: Fecioara a avut în pîntece și a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe care slăvindu-L, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, lauda Apostolilor și bucuria Mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

Cei cununați pleacă fruntea spre sfânta Evanghelie. După aceea preotul ia, împreună cu nunul, cununia de la bărbat, după ce a zis:

Mărit să fii mire ca Avraam, și binecuvântat să fii ca Isaac, și să te înmulțești ca Iacov, umblînd în pace și lucrînd în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Apoi preotul ia, împreună cu nuna, cununia de la femeie, după ce a zis:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sara, să te veselești ca Rebeca, și să te înmulțești ca Rahila, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rînduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvîntat-o, binecuvîntează și pe robii Tăi aceștia, care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvîntează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi preotul zice rugăciunea aceasta :

Tatăl, Fiul și Sfîntul Duh, Treimea cea întru tot sfîntă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeu și o împărăție, să vă binecuvînteze pe voi. Să

vă dea vouă viață îndelungată, prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bună-tățile cele pămîntești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătaților celor făgăduite, pentru rugă-ciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

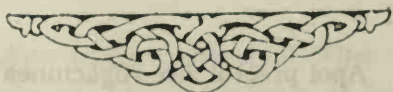
Și sfîrșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție. Slavă... Și acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununăți și întocmai cu Apostolii, Împărați Constantin și Elena, ale sfîntului Marelui mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Apoi cei cununăți urmează pe preot la icoana Mintuitorului și la icoana Maicii Domnului unde se închină și le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimenea să nu îndrăznească să o săvîrșească, pentru că este o fărădelege; și cine va îndrăzni a cununa, să știe bine că va cădea în osînda canonisirii și se va pedepsi greu, lipsindu-se de harul preoției.

Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma cea mică), pagina 152). Apoi ectenia cea mică: Iară și iară... și vosglas: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi cîntăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sînt... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum... Ușa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 5—6). Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma cea mică, pagina 153).

Apoi Cañonul, facerea lui Arsenie

Peasna 1, glasul al 4-lea:

Irmos: Adîncul Mării Roșii cu urme neudate, trecînd Israil...

Pripeală:

Stăpîne, Hristoase milostive, miluiește pe robul Tău.

Această pripeală se zice la toate troparele.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpîne, mîngîind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, însuți și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine. **De mila Ta, Stăpîne, este plin tot pămîntul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.**

Slavă...

Iubitorule de oameni, care ai poruncit cu milostivire Apostolilor Tăi să plinească ungerea Ta cea sfîntă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

Și acum... a Născătoarei:

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adîncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe robul tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te slăvească pe tine.

Peasna a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigînd...

Tu însuți, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestuia ce boală cumplit harul Tău de sus.

Stîlparea cea de măslin, ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mîntuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfînt și pe acesta ce pătimește.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum... a Născătoarei:

Caută de sus cu bunăvoință Maica Făcătorului a toate și cu rugăciunile tale dezleagă suferința cea amară a acestuia ce boală.

Apoi sedeauna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierile păstorești...

Ca Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adînc al mării milostiviri, îndurate, arată rîurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că la Tine pururea alergînd, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie...

Doctorul și ajutorul celor ce sînt în dureri, Izbăvitorul și Mîntuitorul celor neputincioși, Însuți, Stăpîne al tuturor și Doamne, dăruiește tămăduire neputinciosului robului Tău; îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Peasna a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzîndu-Te, Biserica...

Mîntuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeuirea Ta, ranele cele trupești.

Însemnînd acum pe robii Tăi cu bucuria pecetii Tale, fă Stăpîne simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele protivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca cei bolnavi să cheme pe sfințiții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mîntuiește cu mila Ta pe acesta ce pătîmește.

Și acum... **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfîntă, ceea ce ești acoperămînt tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Peasna a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce ești adîncul milei, Bunule, miluiește, Milositive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimește.

Cel ce sfințești de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al pecetii Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce cu dragostea Ta cea ne-grăită ai primit ungere cu mir de la desfrînata, îndură-Te de robul Tău.

Și acum... a Născătoarei.

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună Stăpînă, îndură-te de cei ce se ung cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Peasna a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne...

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvirșit aceasta și prin semnul pecetii Tale pentru arhieriei, mîntuiește, ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mîntuitorule, ci îl apără pe dînsul cu acoperămîntul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mîna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și sfințind untdelemnul Tău acesta, Mîntuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și izbăvire de toate bolile.

Și acum... **a Născătoarei:**

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mîntuiește cu mîngîierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutînd cele de sus...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, îndurate, și ușurîndu-le, neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Peasna a 7-a:

Irmos: În cuptorul persienesc pruncii lui Avraam...

Tu Mîntuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care cu mila și cu îndurările Tale tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, însuși vindecă și pe acesta ce pătimește în neputințe, tămăduindu-l.

Cînd se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei și a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mîntuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistu-

iește patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te lăudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Și acum... a Născătoarei:

Tu cea care ai purtat în pîntece pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bineplăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Peasna a 8-a:

Irmos: Mîinile tinzîndu-și Daniil...

Miluiește-ne pe toți, Mîntuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca, închipuind cu taină coborîrea îndurărilor Tale, să aducem cu credință ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduiește-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănilor și apăsările chinurilor acestuia ce este muncit de suferințele patimilor, ca, fiind mîntuit, să Te slăvească pe Tine cu mulțumită.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpîne, mila Ta de la noi cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus și al bucuriei și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum... a Născătoarei:

Preacurată, firea a primit ca pe o preaslăvită cunună nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biru-

iește cu puterea ei taberile vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununăți cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cîntată, Stăpînă.

Peasna a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mînă...

Caută din cer, îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum prin ungerea cea dumnezeiască a preoților ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mîntuitorule, preabune, untdelemnul cel sfînt, pe care l-ai primit prin dumnezeiasca Ta pogorîre mai mult decît cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mîntuitorule, îndură-Te, miluiește, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un Stăpîn milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum... a Născătoarei:

Fecioară, primind cîntări și rugăciuni de la robii tăi, izbăvește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperămîntul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decît Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare,

decît Serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvîntul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Svetilna:

Podobie: Cercetatu-ne-ai de sus...

Cu milă caută cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfîntă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

La Laude, stihirile după podobia, glasul al 4-lea: Dat-ai semn...

Ai dat harul Tău prin Apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască cu untdelemnul Tău cel sfînt ranele și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfîntește-l, miluiește-l, tămăduiește-l prin untdelemnul Tău de toată neputința și-l învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce ca un îndurat însemnezi, cu mîna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc caută din cer, Cel ce ești necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credință și cere iertare greșelilor și dăruiește-i tămăduire sufletului și trupului, ca să Te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfîntește de sus pe robii Tăi; izbăvește-i de boli și de întinăciunea sufletului curățește-i, spală-i, Mîntuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli; ușurează-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește necazurile, ca un Milostiv și îndurat.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Pe tine te rog, preacuratul palat al Împăratului ceresc, ceea ce ești mult lăudată, curățește mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate și o fă locaș înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mîntuit fiind eu netrebnicul robul tău, să slăvesc puterea și mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Acum, avînd untdelemn curat, pus în vas, se aprind și luminările și diaconul zice: Binecuvîntează, părinte! Iar preotul cel mai mare, luînd sfînta Evanghelie, însemnează chipul sfintei cruci peste untdelemn, zicînd:

Binecuvîntată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecilor vecilor. Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mîntuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvînteze untdelemnul acesta (aci binecuvîntează toți preoții untdelemnul), cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfîntului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (**N**) și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dînsul harul Sfîntului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit el și noi de tot necazul, mînia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeuule, cu darul Tău.

Pe preasfînta, curata, prea binecuvîntata, slăvita Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

După aceasta zice preotul cel dintîi rugăciunea sfințirii untdelemnului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care cu mila și cu îndurărilor Tale tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuși, Stăpîne, sfințește untdelemnul acesta (în acest moment al citirii rugăciunii acesteia, toți preoții binecuvîntează untdelemnul), ca să fie celor ce se vor unge dintr-însul spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și întinăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru această să se preaslăvească preasfînt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zic și ceilalți preoți această rugăciune, pînă se plinește de șapte ori. Iar după rugăciune se cîntă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi care pătimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea; Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigînd către Tine cu pocăință: Tu ești lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea; Podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca fiind mîntuit să strig Ție: îndură-Te, Hristoase, și dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o drepte, Evanghelia, cel ce ca mucenic ai cununa cea veșnică, și ca rudă a Domnului ai îndrăznirea, iar ca ierarh ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea; Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu, Cuvîntul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacove, întîi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, Apostole.

Glasul al 3-lea; Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mîntuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgîni. Deci, precum mîndria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Panteimoane, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca cel ce ești cuvîntător de Dumnezeu și de Hristos preaiubit.

Glasul al 2-lea; a Născătoarei:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osîrdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu Stăpînă, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine.

Stih:

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

(1) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea cea sobornicească a Sfintului Apostol Iacov, citire:

(V, 10—16)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, fericim pe cei ce au răbdat; ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfîrșitul hărăzit lui de Domnul; căci mult milostiv este Domnul și plin de îndurare. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pămînt, nici cu orice alt jurămint, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cînte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungîndu-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mîntui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă unul

altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea dreptului în lucrarea ei.

Preotul: Pace ție. Citețul: Aliluia, glasul al 8-lea.

Stih:

Milă și judecată voi cînta Ție, Doamne.

(1) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelie de la Luca citire:

(V, 25—37)

In vremea aceea a venit la Iisus un învățător al Legii, ispitindu-L și zicînd: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iisus l-a întrebat: ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzînd, a zis: să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vîrteuteta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Atunci Iisus i-a spus: drept ai răspuns, fă aceasta și vei fi viu. Dar el, vrînd să se îndrepteze pe sine însuși, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu? Iar Iisus-răspunzînd, a zis: un om oarecare se cobora din Ierusalim în Ierihon și a căzut între tîlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, s-au dus, lăsîndu-l abia viu. Și din întîmplare un preot se cobora pe calea aceea, dar, văzîndu-l, a trecut pe alături. Tot așa și un levit, sosind în acel loc, a venit, a văzut și a trecut pe alături. Dar un samarinean, care era călător, venind lîngă el și văzîndu-l, i s-a făcut milă de el și, apropiindu-se, i-a legat rănila, turnînd pe ele untdelemn și vin; apoi, punîndu-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a avut grijă de el. Iar a doua zi,

la plecare, scoțind doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: ai grijă de el și ce vei mai cheltui, când mă voi întoarce, eu îți voi da înapoi. Deci, care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui care căzuse în mînile tâlhărilor? Iar el a răspuns: cel care a făcut milă cu el. Atunci Iisus i-a zis: du-te și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mîntuirea, cercetarea și lăsarea păcatelor robului lui Dumnezeu (**N**) și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(1) Preotul citește rugăciunea aceasta:

Cel ce ești fără de început și fără de sfîrșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfînt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (**N**), care se va unge, spre izbăvire desăvîrșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legămîntul Tău și dai milă Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin sfînt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce

luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei drepti și pe cei păcătoși miluiești; Cel ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicînd celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de cînd s-a arătat pentru noi pe pămînt și cu oamenii împreună a petrecut. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcîndu-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sînge, ci ai dat în untdelemnul sfințit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam sfînt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Duhul cel Sfînt. Înсуți, Stăpîne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuil iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi a Fiului Tău prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sîngele Său, ca dezbrăcîndu-ne de poftele cele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcîndu-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei ce se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii să fie de temut pentru cei protivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tăi, neavînd întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să

ia plata chemării celei de sus. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mîntuiești, Dumnezeuule, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După această rugăciune, pină ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, strana cîntă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; căci morții i-ai sculat și moartea ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării și învierii Tale.

Și luînd preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit, și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mîini și pe tălpi, zicînd rugăciunea aceasta:

Părinte sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (**N**) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile preacuratei Stăpînei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; a cinstitului măritului Proorocului Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pan-

telimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce citește Evanghelia și rugăciunea, ungind cu untdelemn pe cel căruia i se face maslul.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și cîntarea mea este Domnul și s-au făcut mie spre mîntuire.

Stih:

Certîndu-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea cea către Romani a Sfîntului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1—7).

Fraților, datori sîntem, noi cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să fie aproapelui său pe plac, la ce e bine, pentru zidirea lui. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea. Căci toate cîte s-au scris mai înainte s-au scris spre învățătura noastră ca, prin răbdarea și mîngîierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Și Dumnezeul răbdării și al mîngîierii să vă dăruiască vouă, unul față cu altul, același cuget după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă

și cu o singură gură să preamăriți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih:

Milele Tale, Doamne, în veac voi cînta.

(2) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelie de la Luca citire:

(XIX, 1—10)

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată un om bogat, cu numele Zaheu, care era mai mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Atunci, alergînd înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Dar cînd a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, l-a văzut și a zis către el: Zaheu, grăbește-te și dă-te jos, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta. Și, grăbindu-se, s-a coborît și L-a primit cu bucurie. Văzînd însă aceasta, toți cîrteau și ziceau: a intrat să găzduiască la un păcătos. Dar Zaheu, stînd în fața Domnului, I-a spus: iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor; și dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Iar Iisus a zis către el: astăzi s-a făcut mîntuire casei acesteia, pentru că și el este fiul lui Avraam. Fiindcă Fiul Omului a venit să caute și să mîntuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(2) Preotul citește rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adîncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuți, iubitorule de oameni Stăpîne, Dumnezeul celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gîndul, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii robii Tăi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, unule milostive și iubitorule de oameni, Căruia îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gîndul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce pentru mîntuirea păcătoșilor Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osîrdie ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scîrbit de păătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de cîte ori vei cădea, scoală-te și te vei mîntui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; Însuți, îndurate Stăpîne, caută din înălțimea Ta cea sfîntă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfintului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (**N**), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea

Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvîntul, cu lucrul sau cu gîndul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și petrecînd pururea împreună cu dînsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblînd întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ca și într-însul să se slăvească preasfînt numele Tău. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mîntuiești pe noi, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat înapoi la pagina 116. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune care urmează după Evanghelii.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mintuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih:

Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Corinteni a Sfîntului Apostol Pavel, citire:

(XII, 27—31; XIII, 1—8)

Fraților, voi sînteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte. Pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică, mai întîi Apostoli, al doilea profeți, al treilea învățători, apoi pe cei cu darul puterilor minunate; în urmă, pe cei cu darul tămăduirilor, milosteniilor, cîrmuirii, felurimii limbilor. Oare toți sînt Apostoli? Oare toți sînt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvîrșească minuni? Oare toți au darul

vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Rîvniți la darurile cele mai desăvîrșite. Și eu vă arăt încă o cale mai presus de orice altă cale. De aș grăi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atîta credință încît să mut și munții, dacă nu am dragoste, nimic nu sînt. Și toată averea mea de aș face-o milostenii și trupul mi l-aș da să fie ars, dacă nu am dragoste, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih:

Întru Tine, Doamne, am nădărduit, să nu fiu rușinat în veac.

(3) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 1, 5—8)

În vremea aceea, chemînd la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată afară și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, povățuindu-i și zicîndu-le: în căile păgînilor să nu mergeți și în oraș de samarineni

să nu intrați; ci mai mult mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Pe unde veți merge, propovăduiți și spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei bolnavi, curățiți pe cei leproși, pe cei morți înviați, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu!... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(3) Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpîne Atotțiitorule, Împărate sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care întărești pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce îndreptezi chinurile cele trupesti ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung dintr-însul în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățire și înlăturare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinăciunea trupestă și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințeala, ușurează-i suferințele și-i izgonește toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta (**N**); ridică-l pe dînsul din patul durerii și din așternutul chinurii. Dăruiește-l pe dînsul sănătos și întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ție și să facă voia Ta.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mîntuiești pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 116.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea :

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih:

Doamne, auzi rugăciunea mea.

(4) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea a doua cea către Corinteni a Sfintului Apostol Pavel, citire:

(VI, 16—18; VII 1)

Fraților, noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis: că voi locui întru ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea, ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi la Mine; și voi fi vouă tată și voi îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul Atotțiitorul. Deci, avînd aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată spurcăciunea trupului și a duhului, săvîrșind sfințenie întru frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție: Citețul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih:

Așteptînd am așteptat pe Domnul...

(4) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelie de la Matei, citire:

(VIII, 14—23)

În vremea aceea, venind în casa lui Petru, Iisus a văzut pe soacra acestuia zăcînd și aprinsă de friguri; și s-a atins de mîna ei, iar frigurile au lăsat-o și s-a

sculat și slujea Lui. Făcîndu-se seară, au adus la El mulți îndrăciți și a scos afară duhurile numai cu cuvîntul și pe toți bolnavii i-a tămăduit, ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin proorocul Isaia, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Văzînd Iisus popor mult împrejurul Său, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Atunci a venit la El un cărturar și I-a zis: Învățătorule, voiesc să Te urmez oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul. Un altul dintre ucenicii Săi I-a zis: Doamne, dă-mi voie să mă duc întîi să îngrop pe tatăl meu. Iisus însă i-a zis: vino după Mine și lasă morții să-și îngroape pe morții lor. Și intrînd în corabie, ucenicii Săi au mers după Dînsul.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(4) Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Bunule și iubitorule de oameni, îndurate și mult milostive Doamne, cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeuule a toată mîngîierea, Cel ce, prin sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim cu untdelemn însoțit cu rugăciunea neputințele poporului, însuși și untdelemnul acesta întocmește-l spre tămăduirea celor care se ung dintr-însul, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, spre izbăvirea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mîntuire. Așa, Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mîntuiești pe noi pe toți. Unule, Cel ce ești doctorul

sufletelor și al trupurilor, sfințește-ne pe noi pe toți. Cel ce tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robul Tău acesta (**N**); ridică-l pe dînsul din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-l pe dînsul cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la dînsul toată boala și neputința. Ca, ridicîndu-l cu mîna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum, făcîndu-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm și să Te slăvim pe Tine Cel ce faci lucruri mari și minunate, slăvite și preainalte.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mîntuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea, cum se arată la pagina 116.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih:

Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea a doua cea către Corinteni a Sfintului Apostol Pavel, citire:

(I, 8—11)

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiati, încît nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne socoteam

ca osîndiți la moarte, dar aceasta a fost ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădejde avem că ne va izbăvi și mai departe, mai ales dacă și voi ne veniți în ajutor cu rugăciunile voastre, așa încît darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să fie prilej de mulțumită, adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție. Citețul: Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih:

Milele Tale, Doamne, în veci le voi cînta.

(5) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 1—13)

Zis-a Domnul pilda aceasta: împărăția cerurilor se va asemena cu zece fecioare, care, luîndu-și candelile lor, au ieșit în întîmpinarea Mirelui. Cinci însă dintre ele erau înțelepte, iar cinci erau nebune. Cele nebune, luîndu-și candelile lor, n-au luat cu ele untdelemn; iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Dar, întîrziînd Mirele, au așipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: iată, Mirele vine; ieșiți în întîmpinarea Lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și și-au împodobit candelile lor. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: dați-ne din untdelemnul vostru, căci se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte au răspuns, zicînd: pentru ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, mai bine duceți-vă la cei ce vînd și vă cumpărați. Plecînd

însă ele să cumpere, a venit Mirele și cele care erau gata au intrat cu El la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă au sosit și celelalte fecioare, zicînd: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Dar El răspunzînd, a zis: adevărat vă spun vouă, nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu!... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(5) Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pămînt pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul celor bolnavi; Cel ce porți fără mîhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mînie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: luați Duh Sfînt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce petrec întru neputință și în boală îndelungată; Care și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și tăvălit în patimile desmierdărilor, m-ai chemat la sfînta și preainalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfînta Sfintelor, unde sfînții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfînta Litur-

ghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce Ție daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale popoului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvîntătoare, ca prin multa și negrăita Ta iubire de oameni să curățești păcatele lor; Însuți, preabunule împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfîntă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește tămăduire robului Tău (N), care este în neputința sufletului și a trupului, dîndu-i lui slobozire de păcate și iertare greșelilor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i lui ranele cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dînsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți Stăpîne, și robului Tău acesta (N) dă-i tămăduire și izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-ți aminte că, cu osîrdie este plecat gîndul omului spre cele rele din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pămînt. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mîntuit neamul omenesc și ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmașului. Că de vei intra la judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuți toată gura, neavînd ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cîrpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărâdelegi, și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfîntului și bu-

nului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și iarăși se face ungerea cum se arată la pagina 116.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea :

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta...

Stih:

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule...

(6) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea cea către Galateni a Sfintului Apostol Pavel, citire :

(V, 22—26 ; VI, 1—2)

Fraților, roada Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelungă răbdarea, bunătatea, facerea de bine credincioșia, blindețea, înfrînarea poftelor; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea cineva în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blindețelor, luînd seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție. Citețul: Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul

(6) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelie de la Matei, citire:

(XV, 21—28)

În vremea aceea s-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată o femeie hananeiancă, din acele ținuturi, ieșind în calea Lui, striga către Dînsul și zicea: miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea este rău chinuită de un diavol. El însă nu i-a răspuns nici un cuvînt. Dar apropiindu-se ucenicii Săi, îl rugau, zicînd: dă-i drumul, căci strigă în urma noastră. Iar El răspunzînd, le-a zis: nu sînt trimis decît numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Dar ea, venind, s-a închinat Lui, zicînd: Doamne, ajută-mă! El însă, răspunzînd, i-a zis: nu este bine să iei pîinea fiilor și s-o arunci cîinilor. Dar ea a zis: adevărat, Doamne; dar și cîinii mănîncă din fărîmi-turile ce cad de la masa stăpînilor lor. Atunci răspun-zînd Iisus, i-a zis: o, femeie, mare este credința ta; fie ție, cum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(6) Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, bunule și iubitorule de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Căruia rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mîngîiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curge-

rea sîngelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica hana-
neiencei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai
iertat datoria celor doi datornici și ai dăruit iertare
femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slă-
bănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care
cu cuvîntul ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe
tilharul prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel
ce ai ridicat păcatele lumii și pe cruce le-ai pironit;
Ție ne rugăm și cu umilință la Tine cădem: în bunăta-
tea Ta, însuși slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, fără-
delegile și păcatele robului Tău (N) și greșelile lui
cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu
neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neas-
cultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei;
și de este sub blestem preoțesc, sau al tatălui său, sau
al mamei sale, sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a
desfrînat sau cu pipăitul s-a pornit spre desfrîinare,
sau cu gustul s-a desmierdat, sau cu vreo aprindere
oarecare trupească sau sufletească s-a despărțit de a
Ta voie și sfințire, orice a greșit și el și noi, ca un bun
și iubitor de oameni Dumnezeu, Care nu ții minte răul,
iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața
cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa,
Stăpîne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în
ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vede-
rea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate
păcatele lui. Izbăvește-l pe el de munca cea de veci.
Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide
spre slăvirea numelui Tău. Mîinile lui le întinde spre
lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-
le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele
și gîndirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești
Dumnezeul nostru, Care prin sfinții Tăi Apostoli ne-ai

poruncit nouă, zicînd: oricîte veți lega pe pămînt vor fi legate și în ceruri și oricîte veți dezlega pe pămînt vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor și căroră le veți ține, ținute vor fi. Și precum ai ascultat pe Ezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori cîte șapte celor ce cad în păcate, și în bunătatea Ta și în iubirea Ta de oameni, îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea cum se arată la pagina 116.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Doamne, nu cu minia Ta să mă mustri, nici cu iuțimea Ta să mă certî.

Stih:

Miluieste-mă, Doamne, că neputincios sînt.

(7) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Tesaloniceni a Sfîntului Apostol Pavel, citire :

(V, 14—23)

Fraților, vă rugăm, dojeniți pe cei fără de rînduială, îmbărbătați pe cei puțini la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci

pururea cele bune să urmați, unul față cu altul și față cu toată lumea. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumită pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, pentru voi, întru Hristos Iisus. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate puneți-le la încercare; țineți ce este bine; feriți-vă de tot felul de lucru rău. Și însuși Dumnezeu păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit și duhul vostru și sufletul și trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ție: Citețul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

(7) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Matei, citire :

(IX, 9—13)

În vremea aceea, trecînd, Iisus a văzut pe un om cu numele Matei, care ședea la vamă și i-a zis: vino după Mine. Și sculîndu-se, a mers după Dînsul. Iar cînd ședea Iisus la masă, în casă, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și fariseii, văzînd una ca aceasta, au zis ucenicilor Săi: pentru ce mănîncă și bea învătătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Iar Iisus auzînd, a zis către ei: n-au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei bolnavi. Duceți-vă deci de învățați ce înseamnă cuvintele: milă voiesc, iar nu jertfă; căci n-am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(7) Iar preotul-zice rugăciunea aceasta:

Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mîntuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche ai rînduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrînata, pe tîlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru verhovnicul și Apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui, zicînd: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dînsa; și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor. Pentru aceasta și noi, Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește pe ea, ca pe tămîia ce se aduce Ție, și cercetează pe robul Tău (**N**). Și orice a greșit cu cuvîntul, cu fapta sau cu gîndul, în timpul nopții sau în timpul zilei; și de a căzut sub blestem preoțesc, sau sub blestemul său, sau cu jurămînt a amărît pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeule, trecîndu-i cu vederea fărădelegile și păcatele făcute de dînsul cu știință și cu neștiință. Și de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greșit, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, din îndemnul dia-

volului, însuți, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvîntul Tău adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul cel dintii, luînd sfînta Evanghelie, o dă bolnavului să o sărute și să o deschidă; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, iar preotul cel dintii zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalți cîntă lin: Doamne miluiește.

Domnului să ne rugăm.

Împărate sfinte, îndurate și mult milostive Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvîntul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mîna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mîna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfîntă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu dînșii și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, Cel ce prin proorocul Tău Natan ai dăruit iertare lui David care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, însuși și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșelile sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecîndu-i cu vederea toate greșelile lui. Că Tu ești Dum-

nezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezece de ori cîte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, așa este și mila Ta și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luînd sfînta Evanghelie de deasupra capului celui căruia se face maslul, i-o dă să o sărute; sărută și sfînta cruce și apoi se miruiesc preoții, toți cei de față și bolnavul, în timp ce se cîntă, pe glasul al 4-lea: Slavă... Izvorul tămăduirilor avînd voi, sfinților fără de arginți... Și acum... Caută spre rugăciunile robilor tăi... (caută-le la pagina 165—166).

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... și celelalte; iar preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

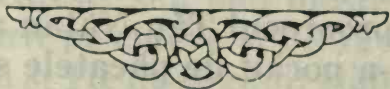
După aceasta preotul face apolisul, cu ecfonisul:

Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale sfîntului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și făcînd trei metanii acela căruia îi fac maslul, precum și toți cei de față zic de trei ori:

Binecuvîntați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul. Și preoții, la fiecare zicăre, răspund: Dumnezeu să te ierte și să te binecuvînteze, și sănătate să-ți dăruiască.

Și așa luînd binecuvîntare și iertare de la dinșii, dă mulțumire lui Dumnezeu.

ÎMPĂRTĂȘANIA

RÎNDUIALA

ce se face cînd grabnic se dă împărtășanie celui bolnav

Preotul, ajungînd la bolnav și luînd pe sine epitrahilul și felonul, ia o pîrtică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă puțin vin, citîndu-i este cu puțință bolnavului să ia mai lesne, zicînd: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori) Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Simbolul credinței: Cred într-un Dumnezeu...

Apoi aceste tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, pîrtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci ca tîlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomeneste-mă, Doamne, într-o împărăție Ta.

Slavă...

Impărate ceresc, Mîngîietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; vistierul bunătaților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mîntuiește, Bunule, sufletele noastre.

Și acum... a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește (de 40 de ori).

Apoi citește rugăciunile acestea:

Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Mîntuitorul nostru, singurul, Care ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, Dumnezeuule, trece cu vederea toate greșelile robului Tău (**N**), cele cu știință și cu neștiință; și fără osîndă învrednicește-l să ia preacuratele Tale Taine, nu spre osîndă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Căci Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva protivnicului, și Tu dai iertare și curățire greșelilor lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua:

Doamne, nu sînt vrednic să intri sub acoperămîntul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată, și nu afli în mine loc vrednic ca să-Ți pleci capul; ci, fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece

cu noi, ca un iubitor de oameni curățește pe robul Tău (N) de întinăciunea trupească și sufletească și învrednicește-l pe dînsul să se împărtășească cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului; pentru rugăciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia:

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ți îplinească toate cererile cele bune. Domnul cel în toate puternic să te izbăvească de tot necazul și de toată boala. Domnul să te învețe pe tine. Domnul să te înțeleptească. Domnul să-ți ajute. Domnul să te mîntuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curețe. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv și de oameni iubitor, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecății să te miluiască, și să te binecuvînteze în toate zilele vieții tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui celui fără de început și Preasfîntului, bunului și de viață făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și de va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte de aceasta, atunci îndată se și împărtășește cu Sfintele Taine; iară de nu, poruncește preotul celor de față să se depărteze citva timp; apoi întreabă pe cel bolnav

despre tot felul de păcate, înduplecându-l să nu le ascundă pentru rușine sau din altă pricină. După mărturisire, citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrînteii, prin lacrimi, și ai îndreptat pe vameșul care și-a cunoscut greșelile sale, primește mărturisirea robului Tău (**N**) și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvîntul, cu fapta sau cu gîndul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeuul milelor și al îndurărilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul după tine; sau măcar să o înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mîntuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintîi sînt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sîngele Tău. Deci mă rog Ție, miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvîntul sau cu lucrul, cele cu știința și cu neștiința; și mă învrednicește fără de osîndă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină... (caută înapoi la pagina 137).

Nu spre judecată sau spre osîndă să-mi fie mie împărtășirea preacuratelor Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

Și așa să-l împărtășești cu Sfintele Taine, iar după aceea să zici aceasta: Slavă Ție, Dumnezeuule... (de 3 ori). Și de este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar de nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: Acum slobozește pe robul Tău... Sfinte Dumnezeuule... Prea-sfintă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... **Și troparul zilei.** Slavă... Și acum... **a Născătoarei :**

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dăne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne miluiește (de 3 ori) și otpustul zilei.

SLUJBA LA IEȘIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să știe preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioșii încredințați lui este bolnav, să nu aștepte a fi chemat, ci și singur, nechemat, să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuință. Să spună încă și credincioșilor săi, ca să-i dea de știre când ar fi cineva bolnav, și mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvîntînd face început: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și urmează:

Psalmul 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte, Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea Ta: Slăvit să fie Domnul! Iar eu sărac sînt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea...caută-l la pagina 152.

Psalmul 50:

Miluieste-mă, Dumnezeuule... caută-l la pagina 153.

Apoi Canonul acesta, făcut de Andrei al Cretei, Ierosolimitul:

Peasna 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblînd Israil...

Veniți să vă adunați toți, care cu bună credință în viață ați trăit, și plîngeți sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu, și cu toată stăruința a slujit demonilor celor răi.

Acum toată vremea vieții mele ca fumul a trecut și iată stau înaintea-mi îngerii trimiși de la Dumnezeu, cerînd fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată s-au înfățișat mulțime de duhuri viclene, ținînd zapisul păcatelor mele, și strigă foarte, cerînd fără rușine umilitul meu suflet.

Și acum... a Născătoare:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plîngerea cea cu durere și suspinarea inimii, dacă nu tu, preacurată Fecioară, nădejdea credincioșilor și a tuturor păcătoșilor.

Peasna 3-a:

Irmos: Nu este sfînt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu...

B

Iubiții mei frați, văzînd păcatele mele vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugați pe Hristos, Dumnezeuul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducîndu-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pe Hristos să caute spre mine cel ce sînt lipsit în chip rușinos de viață și sînt chinuit.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălțimea slavei tale celei mari; ceea ce ești bună, ascultă-mi suspinurile cele din urmă și-mi întinde mîna.

Peasna 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrînatul! Amar mie, ticălosul! Căci mîinile-mi tind către prietenii mei și lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit și, ridicînd ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: lăsați-mă puțin să viețuiesc; dar nimenea nu mă aude.

Slavă...

Plîngeți-mă pe mine, tînguîți-mă, cete îngerești și voi toți iubitori de Hristos pămînteni, că fără îndurare sufletul meu este despărțit de trup.

Și acum... **a Născătoarei:**

Stăpînă, Stăpînă, miluiește acum sufletul meu cel strîmtorat, care caută numai către acoperămîntul tău, și nu mă lăsa, ceea ce ești bună, să fiu dat demonilor.

Peasna 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, pentru ca să Te văd măcar cît de puțin, Hristoase;

căci de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, și mulțimea faptelor mele cele rușinoase mă acoperă.

Mîntuiești-mă voi toți, iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine cel ticălos și cu totul nenorocit. Că dacă toți ați fi grăit măcar un cuvînt către Stăpînul meu, m-ați fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Mîntuiește-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfînt, că buzele mi-au tăcut și limba mi s-a legat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Mîntuiește-mă și tu, Stăpînă preacurată, Maica Hristosului și Dumnezeului meu, că de acum eu ticălosul nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greșelilor mele; căci s-a stins lumina mea și noaptea mă acoperă.

Peasna 6-a:

Irmos: Marea vieții văzînd-o înălțîndu-se...

Plecați urechea voastră către mine, fraților, și cu luare-aminte ascultați sunetul slab al graiurilor mele celor umilite și nu cumva să nu le dați ascultare, căci toți veți lua plată de la Domnul.

Iată acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup. Deci să nu-l îngropați în pămînt, căci nu este vrednic de aceasta; ci, tîrîndu-l afară, să-l aruncați la cîini.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoșătoarele munci, iar trupul este cîntat de voi! Lăsați-l neîngropat, ca să mănînce cîinii inima mea.

Și acum... a Născătoarei:

Trecînd, poate, cei străini și văzîndu-mi oasele tîrîte de cîini, milostivindu-se, vor striga din suflet: ajută, Stăpînă, sufletului acestui trup nenorocit.

Peasna 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Iată, trăgînd au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet și-l duc la Judecătorul de care trebuie să te temi și să te înfricoșezi. Deci, aducîndu-vă aminte, iubiților, de petrecerea mea împreună cu voi, faceți pomenire pentru mine.

Miluți-mă pe mine, îngeri preasfinți ai lui Dumnezeu Atotîitorul, și mă izbăviți din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Cînd vă veți sui, sfinții mei îngeri, să stați înaintea scaunului lui Hristos, plecînd genunchii, cu plîngere să strigați Lui: miluiește, Făcătorule al tuturor, făptura mîinilor Tale, Bunule, și nu o lepăda de la Tine.

Și acum... a Născătoarei:

Închinîndu-vă Stăpînei și preacuratei Maicii Dumnezeului nostru, rugați-o să plece genunchii împreună cu voi, și-L va întoarce spre milă; căci fiind Maică și hrănitoare, va fi ascultată.

Peasna 8-a:

Irmos: În văpaie, cuvioșilor rouă ai izvorit...

Acum suspinați, pentru mine ticălosul, toate marginile pămîntului și împreună lăcrămați, căci a venit

de sus hotărîre cumplită: să mi se lege mîinile și picioarele și să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinînd strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieți: vezi răutatea veșnicelor mele legături și nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor și sînt coborît cu sila în fundul iadului, știu că acum toți mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomeneste-mă.

Și acum... a Născătoarei:

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorît sînge din coastă, ca să mîntuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Peasna 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este nici o aducere aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, așteptînd învierea, cînd voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pămîntenilor.

Dumnezeu de acum nu-și va mai aduce aminte de mine, nici mulțimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele proorocilor și ale apostolilor, nici mulțimile mucenicilor și ale tuturor dreptilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

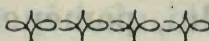
Slavă...

Plingeți-mă de acum și mă tînguți: fundul iadului și adîncul, viermele și tartarul și toate muncile; suspinați pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus și am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Și acum... a Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adînc și vezi un suflet dat muncilor spre pedeapsă; și plecîndu-ți genunchii, lăcrămează, ca Cel ce și-a dat sîngele pentru mine să se plece la rugăciunile tale și să mă cheme pe mine.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat...

RUGĂCIUNE pentru sufletul cel osîndit

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru Atotțiitorule, Cel ce voiești ca toți oamenii să se mîntuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu, ne rugăm și cu umilință cerem Ție: sufletul robului Tău (**N**) dezleagă-l de toată legătura și-l slobozește de tot blestemul, căci Tu ești Cel ce dezlegi pe cei legați și ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți. Poruncește dar, Stăpîne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău și să se odihnească în locașurile cele veșnice cu toți sfinții Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună binecuvîntat ești, cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

pentru cel ce greu se luptă cu moartea

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai zidit pe om din țărină și, întocmindu-l după chipul și după asemănarea Ta, l-ai îndobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar El călcînd cuvîntul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era împărtășit, — pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte — din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta — prin vrerea Ta cea dumnezeiască — să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, pînă la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui fără de început și fără de moarte, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfîntului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (**N**). Și orice a greșit bunătății Tale cu știință sau cu neștiință, sau sub blestem preoțesc a fost, sau pe părinții săi i-a amărît, sau vreun jurămint a călcat, sau a căzut în năluciri diavolești și în farmece de rușine prin pizma vicleanului diavol, iartă-i, îmblinzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpîne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul și nevrednicul robul Tău în acest ceas, și dezleagă pe robul Tău (**N**) de această durere nesuferită

și de această neputință amară ce-l ține, și-l odihnește pe dînsul, unde sînt sufletele dreptilor.

Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SFEȘTANIA

sau

slujba Aghiasmei mici adică Sfințirea cea mică a apei

care se face spre toată trebuința, la întâia zi a fiecărei luni sau cind va voi cel mai mare, ori cind va cere credinciosul.

Știut să fie că preabun și folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în minăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele dintii ale lunii și a stropi pe oameni în minăstiri și în chilii, așijderea și în casele mirenilor și toate ale lor. Această apă sfințită, pe care Duhul Sfint, prin rugăciunile preoților, o sfințește, are multe feluri de lucrări, precum însăși ectenia sfințirii și rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se gonesc; se iartă și păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavolești și gindurile cele rele; mintea se curățește de lucrurile cele spurcate și se îndreptează spre rugăciune; bolile le gonește și dă sănătate sufletească și trupească. Și mai pe scurt: toți cei ce o primesc cu credință iau sfințenie și binecuvîntare. Pentru aceasta dar, datori sinteți voi, preoților, să vă învățați enoriașii ca să o primească pe ea cu credință, spre marele folos al lor.

Preotul, binecuvîntînd, face început: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Slavă Ție, Dumnezeuul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm (de 3 ori).

Și Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mîhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele Tale m-am gîndit. Tins-am către Tine mîinile mele, sufletul meu ca un pămînt însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormînt. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pămîntul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stîrpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sînt robul Tău.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori) apoi Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osîrdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigînd din adîncul sufletului: Stăpînă, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine, singură, nădejde te-am cîștigat.

Slavă... aceeași... Și acum... a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de n-ai fi stătut tu înainte rugîndu-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atîtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit pînă acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpînă, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vîrtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu este înaintea mea pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, ca să fii îndreptățit întru cuvintele Tale și să biruiesti cînd vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vîrtos decît zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mîntuirii Tale, și cu duh stăpînitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sînge, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta, Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va

vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrîntă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi cîntăm troparele acestea, glasul al 6-lea. Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei ce te slăvesc pe tine (de 2 ori).

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată Stăpîină: de toată nevoia izbăvește pe cei ce se roagă ție.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, proorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Toată limba dreptcredincioșilor laudă, fericește și slăvește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat și mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejdele mele, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește mie iertarea greșelilor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mîntuitorul și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvîntată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pîntecele tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluiește sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvînt ai născut mai presus de cuvînt pe Cuvîntul, pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Cu rugăciunile tale, Stăpînă, milostiv fă pe Judecătorul și Fiul tău mie celui ce am greșit mai mult decît orice om.

Noi cei ce ne rugăm să fim mîntuiți cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ție: bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăvește-mă de focul cel veșnic și de muncile ce-mi sînt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată Stăpînă, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Slobozește-ne de boli, de toate durerile și de primejdii pe noi care scăpăm la acoperămîntul tău cel sfințit.

Minune străină s-a săvîrșit întru tine, Născătoare de Dumnezeu: că pentru noi, precum sîntem noi, s-a născut din tine Ziditorul tuturor și Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaș de tămăduire fără plată a bolilor și mîngîiere sufletelor celor scîrbite.

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mîntuitorul, izbăvește de primejdii și de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată Stăpînă, scoate pe robii tăi din toată mînia cea viitoare și din toată vătămarea sufletească și trupească.

Miluieste cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toți care aleargă la tine, și-i scoate din toată nevoia și necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună și trupului, Preacurată?

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Fiind rugat de toți sfinții, îndurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă, Mîntuitorule, sufletele fraților noștri celor morți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă lor greșelile.

Preasfintă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucură-te, curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrupa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, Mireasă dumnezeiască.

Preasfintă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cîntăm Ție, Dumnezeului celui în Treime, strigînd cîntarea cea întreit sfîntă și rugîndu-ne ca să luăm mîntuire.

Preasfintă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mîntuitorul și Stăpînul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Preasfintă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucură-te munte, bucură-te rug, bucură-te ușă, bucură-te scară, bucură-te masă dumnezeiască, bucură-te ajutătoarea tuturor, Stăpînă.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile măriților Tăi arhangheli și îngeri și ale cetelor celor de sus, binepăzește pe robii Tăi, Mîntuitorule.

Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Tău, Hristoase, Mîntuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

Sfinților măriților Apostoli, mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriților Apostoli, ale mucenicilor și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților cei fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o apărătoare și sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfîntul Duh, zicînd : Treime Sfîntă, mîntuiește sufletele noastre.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce în vremile mai de pe urmă în chip minunat ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei ce te slăvesc pe tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvîntată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mîntuirea neamului creștinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice:

Că sfînt ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfințește pe toți, și ne așteaptă dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăință, ca desfrînata care cu lacrimi striga: Doamne, miluiește-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvîntării Tale, toate bolile celor neputincioși.

Fecioară, ai născut neispită de nuntă și Fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeuul nostru, să ne mîntuiască pe noi.

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mîinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, cînd cîntăm noi cîntarea cea îngerească: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de 3 ori).

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mintuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih:

Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea cea către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(II, 11—18)

Fraților, cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice: spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: într-însul îmi voi pune nădejdea mea; și încă o dată: iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași singelui și trupului, în același fel și El acelorași s-a împărtășit, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie, toată viața. Căci nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se ase-mene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție. Citețul: Aliluia, glasul 1.

Stih:

Răspuns-a inima mea cuvînt bun.

Evangelhia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 1—4)

În vremea aceea s-a suit Iisus în Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda și care avea cinci pridvoare. În aceste pridvoare zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptînd mișcarea apei, căci un înger al Domnului se pogora din cînd în cînd în scăldătoare și tulbura apa; și cel care intra întîi după tulburarea apei se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mîntuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfîntă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne [pentru (înalt-) Prea Sfințitul (Arhiepiscopul și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru... (aici se pomenește Cîrmuirea țării, după îndrumările Sfințului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremi pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mîntuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfîntului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor, și izgonitoare a toată puterea cea protivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvîntarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin împărțășirea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mînia, pri-mejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mîntuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu darul Tău.

Pe preasfînta, curata, prea binecuvîntata, slăvita Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta cu glas:

Stăpîne Doamne, Dumnezeul nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezămîntul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșîndu-ne pe noi, ci dînd adevărată tămăduire trupului și zicînd: iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvînt ai făcut să se sălășluiască lumina; Cel ce oprești valurile patimilor celor protivnice și potolești marea cea sărată a acestei vieți și îmblînzești pornirile cele grele de purtat ale plăcerilor; Însuți, iubitorule de oameni împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmînt luminat ca zăpada, din apă și din Duh (aici preotul, afundînd de trei ori mina dreaptă în apă, face semnul crucii, zicînd de fiecare dată):

Și acum trimite harul Preasfîntului și de viață făcătorului Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și prin împărtășirea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvîntarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, prea binecuvîntatei Stăpînei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor, cereștilor și celor fără de trup Puteri; ale cinstitului și măritului Proorocului, înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale celor între sfinți Părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvîntătorul și Ioan Gură de Aur; ale celor între sfinți Părinții noștri: Atanasie, Chiril și Ioan cel milostiv, patriarhii Alexandriei; ale celor între sfinți Părinții noștri: Nicolae arhiepiscopul Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale sfinților, măriților și Marilor mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie izvoritorul de Mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat și Ioan cel Nou, și ale tuturor sfinților, bunilor biruitorilor mucenici; ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana; ale Sfinților, măriților și făcătorilor de minuni fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinții noștri Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sfințit și Dimitrie cel nou; ale Precuvioasei maicii noastre Parascheva; ale Sfîntului (**N**), a cărui pomenire o săvîrșim, și ale tuturor sfinților Tăi. Și păzește, Doamne, pe dreptcredincioșii robii Tăi, dîndu-le lor sănătate

sufletului și trupului, și împlinește toate cele de trebuință obștii acesteia creștine, care slujește Ție, și fii ei în toate milostiv. Adu-Ți aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioșilor care drept învață cuvîntul adevărului Tău și de tot cinul preoțesc și călugăresc și de mîntuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc și de cei ce ne iubesc pe noi; de frații noștri care slujesc și stau de față; de cei ce pentru binecuvîntate pricini nu s-au întîmplat aicea și de cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dînșii. Adu-Ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri care sînt în robie și în supărări, și-i miluiește pe dînșii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvîntează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin împărtășirea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

- Cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțămită și închinăciune înălțăm, îm-

preună și celui fără de început al Tău Părinte și Prea-sfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luînd preotul sfînta cruce o afundă în apă cruciș, de trei ori, în timp ce se cîntă (de 3 ori) troparul acesta, glasul 1:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui protivnic, dăruiește. Și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfînțită, în chipul crucii, altarul și biserica (sau casa), cîntă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecînd păcatele noastre și dînd tămăduire celor ce cu credință primesc binecuvîntarea ta, Preacurată.

Apoi sărută sfînta cruce preotul și tot poporul; după aceea preotul stropește pe toți cu apa cea sfînțită, în care timp se cîntă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor avînd, sfinților cei fără de arginți, dați tămăduiri tuturor celor ce au trebuință, ca cei ce v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mîntuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca cei ce sînteți de aceeași rîvnă cu Apostolii: iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvind-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpînă, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, Stăpînă, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperămîntul și mîntuirea sufletelor noastre.

Și acum... **a Născătoarei, glasul al 8-lea:**

Stăpînă, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Și după sfîrșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Incă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mîntuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (**N**), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Incă ne rugăm ca să se păzească sfînt locașul acesta (sau casa aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blînd și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, și să îndepărteze și să împrăstie toată mînia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi

de musturarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

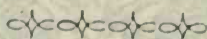
Strana: Doamne miluiește (de 40 ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pămîntului și a celor ce sînt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpîne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. **Strana:** Ceea ce ești mai cinstită... **Preotul:** Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu... **Și sfîrșitul acesta:**

Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale sfinților și întru tot lăudaților Apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÎNDUIALA PENTRU AGHIASMA MICĂ așa cum se face după Paști, în toată Săptămîna cea Luminată, pînă la duminica Tomii

După ce binecuvîntează preotul, cîntă el însuși: Hristos a înviat... (de 3 ori). Apoi stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui... toate pe rînd. Și iarăși preotul: Hristos a înviat... **Cîntăreții:** Și celor din morminte viață dăruindu-le (de 3 ori). Apoi zice diaconul sau preotul

cel mai mare ectenia cea mare și ecfonisul. După aceea canonul Paștilor pe 8 sau pentru grabă pe 6. La peasna 3-a, ectenia cea mică și condacul: Venit-au mai înainte de dimineată cele ce au fost cu Maria... Iar de se va întâmpla sfântul și Marele mucenic Gheorghe, întâi zicem condacul lui, apoi : Venit-au mai înainte de dimineată cele ce au fost cu Maria... și condacul de rînd. La peasna 6-a, ectenia cea mică, condacul Paștilor și icosul. Apoi prochimenu, Apostolul și Evanghelia, și Învierea lui Hristos văzînd... (de 3 ori). După: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... zicem: Înviind Iisus din mormînt... (de 3 ori). Apoi urmează peasna 7-a, pînă la sfîrșit. Și după toate pesnele zicem: Hristos a înviat... (de 3 ori), Și celor din morminte viață dăruindu-le (tot de 3 ori). Asemenea și după peasna 9-a, iar ectenia și svetilna de trei ori. Apoi rugăciunile Aghiasmei și după rugăciuni în loc de: Mintuiește, Doamne, poporul Tău... cînd binecuvîntează preotul cu sfînta cruce apa, cîntă: Hristos a înviat... o dată preotul și de două ori cîntăreții. După aceea, stihirile Paștilor cu stihurile lor și după sfîrșitul slavei, tot: Hristos a înviat... pînă se botează tot poporul. Iar de este Litie afară din minăstire, sau afară din oraș, la întoarcere, se cîntă canonul Paștilor sau numai irmoasele, cum va fi voia celui mai mare; și venind în biserică, începem Sfînta și Dumnezeiasca Liturghie.

SLUJBA ÎNMORMÎNTĂRII

RÎNDUIALA ÎNMORMÎNTĂRII MIRENILOR

Murind vreunul dintre creștini, îndată rudeniile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul mortului, își pune epitrahilul, pune tămii în cădelniță și, cădînd trupul mortului și pe cei de față, începe:

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvîrșit odihnește sufletul robului Tău, Mintuitorule, păzindu-l pe dînsul în viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorît în iad și ai delegat durerile celor ferecați; însuți și sufletul robului Tău, odihnește-l.

Și acum... a Născătoarei:

Una curată și prea nevinovată Fecioară, care ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu, roagă-L să mîntuiască sufletul robului tău.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (**N**), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerului și iertarea păcatelor lui, de la Hristos, împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, însuți, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (**N**), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și iartă-i lui, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, toată greșeala ce a săvîrșit el, cu cuvîntul, cu lucrul sau cu gîndul. Că nu este om care

să fie viu și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvîntul Tău este adevărul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Ecfonisul:

Că Tu ești învierea, viața și odihna adormitului robului Tău (**N**), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De este obiceiul, se citesc stîlpii, adică Evangheliile Învierii, etc.

Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvîntează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților Apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (**N**), mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sînurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere; iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Și dacă sînt gata toate ale înmormintării, preotul iarăși face început:

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Strana cîntă lin și duios: Sfinte Dumnezeule...

Și, ridicînd trupul mortului, îl duc la biserică, mergînd înainte preoții cu făclii, și diaconul cu cădelnița; și, venînd la biserică, pun trupul în pridvor și se citește :

Psalmul 90:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui preaînalt, întru acoperămîntul Dumnezeuului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea

mea; Dumnezeuul meu, voi nădăjdui spre Dînsul. Că El te va izbăvi din cursa vînătorilor și de cuvîntul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bîntuie într-o amiază-zi. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mîini te vor ridica ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dînsul sînt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungimea de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mîntuirea Mea.

Apoi preotul și cîntăreții cîntă Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea;
 a doua oară cu stihul: Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne;
 a treia oară cu stihul: Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi se cîntă troparul, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adîncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; unule, ziditorule, fă odihnă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus, spre făcătorul și ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești credincioșilor mîntuire.

Urmează apoi starea întâia din Psalmul 118, glasul al 6-lea, zicînd după fiecare stih: Aliluia.

† **Fericiți** cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului .

Aliluia.

Fericiți cei ce păesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui, cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele ca să păesc poruncile Tale!

Atunci nu mă voi rușina cînd voi căuta spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi pînă în sfîrșit. Prin ce își va îndrepta tînărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvîntat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.
În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.
La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Străin sînt eu pe pămînt, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† **A**prins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mîndri: blestemați sînt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sînt cugetarea mea, iar îndreptările Tale sfatul meu.

Lipitu-s-a de pămînt sufletul meu; viază-mă, după cuvîntul Tău.

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

† **I**stovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† **P**leacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvîntul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sînt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Și să vină peste mine mila Ta, Doamne, mîntuirea Ta, după cuvîntul Tău.

Și voi răspunde cuvînt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvîntul adevărului, pînă în sfîrșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Și am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Și am grăit întru mărturiile Tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Și am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Și am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-ți aminte de cuvîntul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mîngîiat întru smerenia mea, că cuvîntul Tău m-a viat.

Cei mîndri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mîngîiat.

† **M**îhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Cîntate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvîntul Tău.

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.

† **Părtaș** sînt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pămîntul; îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul Tău.

Învăță-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvîntul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea mîndrilor, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Inchegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decît mii de comori de aur și argint.

Slavă... Și acum... **După aceea ectenia:** Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte. Apoi rugăciunea și ecfonistul cum s-a scris la începutul înmormîntării (caută la paginile 171—172).

În continuare, începem a doua stare, glasul al 5-lea; și după fiecare stih, zicem: Miluiește pe robul Tău.

† **Mîinile** Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.

Miluiește pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sînt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mîngîie, după cuvîntul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mîndri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Se topește sufletul meu după mîntuirea Ta; în cuvîntul Tău am nădăjduit.

Sfîrșitu-s-au ochii mei după cuvîntul Tău, zicînd: Cînd mă voi mîngîia?

† Că m-am făcut ca un foale de fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Cîte sînt zilele robului Tău? Cînd vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sînt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sînt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puțin a fost de nu m-am sfîrșit pe pămînt, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

În veac, Doamne, cuvîntul Tău rămîne în cer;

În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămîne.

După rînduiala Ta rămîne ziua, că toate sînt sluji-toare Ție.

De n-ar fi fost legea Ta gîndirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

† **A**l Tău sînt eu, mîntuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvîrșit am văzut sfîrșit, dar porunca Ta este fără de sfîrșit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decît pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decît învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gîndirea mea este.

Mai mult decît bătrînii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† **D**e la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

Cît sînt de dulci gîtlejului meu, cuvintele Tale, mai mult decît mierea, în gura mea.

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urît toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și luminează cărărilor mele.

Juratu-m-am și m-am hotărît să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilit am fost pînă la sfîrșit, Doamne, viază-mă, după cuvîntul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mîinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sînt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urît și legea Ta am iubit.

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvîntul Tău am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvîntul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

Ajută-mă și mă voi mîntui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gîndul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pămîntului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mîna celor ce-mi fac strîmbătate.

Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mîndri.

Sfîrșitu-s-au ochii mei după mîntuirea Ta și după cuvîntul dreptății Tale.

Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

Robul Tău sînt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

† **V**remea este a face Domnului, stricat-au legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decît aurul și topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urît.

Minunate sînt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

Gura mea am deschis și am aflat că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum... **Apoi ectenia:** Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormintării (caută la pagina 170—171).

Apoi începem a treia stare, glasul al 3-lea; și zicem după fiecare stih:
Aliluia.

† **C**aută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Aliluia.

Pașii mei îndreptează-i după cuvîntul Tău, și să nu mă stăpînească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clewetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta o arată robului Tău și mă învață poruncile Tale.

Izvoare de apă s-au pogorît din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sînt judecățile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

Topitu-m-a rîvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit cu foc este cuvîntul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

† Tînăr sînt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvîntul Tău adevărul.

Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sînt gîndirea mea.

Dreptate sînt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea: auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: mîntuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat și am strigat: întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-diminează, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sînt adevărul.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvîntul Tău fă-mă viu.

Departe de păcătoși este mîntuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sînt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

Mulți sînt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfîrșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

† Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoră mare.

Nedreptatea am urît și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc. Așteptat-am mîntuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sînt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvîntul Tău mă înțelepțește.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvîntul Tău mă izbăvește.

Să răspîndească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sînt dreptate.

Mîna Ta să mă mîntuiască, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mîntuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

† **V**iu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Și îndată se cîntă Binecuvîntările înmormîntării, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvîntat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sînt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mîntuitorule, și mă mîntuiește.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrînită și pururea veșnică, sfinților, Aceluia cu deadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriiilor.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strîmtă și cu chinuri; toți care în viață crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință: veniți de luați darurile, care am gătit vouă, și cununile cerești.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sînt, măcar deși port ranele păcatelor: miluiește zidirea Ta, Stăpîne, și o curățește cu îndurarea Ta; și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcîndu-mă pe mine iarăși cetățean raiului.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Cel ce cu mîna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în pămînt, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintii iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Odihnește, Dumnezeuule, pe robul Tău și-l așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecîndu-i lui toate greșelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeuire în trei străluciri cu bună credință să o lăudăm, strigînd: Sfînt ești Părinte fără de început, Fiule cîl împreună fără de început și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum... a **Născătoarei:**

Bucură-te, Curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mîntuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mîntuire prin Tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvîntată.

Aliluia, Aliluia. Aliluia; Slavă Ție, Dumnezeuule... (de 3 ori). Apoi diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, cum s-au scris la început. După efonis, cîntăm acest tropar, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mîntuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău și-l sălășluiește pe dînsul în curțile Tale, precum este scris, trecînd ca un bun greșelile lui cele de voie și cele fără de voie, și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei:

Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeu, și printr-însa fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pagina 153).

După aceea, Canonul lui Teofan, al cărui acrostih la greci este acesta:
Cînt celor răposați cîntarea a șasea.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblind Israil...

Stih: Minunat este Dumnezeu între sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

În cămările cerești, biruitorii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase: pe acest credincios pe care l-ai mutat de pe pămînt, învrednicește-l să dobîndească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire; pentru aceasta, Mîntuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...

Cetățean și lucrător raiului m-ai rînduit din început, dar, călcînd porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta Mîntuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum... a Născătoarei:

Cel ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pîntece s-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morții, Preacurată, a stricat.

Peasna a 3-a. Irmos:

Nu este sfînt precum Tu, Doamne Dumnezeu meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc mîntuire veșnică celui ce în credință s-a săvîrșit.

Mai întii m-ai învățat prin multe minuni și semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă însuși, umilindu-Te ca un îndurat și căutîndu-mă, m-ai aflat și m-ai mîntuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică, învrednicește-l, Bunule, să locuiască cu bucurie în corturile cele veșnice, socotindu-l drept prin credință și prin har.

Și acum... a Născătoarei:

Nimeni nu este fără prihană, ca tine, preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pîntece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morții.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte. Și după ecfonis, Sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sînt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pămînteanul, precum a zis Scriptura: cînd dobîndim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sînt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeu, pe robul Tău acesta mutat de la noi odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... a Născătoarei.

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine; ajutorului omenesc nu mă încredința; ci singură mă apără și mă miluiește.

Peasna a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul.

Făcînd dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate prin daruri, Stăpîne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii, învrednicește-l, Hristoase, să dobîndească slava Ta cea negrăită.

Slavă...

Pe cel ce l-ai mutat de pe pămînt, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-l, făcîndu-l fiu al luminii și curățindu-l de ceața păcatului, mult îndurate.

Și acum... a Născătoarei:

Locaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, chivot preasfînt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacov, te-a ales Stăpînul.

Peasna a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfințită și ca o pîrgă a firii omenesti lui Dumnezeu cel preaslăvit, mijlocesc pururea mîntuire pentru noi.

Invrednicește, Doamne, de viața cea cerească și de împărăția darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dîndu-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cel ce prin fire numai Tu ești făcător de viață, Cel ce ești adîncul cu adevărat de nepătruns al bunătății, pe acesta ce s-a săvîrșit fă-l vrednic, îndurate, de împărăția Ta, Cel ce ești singur fără de moarte.

Și acum... a Născătoarei:

Tărie și cîntare și mîntuire s-a făcut celor pierduți, Cel ce s-a născut din tine, Stăpîna lumii, slobozind din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Peasna a 6-a. Irmos:

Marea vieții văzînd-o înălțîndu-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergînd, strig către Tine; scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive. **P**e cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta ce s-a mutat acum la Tine, odihnește-l.

Cînd vei veni în chip înfricoșător în slava Ta cea neagrăită să judeci toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, să Te întîmpine cu bucurie pe nori credinciosul robul Tău, pe care l-ai luat de pe pămînt.

Slavă...

Cel ce ai făcut să ia naștere izvorul vieții, slobozind cu bărbăție dumnezeiască pe cei ferecați, sălășluiește, Stăpîne, în desfătarea raiului, pe robul Tău, care cu credință s-a mutat la Tine.

Și acum... a Născătoarei:

În pământ ne-am întors, călcînd porunca cea sfîntă a lui Dumnezeu, iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturînd stricăciunea morții.

Apoi ectenia : Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și rugăciunea Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis, Condac, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfîrșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai plăsmuit cu mîna pe om; iar noi pămîntenii din pământ sîntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pămîntenii mergem, făcînd tînguire de îngropare cîntarea: Aliluia (de trei ori).

Și iarăși cîntă: Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Peasna a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind răscumparați prin sîngele Tău de greșeala cea dintîi și fiind curățiți prin sîngele lor, mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; bine ești cuvîntat Dumnezeul părinților noștri.

Cuvinte, Izvorîtorule al vieții, Cel ce ai omorît moartea cea semeață, primește acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cîntă și zice Ție, Hristoase: bine ești cuvîntat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpîne, de împărăția Ta, ca să-Ți cînte Ție, Mîntuitorule: bine ești cuvîntat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum... a Născătoarei:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, Prea nevino-vată, zămislind pe Dumnezeu Care a sfărîmat porțile morții și a frînt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pe tine cu cîntări te slăvim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Peasna a 8-a:

Irmos: Din văpaie, rouă ai izvorit cuvioșilor...

Purtînd luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigînd: pe Tine Te preainălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la Tine, Stăpînul, primește-i cu blîndețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei ce Te înalță pe Tine, Hristoase, în veci.

Slavă...

Binevoiește acum, Mîntuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pămîntul celor blînzi, socotind drepti prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preainălță întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei:

Fericimu-te toți, Preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvîntul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi s-a întrupat, pe Care îl preainălțăm întru toți vecii.

Peasna a 9-a. Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, s-a arătat oamenilor Cuvîntul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a întraripat, arătînd mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și acesta ce s-a mutat. **B**inevoiește, Hristoase, ca cel mutat în credință să se facă părtaş al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur mult milostiv, odihnă în sîmurile lui Avraam, și făcîndu-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adîncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mîntuitorule, așază-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum... a Născătoarei:

Cort sfînt te cunoaștem pe tine, Curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți drepti prin sîngele Celui ce s-a întrupat din pîntecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte, iar după ecfonis, cîntăm Idiomelele lui Ioan Damaschin Monahul.

Glasul 1:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pămînt neschimbată? Toate sînt mai neputincioase decît umbra, toate mai înșelătoare decît visurile; o clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci în lumina feței Tale, Hristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, cîtă luptă are sufletul cînd se desparte de trup! Vai, cît lăcrămează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dînsul! Către îngeri ridicîndu-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mîinile tinzîndu-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscînd scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sînt toate cele omenеști. Cîte nu rămîn după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este desmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sînt țărînă, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să stri-

găm împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicelor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmăbtrînitoare.

Glasul al 5-lea:

Adușu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sînt pămînt și cenușă; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Inceput și temei mi-a fost mie hotărîrea Ta de a mă zidi: căci voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pămînt și mi-ai dat suflet prin însuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om, și l-ai pus în rai să stăpînească făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a făcut părtaș mîncării, călcător poruncilor Tale făcîndu-se. Pentru aceasta l-ai osîndit să se întoarcă iarăși în pămîntul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plîng și mă tînguiesc cînd gîndesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul

lui Dumnezeu zăcînd: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi fericirile, glasul al 6-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plîng, că aceia se vor mîngîia.

Fericiți cei blînzi, că aceia vor moșteni pămîntul.

Fericiți cei flămînzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tîlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomenește-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetățean al raiului. Pocăinței aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpînul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta ce l-ai mutat dintru cele trecătoare, care strigă: pomenește-mă cînd vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpînul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mînă este suflarea noastră, mîngîierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei prigonți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile raiului să-ți deschidă și moștean împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de Hristos.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocori și vă vor prigoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mîncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoșată a Domnului! Căci aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; slăvesc pe Fiul Cel ce s-a născut și laud pe Duhul Sfînt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum... a Născătoarei:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorît apă din piatră, pîraie de ape norodului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Citețul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih:

Către Tine, Doamne, voi striga.

Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Tesaloniceni a Sfintului Apostol Pavel, citire:

((IV, 13—17))

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca cei care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întii. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Evangelhia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24—30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: adevărat, adevărat vă spun vouă, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine are

viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat vă spun vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine însuși, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine însuși; și I-a dat Lui putere să facă judecată pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osîndeii. Nu pot Eu să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta. Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., cu glas mare, venind aproape de trup, și împreună cu dinsul și ceilalți preoți.

Se cade a ști că, pînă cînd diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rîndul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de trup și zice ecfonisul: Că tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi arhiereul sau preotul, citește:

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

I

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai zidit pe om din țărină și întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împără-

ției Tale; dar el călcînd cuvîntul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era împărțășit, — pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte —, din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta — prin vrerea Ta cea dumnezeiască — să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființa și-a luat, pînă la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit.

Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfîntului și celui de o ființă și de viață făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa Doamne, Dumnezeuul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărît pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisanie de la arhiepiscop și din nepăsare sau din lenevie n-a dobîndit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău. Și trupul lui îl dezleagă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl rînduiește în corturile sfinților. Așa, Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și Apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicînd: oricîte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printre-înșii și nouă, măcar că sîntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și tru-

pesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

2

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne mult îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și Apostoli cheile împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer cîte de dînșii pe pămînt s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer cîte de dînșii pe pămînt s-au dezlegat; Cel ce prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi smeriții și nevrednicii robii Tăi să fim moștenitori ai aceluiași preasfînt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întîmplă în poporul Tău; Însuți, preabunule Împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul robul Tău, iartă robului Tău (**N**) orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate cîte a păcătuit cu cuvîntul, sau cu lucrul, sau cu gîndul, dezlegîndu-l și de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din minie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la altcineva a suferit o alune-care ca aceasta, prin pizma și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Preabunule și mult îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvîntat și preaslăvit ești în veci. Amin.

3

Domnului să ne rugăm.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeuul nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici și Apostoli dumnezeieștile porunci ca să lege și să dezlege păcatele celor căzuți, și de la dînșii asemenea și noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc, de tot ce ai greșit în viață ca om, cu voie sau fără voie; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arhiereul sau întiul preot zice ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața..., apoi se face sărutarea icoanei sau a sfintei cruci aflată pe pieptul mortului, în care timp preoții și strana cîntă stihirile:

Glasul al 2-lea: Cînd de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de groapă se apropie, nemai-îngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult pătimitor. Unde sînt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tînguire, ce plîngere în ceasul de acum! Deci veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pămînt se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum cînd ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface: pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pe care petrecîndu-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sînt tinerețile? Unde sînt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți deci să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plîns și tînguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul și pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înșelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pămînt. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzînd pe mort zăcînd, toți să ne gîndim la ceasul din urmă; căci omul trece ca fumul pe pămînt, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pînză se înfășoară, cu pămînt se acoperă. Pe acesta lăsîndu-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți urmașii lui Adam, să vedem pus în pămînt pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormînt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pămînt învelit; pe care lăsîndu-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

C

Veniți, fraților, la groapă să vedem țărîna și praful, din care am fost zidiți. Unde mergem acum? Și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpînul? Cine este slobodul? Au nu sînt toți țărînă?

Frumusețea chipului a putrezit și toată floarea tinereților a vestejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulcele și măririle vieții sînt deșertăciune și stricăciune, pentru că toți vom pieri, toți vom muri: împărații și boierii, judecătorii și căpeteniile, bogații și săracii și toată firea omenească; căci cei ce oarecînd erau în viață, acum sînt așezați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădulele trupului se văd acum netrebnice; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sînt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mîinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sînt toate cele omenești.

Mîntuiește pe cei ce nădăjduiesc în tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milos-tiv pe preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă... glasul al 6-lea:

Văzîndu-mă zăcînd fără glas și fără suflare, plîngeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudelor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și fără de veste mi-a venit înfricoșatul ceas al morții. Ci veniți toți care mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire: căci sluga și stăpînul împreună vor sta; împăratul și ostașul, bogatul și săracul în

aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și cu stăruință cer vouă, să vă rugați neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rînduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze unde este lumina vieții.

Și acum... a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale înaintemergătorului Tău, ale Apostolilor, proorocilor, arhierilor, cuvioșilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Preasfintă Treime... Tatăl nostru... Că a ta este împărăția... **troparele:** Cu duhurile dreptilor... **și celelalte.** **Diaconul** zice ectenia pentru morți și preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., iar după ecfonis: Slavă... Și acum... și apolisul acesta:

Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților Apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și Dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (**N**) cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sîmurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi preotul (diaconul) zice:

Întru fericita adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (**N**) și-i fă lui veșnică pomenire.

Iar strana cîntă de trei ori: Veșnica pomenire... Apoi, ridicînd trupul, îl ducem, cîntînd: Sfinte Dumnezeule... și celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul mortului vin amestecat cu untdelemn, zicînd: Stropimă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vîrtos decît zăpada mă voi albi. Iar după ce se pune coșciugul în groapă, preotul, luînd pămînt cu lopata, aruncă cruciș deasupra trupului, zicînd: Al Domnului este pămîntul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa, apoi varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă groapa cu pămînt, după datină, în care timp se cîntă troparele: Cu duhurile dreptîlor... și celelalte, cu otpustul: Slavă lui Dumnezeu, Care așa a binevoit.

SA SE ȘTIE: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cîntă și la femei și la copii ce sînt cu vîrsta mai mari de șapte ani.

RÎNDUIALA ÎNMORMÎNTĂRII PRUNCILOR

Făcînd preotul obișnuitul început, citim Psalmul 90: Cel ce locuiești sub acoperămîntul Celui preaînalt... (caută-l la pagina 171). Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea și stihurile: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, și: Și pomenirea lui în neam și în neam.

După aceea troparele: Cel ce prin adîncul înțelepciunii... Slavă... sfîrșitul troparului. Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu: Pe Tine zid și liman te avem... (caută-le la paginile 172—173). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 153).

Și îndată Canonul acesta

Peasna 1-a, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecînd-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihnește pruncul acesta...

Cuvîntule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luînd trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așază în sînurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un bun, le-ai făgăduit împărăția Ta, cu care numără și pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mîntuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor celor de pe pămînt, învrednicește-l veșnicilor bunătați, ca un iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoarei:

Ceea ce negrăit ai născut înțelepciunea și Cuvîntul Tatălui, tămăduiește cumplita rană a sufletului nostru și durerea inimii potolește.

Peasna a 3-a. Irmos:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra țării cerești și ai zidit Biserica, întărește-mă în dragostea Ta, că Tu ești plinirea doririlor și credincioșilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Cuvîntule prea desăvîrșit, arătîndu-Te prunc desăvîrșit, pe acest prunc nedesăvîrșit cu vîrsta l-ai mutat la Tine; pe care odihnește-l cu toți dreptii, care au bineplăcut Ție, unule Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat cu dumnezeiasca Ta poruncă, și care a fost răpit fără să guste din dulcele lumești, Te rugăm, îndurate, dulceților celor mai presus de lume, arată-l părtaș.

Slavă...

Cămărilor cerești și odihnei celei luminate și cetei celei preasfințite a sfinților, Doamne, părtaș fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mîntuitorule, a-l muta de aici.

Și acum... a Născătoarei:

Lipsiți de toate alergăm sub singur acoperămîntul tău preacurată Stăpînă; ajută-ne că multă bogăție de păcate am strîns și sîntem cu totul plini de sărăcia bunătăților.

Apoi irmosul. După aceasta preotul zice ectenia:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Incă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (**N**) și pentru ca Domnul, după a Sa făgăduință, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăție.

Strana: Doamne miluiește. (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde toți dreptii se odihnesc.

Strana: Doamne miluiește. (de 3 ori).

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și odihna cu sfinții, a sufletului său, de la Hristos, împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Apoi preotul citește rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăția cerurilor celor născuți din apă și din Duh și în neprihănire mutați la Tine. Tu ai zis: lăsați pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaș împărăției Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău nevinovatul prunc (**N**), mutat acum de la noi.

Iar pe noi ne învrednicește să viețuim și să sfîrșim neprihănită viața creștinească și să ne sălășluim cu toți sfinții Tăi în cămările cerești.

Că Tu ești învierea, viața și odihna tuturor robilor Tăi, precum și a robului Tău acum răposat, pruncul (**N**), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi sedea, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sînt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pămînteanul, precum a zis Scriptura: cînd dobîndim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sînt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeu, pe robul Tău acesta mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Peasna a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale...

Să nu plîngem pe prunci, ci mai vîrtos pe noi înșine, care greșim totdeauna, să ne tînguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpîne, pe pruncul acesta de desfătărilor pămîntesti, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dînsul de bunătățile cele cerești.

Slavă...

Cetățean raiului te arată pe tine, cu adevărat ferice pruncule, Cel ce te-a luat de pe pămînt și cu cetele sfinților te așază împreună.

Și acum... a Născătoarei:

Cu totul curată te cunoaștem pe tine Născătoare de Dumnezeu, noi toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Peasna a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta?

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci luîndu-l pe el, Cuvinte,

răsădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicelor bunătăți.

Ca pe o stîlpare tînă, sabia morții venind te-a tăiat pe tine cel ce n-ai ajuns la cunoașterea dulceților lumesti, o fericite! Ci iată Hristos îți deschide ție porțile cerești, numărîndu-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu vă tînguți pentru mine, că n-am făcut nimic vrednic de tînguire, strigă pruncul cel mort; ci mai degrabă plîngeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuiți, ca să nu aveți parte de osînda la munci.

Și acum... a Născătoare:

Noi înșine deznădăjduim cînd privim la mulțimea faptelor noastre; dar cînd ne vii în minte, tu Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am cîștigat.

Peasna a 6-a. Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad; și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Ca un prunc în iesle ai fost culcat și ai fost dat în brațele Bătrînului, Cel ce plăsmuiești pe prunci în pîntece și muți la viață pe acesta mai înainte de a ajunge la creșterea desăvîrșită; pentru aceasta cu bună mulțămîntă Te slăvim pe Tine.

Zis-ai Apostolilor, Cuvinte: lăsați pruncii să vină la Mine, că împărăția Mea este hărăzită pentru cei nevinovați ca dinșii. Deci pe pruncul acesta mutat la Tine, învrednicește-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătățile cele pămîntești, ca să-l arăți pe dînsul părtaș bunătăților Tale celor cerești, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adîncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum... a Născătoarei:

Pe tine te avem zid de scăpare și mîntuire desăvîrșită a sufletelor și ușurare în necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; o, Stăpînă, și acum de chinuri și de nevoi ne izbăvește.

Apoi irmosul și ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte, iar după ecfonis, Condac, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfîrșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pămîntenii din pămînt sîntem zidiți și în același pămînt vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pămînt ești și în pămînt vei merge, unde toți pămîntenii mergem, făcînd tînguire de îngropare, cîntarea: Aliluia.

Apoi și aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decît cînd își petrec pruncii de aici la groapă; căci lăuntru lor se tulbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci își aduc aminte de cuvintele lor, cu cîntarea: Aliluia.

Adesea, înaintea mormîntului, maicile își bat pieptul și zic: o, fiul meu și copilul meu cel preadulce, nu auzi ce-ți spune maica ta? Iată și pîntecele care te-a purtat; pentru ce nu vorbești, cum ne vorbeai, ci taci așa, fără să vorbești cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mîngîiere casei mele, căci plîngere mare s-a întîmplat lor, pentru că toți la mine căutau, fiind iubitul lor copil. Ci însuși, Cel ce Te-ai născut din pîntecele Fecioarei, mîngîie lăuntrul maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Peasna a 7-a:

Irmos: Tinerii evreiești în cuptor...

Scrie în cartea celor mîntuiți, ca un iubitor de oameni îndurate, pe pruncul Tău, ca bucurîndu-se să strige puterii slavei Tale: bine ești cuvîntat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feții Tale, Cuvinte, luminează pe pruncul Tău acesta, care cu credință s-a mutat acum la Tine în vîrstă nedesăvîrșită și-Ți cîntă Ție: Doamne Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ție adevărată bucurie și veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Și acum... **a Născătoarei:**

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adu-s-o mulțimea răutăților noastre, și mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, ca Dumnezeu să ne fie milostiv.

Peasna a 8-a:

Irmos: Cuptorul haldeilor...

In sînurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniște, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce s-a făcut prunc pentru noi, să te așeze pe tine care strigi Lui fără încetare: preoți lăudați, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta cea cu adevărat de neuitat, că mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta ai lăsat pămîntul și sînurile părinților; dar te-a primit pe tine sînul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărțășit de nici o întinăciune.

Slavă...

Ce mă plîngeți pe mine pruncul cel mutat, strigă tainic cel adormit, căci nu sînt de plîns; pentru că bucuria tuturor dreptilor s-a rînduit pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi și care cîntă lui Hristos: preoți lăudați, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei:

Scoală-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre și ne izbăvește de osînda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întuneric și de foc, de scrișnirea dinților, de supărările diavolilor și de toată nevoia, nădejdea celor fără nădejde și viața celor deznădăjduiți.

Peasna a 9-a. Irmos:

Spăimîntatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pămîntului s-au minunat, pentru că Dumnezeu s-a arătat oamenilor în trup și pîntecele tău s-a făcut

mai desfătat decît cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai marii cetelor îngerești și omenești pe tine te măresc.

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de maică a celei ce Te-a născut pe Tine, ușurează întristarea și durerea cea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai din înălțime, Împărate al tuturor, și luînd pe fericit pruncul acesta, Stăpîne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mîntuit-ai duhul lui de lașurile cele felurite și l-ai împreunat cu duhurile dreptilor, spre a se desfăta în împărăția Ta.

Slavă...

Pruncilor care nimic n-au făcut, Cuvinte al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că așa ai binevoit, Bunule; între aceia numără și făptura Ta, pe pruncul venit acum la Tine, însuși ușurînd durerea părinților, ca un atotîndurat și de oameni iubitor.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cu ochiul inimii noastre pururea căutînd la tine, Prea nevinovată, care ai rugăciune de maică către Cel născut din tine, te rugăm, Preacurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineța pocăinței ne deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta ne luminează.

Apoi sveltina:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Apoi stihurile acestea:

Omul, ca iarba; zilele lui, ca floarea cîmpului, așa va înflori.

Stihul al 2-lea:

Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stihul al 3-lea:

Și adevărul Domnului rămîne în veac.

Iar după fiecare stih se zice svetilna.

Apoi Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, din care s-a născut Hristos izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată zice preotul cu glas mare:

Că sfînt ești Dumnezeu nostru și între sfînți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Sfinte Dumnezeule... Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete...

Stih:

Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Corinteni a Sfîntului Apostol Pavel citire:

(XV, 39—45)

Fraților, nu toate trupurile sînt la fel, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul este trupul peștilor. Sînt apoi trupuri cerești și trupuri pămîntești; dar

alta este mărirea celor cerești, și alta a celor pămîntești. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Iar stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și cu învierea morților: se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune: se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Că de este un trup firesc este și un trup duhovnicesc. Precum și este scris: Făcutu-s-a Adam, omul dintîi, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viață.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih:

Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui...

Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune dreți.

Din Sfinta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35—39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră într-însul: Eu sînt pîinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămînzii și cine crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar v-am spus vouă că M-ați văzut și tot nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, la Mine vine; și pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorît din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Iar voia Celui care M-a trimis pe Mine este aceea ca din toți pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

După aceea rugăciunea aceasta:

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea și nevinovăția minții lor, umpli cu ei sînurile lui Avraam și-i sălășluiești în locuri luminoase, unde petrec sufletele drepților, primește în pace și sufletul robului Tău (**N**); căci Tu ai zis: a unora că aceștia este împărăția cerurilor.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a sfintei cruci aflată pe pieptul mortului, în timp ce strana cîntă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

O, cine nu va plînge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viața aceasta? Căci, prunc nevîrstnic, ai zburat acum grabnic din brațele maicii, ca o pasăre și la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plînge, văzînd veștejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos.

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plîngere pentru podoaba și frumusețea cea multă a vieții tale celei curate? Căci ca o corabie fără urmă, așa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniți cu mine, prietenii mei, rudele și vecinii să sărutăm pe acesta, petrecîndu-l la groapă.

Moartea este ușurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîmpărtașiți de relele lumești și la odihnă și bucurie cerească au ajuns; în sînurile lui Avraam se bucură și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci, acum se veselesc și cu credință dăntuiesc, căci

s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă... glasul al 6-lea:

Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănincă tot neamul omenesc; ci venind Stăpînul a surpat șarpele și nouă odihnă ne-a dăruit. Deci către Dînsul să strigăm: iartă-ne, Mîntuitorule, și pe cel pe care l-ai luat, cu sfinții odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoarei:

Schimbarea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Preasfintă Treime... Tatăl nostru... **tro-parele**: Cu duhurile dreptilor... și celelalte; **rugăciunea**: Dumnezeu duhurilor... și cele știute ale înmormîntării; apoi otpustul.

SA SE ȘTIE: măcar că nu se află scris pînă la ce vîrstă să se cînte această slujbă a înmormîntării pruncilor, noi credem că se cuvine să se cînte pînă la vîrsta de șapte ani a pruncului.

RÎNDUIALA ÎNMORMÎNTĂRII PREOȚILOR ȘI DIACONILOR DE MIR

De se va muta către Domnul vreunul din preoții sau diaconii de mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat, îl pun jos pe o rogojină sau pe un așternut. Și, deoarece nu se cade a-l scălda, îl dezbracă și-l șterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, să ude o pinză în apă curată și să-l șteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești; să-i acopere fața cu un procovăț și să pună pe pieptul lui sfînta Evanghelie. Apoi preoții se îmbracă cu veșmintele sfințite ale lor, iar protosul face început:

Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Apoi troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. În urmă, diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... iar după ecfonis face sfîrșit.

Și îndată ridicînd trupul, îl duc în mijlocul bisericii și pun pe pieptul lui sfînta Evanghelie, precum s-a zis, și împrejurul lui patru sfeșnice cruciș, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămîne în biserică pînă în ziua înmormîntării; în tot acest timp, preoții vecini și credincioșii din parohie fac rugăciuni pentru cel răposat și privegheri de noapte. În ziua înmormîntării, un sobor de preoți, după săvîrșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormîntării rînduită pentru preoții și diaconii de mir.

După ce protosul zice: Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... urmează slujba mirenilor pînă după terminarea binecuvîntărilor (vezi paginile 169—185).

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și după ecfonis, troparul: Odihnește Mîntuitorule... Slavă... Și acum... Cel ce ai răsărit din Fecioară... (caută-le tot la înmormîntarea mirenilor, paginile 170 și 186).

Apoi îndată se cântă Antifoanele, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvîntule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcîndu-ne vase de bună trebuință Ție, Cuvîntule.

Slavă... Și acum...

În Sfîntul Duh este pricina a toată mîntuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curînd îl ridică din cele de pe pămînt, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul al doilea, același glas:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmașului: căci cei ce biruiesc, prin aceasta se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvîntule; vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate.

Slavă... Și acum...

Prin Sfîntul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvîntarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvîntul.

Antifonul al treilea, același glas:

Cei ce se încred în Domnul înfricoșează pe vrăjmași și tuturor sînt minunați, pentru că sus privesc.

Mîntuitorule, ceata dreptilor, avîndu-Te pe Tine într-ajutor, nu întinde mîinile la nelegiuiri.

Slavă... Și acum...

Sfîntului Duh se cuvine stăpînirea peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea de va fi diacon zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Citețul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih:

Intoarce-te suflete al meu în odihna ta, căci Domnul bine a făcut ție.

(1) **Apostolul**

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Tesaloniceni a Sfintului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca cei care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia, **glasul al 8-lea.**

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(1) **Evanghelia**

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Ioan citire:

(V, 24—30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: Adevărat, adevărat vă spun vouă, că cine ascultă

cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat vă spun vouă că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine însuși — așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine însuși; și I-a dat Lui putere să facă judecată pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osîndeii. Nu pot Eu să fac de la Mine nimic, precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(1) Preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpîne Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelepciune ai făcut pe om din pământ și ai legiuit să se întoarcă iarăși în pământ, pentru greșala lui, primește sufletul robului Tău, și-l odihnește pe dînsul în sînurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și-i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei mîntuiți, în slava aleșilor Tăi, ca să ia multă plată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta pentru numele Tău.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu care bine ești cuvîntat, cu Preasfîntul, bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta sedea, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile dreptilor cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi zicem Antifonul întâi, Psalmul 22:

Domnul mă paște, și nimic nu-mi va lipsi.

Aliluia (de 3 ori).

In locul de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia (de 3 ori).

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

Aliluia (de 3 ori).

Că de voi umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mîngîiat.

Aliluia (de 3 ori).

Gătiti-mă mie masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpîndu-mă ca un puternic.

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, într-o lungime de zile.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori); Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi troparul acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom intra și peste puțin vom fi pulbere, celui adormit să-i cerem de la Hristos odihnă, căci viața noa-

stră, fraților, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce sîntem ne stricăm; vis nestătător sîntem, suflare care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către împăratul cel fără de moarte: Doamne, fericirii Tale celei fără de sfîrșit învrednicește-l pe acesta.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih:

Ție se cuvine cîntare Dumnezeule, în Sion.

(2) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea cea către Romani a Sfintului Apostol Pavel, citire:

(V, 12—21)

Fraților precum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, întru acela prin care toți au păcătuit. Pînă la lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește, cînd nu este lege. Ci moartea a domnit de la Adam pînă la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chipul Celui ce era să vie. Însă nu e cu greșeala, cum e cu harul, căci dacă, prin greșeala unuia, a căzut moartea pe cei mulți, cu atît mai vîrtos harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit, spre mîntuirea celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care a păcătuit; căci, pe cînd judecata, pornind de la el unul, se face

osîndire, darul care iartă, pornind de la multe călcări de lege, se face izbăvire. De vreme ce, prin greșeala unuia, moartea a domnit prin unul singur, cu atît mai vîrtos cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății, vor împărăți în viață, prin unul Iisus Hristos. Așadar, după cum printr-o singură greșală a venit osînda pentru toți oamenii, tot așa printr-o singură îndreptare, pentru toți oamenii a venit îndreptarea care dă viață; și precum din neascultarea unui om toți s-au făcut păcătoși, tot așa din ascultarea Unuia mulți se vor face drepti. Iar legea a intrat ca să se înmulțească greșeala; unde însă păcatul s-a înmulțit, harul a prisosit; așa că, precum păcatul a stăpînit spre moarte, tot astfel să stăpînească harul, prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit. Doamne.

Stih:

Și pomenirea lui în neam și în neam.

(2) **Evanghelia**

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Ioan citire:

(V, 17—24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dînsul: Tatăl Meu pînă acum lucrează, și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sîmbăta, ci și pe Dumnezeu îl numea Tatăl Său, făcîndu-se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. Dar Iisus a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun vouă: Fiul nu poate să facă de la Sine nimic, de nu va vedea pe Tatăl făcînd;

căci cele ce face Tatăl, acelea și Fiul le face întocmai. Pentru că Tatăl iubește pe Fiul și toate câte face Dînsul I le arată; și lucruri mai mari decît acestea îi va arăta, ca voi să vă mirați. Căci după cum Tatăl scoală morții și îi înviază, tot așa și Fiul, pe care voiește, îi înviază. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul precum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește nici pe Tatăl care L-a trimis. Adevărat, adevărat vă spun vouă: cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(2) Iar preotul citește rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că numai Tu ai viață fără de moarte, și slava Ta este neajunsă și mila Ta nemăsurată și iubirea Ta de oameni mai presus de cuvînt, și împărăția Ta nesfîrșită, și pîrtinire nu este la Tine, iar pentru toți oamenii ai pus sfîrșit obștesc: cînd se împlinește firul vieții. Pentru aceasta Te rugăm, Doamne Dumnezeul nostru, robului Tău (**N**), care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sînurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și precum l-ai pus pe dînsul pe pămînt slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosîndit și în slava Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pămînt, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție.

Că Tu ești învierea, viața și odihna adormitului robului Tău (**N**), Hristoase Dumnezeu nostru, și Tie slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în veci vecilor.

Strana: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23:

Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și cu râuri l-a așezat pe el.

Aliluia (de 3 ori).

Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Aliluia (de 3 ori).

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapei sale.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitorul său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este acesta, împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este acesta, împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori). Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi troparul acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blîndețe, în curătenie și în vrednicia preotească, cu bună cinste Te-ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta prea veșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel unde dreptii se odihnesc; și vei dobîndi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi sedeauna, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeuul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni, pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecîndu-i ca un bun păcatele, pe care ca un om muritor le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih:

Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Corinteni a Sfintului Apostol Pavel citire:

(XV, 1—11)

Fraților, vă aduc aminte de Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați primit-o, întru care și stați, prin care și sînteți mîntuiți; vă aduc aminte cu ce cuvinte v-am propovăduit-o, dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în deșert. Căci v-am dat, întîi de toate, să știți, ceea ce am primit și eu, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, potrivit Scripturilor; și că s-a îngropat și a înviat a treia zi, potrivit Scripturilor; și s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă, s-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc pînă astăzi, iar cîțiva au adormit; după aceea, s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut fără de vreme, mi s-a arătat și mie. Căci, dintre Apostoli, eu sînt cel mai mic, ca unul care nu sînt vrednic să mă numesc Apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sînt ceea ce sînt; și harul Lui n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decît ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih:

Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelia de la Ioan, citire:

(VI, 35—39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sînt pîinea vieții; cine vine la Mine nu va flămînzii, și cine crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și tot nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, la Mine vine; și pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorît din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis pe Mine. Iar voia Celui care M-a trimis pe Mine este aceea, ca, din toți pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(3) Preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne al puterilor, Cel ce ești bucuria celor întristați și mîngierea celor ce plîng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mîngîie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plîngere pentru fratele nostru preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sînurile lui Avraam robului Tău preotul (N), întru nădejdea învierii vieții celei veșnice. Că Tu ești învierea, viața și odihna robului Tău (N); Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83:

Cît de iubite sînt locașurile Tale, Doamne al puterilor!
Dorește și se sfîrșește sufletul meu după curțile Domnului.

Aliluia (de 3 ori).

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

Aliluia (de 3 ori).

Că pasărea și-a aflat sie-și casă și turtureaua cuib unde-și va pune puii săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeuul meu.

Aliluia (de 3 ori).

Fericiți sînt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Aliluia (de 3 ori).

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus.

Aliluia (de 3 ori).

In valea plîngerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvîntare va da Cel ce pune lege.

Aliluia (de 3 ori).

Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne Dumnezeu al puterilor, auzi rugăciunea mea; ascultă, Dumnezeuul lui Iacov.

Aliluia (de 3 ori).

Apărătorul nostru, vezi Dumnezeuule și caută spre fața unsului Tău.

Aliluia (de 3 ori).

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decît mii.

Aliluia (de 3 ori).

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vîrtos decît a locui în locașurile păcătoșilor.

Aliluia (de 3 ori).

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slavă va da.

Aliluia (de 3 ori).

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

Aliluia (de 3 ori)

Slavă... Aliluia (de 3 ori). Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine cînd lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu dreptii.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi : Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne... Slavă... Doamne miluiește-ne pe noi... Și acum... Ușa milostivirii... (caută la paginile 5—6).

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. *Preotul:* Pace tuturor. *Citețul:* Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui...

Stih:

Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea întâia cea către Corinteni a Sfintului Apostol Pavel, citire:

(XV, 20—28)

Fraților, Hristos a înviat din morți, fiind început învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos, toți vor învia. Ci fiecare în rîndul cetei sale; început este Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfîrșitul, cînd Domnul va da împărăția lui Dumnezeu și Tatăl, cînd va nimici orice domnie și orice stăpînire și orice putere. Căci El se cade să împărățească pînă ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar, cînd zice Scriptura că toate i-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar cînd toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih:

Puternică va fi pe pămînt seminția lui.

(4) Evanghelia

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfinta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 40—44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: aceasta este voia Celui ce M-a trimis pe Mine, ca oricine vede pe Fiul și crede într-Însul să aibă viață veșnică și Eu să-l înviez în ziua cea de apoi. Dar iudeii cîrteau împotriva Lui, pentru că a zis: Eu sînt pîinea care s-a pogorît din cer. Și ziceau: au nu este Acesta Iisus, Fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Atunci cum spune El: M-am pogorît din cer? Deci a răspuns Iisus și a zis către ei: nu cîrțiți între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, de nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis pe Mine; iar Eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

După aceea Fericitirile, glasul al 2-lea:

Pomeneste-ne pe noi, Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plîng, că aceia se vor mîngîia.

Fericiți cei blînzi, că aceia vor moșteni pămîntul.

Fericiți cei flămînzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult Adam, gustînd din rodul pomului, din rai a fost izgonit; iar tîlharul, fiind spînzurat pe cruce și mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeu, în rai a fost așezat. Și noi, care am fost mîntuiți prin patima Ta, Stăpîne, urmînd tîlharului, cu credință strigăm: pomeneste-ne și pe noi, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luînd țărîna din pămînt Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plăsmuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, iar suflînd cu suflarea Ta cea purtătoare de viață, prin poruncă sfîntă, ai pus în mine sufletul; dar supunîndu-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăși la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi pe cel pe care l-ai luat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Despărțirea sufletului de trup este taină înfricoșătoare și înspăimîntătoare pentru toți; căci sufletul se duce tînguindu-se, iar trupul se acopere, fiind dat pămîntului. Pentru aceasta și noi, cunoscînd moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mîntuitorul, strigînd: pomeneste-ne și pe noi cînd vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei prigonîți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tînguiți cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburați în deșert, grăiește cel adormit către toți. Moartea este odihnă pentru toți, precum am auzit glasul lui Iov, care zice: moartea este odihna omului. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, cînd, din pricina Mea, vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvîntul rău împotriva voastră.

Prea înțeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învățînd pe toți că morții se vor scula nestricăți și noi ne vom schimba la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta trîmbița va răsuna înfricoșător și pe cei adormiți din veac îi va scula din somn. Ci

odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi pe acesta pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: veniți la mine pămîntenilor și vedeți frumusețea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraților, cunoscînd sfîrșitul, să alergăm la Mîntuitorul, cu lacrimi strigînd: odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Mai pre sus de fire în pîntecele Tău, Stăpînă, fără sămînță ai zămislit pe Dumnezeu cel prea veșnic și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, fără schimbare și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscîndu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu celui născut din tine, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, Hristoase, într-o împărăția Ta.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Citețul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih:

Sufletul lui într-o bunătăți se va sălășlui.

(5) Apostolul

Diaconul: Înțelepciune.

Din Cartea cea către Romani a Sfîntului Apostol Pavel, citire:

(XIV, 6—9)

Fraților, cine socotește ziua, ca zi legată, o socotește pentru Domnul; și cine o dezleagă, o dezleagă pentru Domnul. Cine mănîncă, pentru Domnul mănîncă,

pentru că mulțumește lui Dumnezeu; și cine nu mănâncă, tot pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește și el lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine; că, de trăim, pentru Domnul trăim, și, de murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim sîntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să aibă stăpînire și peste morți și peste vii.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(5) **Evanghelia**

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 48—54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sînt pîinea vieții, pîrînții voștri au mîncat mană în pustie, dar au murit. Pîinea care se pogoară din cer este aceea din care, dacă mănîncă cineva, nu mai moare. Eu sînt pîinea cea vie, care s-a pogorît din cer; cine mănîncă din pîinea aceasta va fi viu în veci. Iar pîinea pe care Eu o voi da este trupul Meu, pe care Eu îl voi da pentru viața lumii. Deci se certau între ei iudeii și ziceau: cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mîncăm? Dar Iisus le-a zis: adevărat, adevărat vă spun vouă: de nu veți mîncă trupul Fiului Omului și de nu veți bea sîngele Lui, nu veți avea viață în voi înșivă. Cel care mănîncă trupul Meu și bea sîngele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia, în ziua cea de apoi.

După aceea Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 153).

Și îndată, Canonul, glasul al 6-lea.

Peasna 1-a:

Irmos: Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon.

Pripeală: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

La tine făcătorul de bine și Stăpînul tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, strigînd cu plîngere această cîntare de îngropare: pe credinciosul robul Tău, odihnește-l, ca un milostiv.

Învrednicește-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleșii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osîrdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăție cerească pe alesul robul Tău cel mutat de pe pămînt, învrednicește-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecîndu-i lui greșelile sufletești, ca un îndurat.

Slavă...

Vai mie! Ca iarba este mărirea lumească: cînd a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în groapă vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

Și acum... a Născătoarei:

După datorie toți cu dragoste te laudăm pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea neadormit ochiul rugăciunii tale; izbăvește-ne pe noi acum de păcate și din judecata morții.

Peasna a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeu meu...

Nu este om pe pământ care n-a greșit, Cuvinte. Pentru aceasta primește, prin noi smeriții, rugăciunea și lasă, iartă, Mîntuitorule, robului Tău toate greșelile. **C**ine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care cu puterea Ta cea mare ierți păcatele și ale celor vii și ale celor morți? Pentru aceasta mîntuiește și pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mîntuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur ești fără de păcat.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce ești cu adevărat Stăpîna noastră, preasfîntă Fecioară, nu înceta rugînd pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să învrednicească împărăției Sale pe acesta ce s-a mutat întru credință.

Sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sînt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pămînteanul, precum a zis Scriptura: cînd dobîndim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sînt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Slavă... Și acum... **a Născătoarei:**

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi; ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Peasna a 4-a:

Irmos... Pogorîrea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi așteaptă judecata cea nemiltarnică a zilei aceleia de înfricoșătoare amenințare, de aceea cu stăruință să cerem, prin credință, de la Hristos învierea.

Ca pe cel care prin pocăință Ți-a aprins Ție făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpîne, îndurate Mîntuitorule, cămării Tale celei luminate învrednicește-l.

Slavă...

Cînd vei descoperi toate cele ascunse și vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluiește-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducîndu-Ți aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Și acum... a Născătoarei:

Nu uita pe cei ce strigă cu osîrdie către tine plîngînd, sfîntă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce ești bună, roagă-te să afle odihnă pentru toate credinciosul robul tău acesta care s-a mutat.

Peasna 5-a:

Irmos: Dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase...

În ceata aleșilor și în desfătarea raiului, îndurate, sălășluiește pe acesta pe care întru credință l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mîntuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor celor ce greșesc; ca un Stăpîn, și pe acesta învrednicește-l împărăției Tale.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluiești ca un Stăpîn făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus,

Doamne, iubitorule de oameni. Pentru aceasta ușurează, iartă, Mîntuitorule, păcatele acestuia care cu credință s-a mutat, și-l învrednicește pe dînsul împărăției Tale.

Slavă...

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoșătorul scaun al judecății Tale: toți împărații și puternicii, împreună cu robii vor sta înaintea, și glasul cel înfricoșător al Judecătorului va chema popoarele cele păcătoase la judecata osîndeii; din care, Hristoase, izbăvește pe robul Tău.

Și acum... a Născătoarei:

Din tine s-a născut mai presus de fire Izbăvitorul firii omenești, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osîrdie roagă-L să scoată pe toți din chinuri și din nevoi și din muncile cele înfricoșătoare ale iadului; și mîntuiește pe acesta care acum cu credință s-a mutat.

Peasna a 6-a:

Irmos: Adîncul cel de dedesupt al păcatelor...

Moartea și groapa și judecata care vădește toate faptele ne așteaptă pe noi; din aceasta mîntuiește, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mîntuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugămu-ne Ție, Hristoase, ca, făcîndu-l pârtaș la veselia stăpînirii Tale, să se bucure întru slavă.

Slavă...

Izbăvește de greșeli cu mila Ta, Mîntuitorule, pe robul Tău, pe care acum întru credință l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omenești, Iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei:

Omorîrea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup s-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mîntuiește ca un bun și de oameni iubitor.

Diaconul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... După aceea Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfîrșit.

Și troparele acestea:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pămîntenii din pămînt sîntem zidiți și în același pămînt vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pămînt ești și în pămînt vei merge, unde toți pămîntenii mergem, făcînd tînguire de îngropare, cîntînd: Aliluia.

Cu osîrdie mă rog să ascultați ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plîngerea aceasta, că doar aș afla pe cineva spre folos; dar cînd veți rosti acestea, aduceți-vă aminte de mine, cel ce eram cîndva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu și împreună am cîntat: Aliluia.

Veniți toți, adunați-vă și șezînd ascultați cuvînt: fraților, înfricoșător este județul înaintea căruia toți vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toți ne vom înfățișa goi. Pentru aceasta bine este să cîntăm neîncetat cîntarea: Aliluia.

Să plîngem toți cu lacrimi cînd vedem trupul zăcînd, și apropiindu-ne toți să-l sărutăm și să zicem unele

ca acestea către dînsul: iată ai lăsat pe cei ce te iubesc și mai mult nu vei mai grăi cu noi, o prietene. Pentru ce nu grăiești, precum grăiai, cu noi? Ci taci așa, fără să cînti cu noi: Aliluia.

Ce amare sînt cuvintele celor ce mor, pe care le zic cînd se duc de aici: fraților, de frați mă despart, pe toți prietenii îi las și mă duc; dar încotro mă duc nu știu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, știe. Ci voi faceți-mi pomenire cu cîntarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum petrec acum acolo? Aș dori să știu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, și ei își aduc aminte de ai lor, precum noi de dînșii? Sau poate că ei au uitat, pe cei ce-i tînguiesc pe dînșii și fac cîntarea: Aliluia.

Petreceți, prietenilor, pe cei morți și degrab duceți-vă la mormînt și acolo cu osîrdie priviți și fiți gata, pentru că tinerețea pierе acolo și orice vîrstă se veștejește acolo; acolo este țărîna și pulbere și viermi; acolo este numai tăcere și nu este nici unul să grăiască: Aliluia.

Iată acum mă vedeți zăcînd și mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuțit, iată buzele stau nemișcate. Rămîneți sănătoși, prietenilor și fiilor; mîntuiți-vă fraților; mîntuiți-vă cunoscuților, căci eu în calea mea merg. Ci faceți pomenire de mine cu cîntarea: Aliluia.

Nici unul din cei de acolo n-a înviat ca să ne spună nouă cum petrec frații de altădată sau nepoții cei duși mai înainte la Domnul. Pentru aceasta adesea zicem între noi: oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cîntarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veșnică, stînd ca niște vinovați înaintea lui Dumnezeu celui veșnic, toți privind cu

fețele în jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde va fi avuția? Unde va fi atunci mărirea vieții acesteia? Nici una dintr-acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicînd neîncetat cîntarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deșert, omule? Încă un ceas și toate trec. În iad nu este pocăință, nu este acolo nici un fel de odihnă; acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întuneric și beznă; acolo am să fiu eu osîndit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cîntarea: Aliluia.

Nimic nu se uită așa de lesne ca omul cînd se desparte de om; căci deși ne aducem aminte de el cîtăva vreme, dar repede uităm de moartea lui ca și cum n-ar fi fost; chiar și părinții uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut și i-au crescut și în lacrimi i-au petrecut cu cîntarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați cînd vă rugați către Domnul; vă rog și iar vă rog și vă poftesc; țineți minte acestea și tînguți-mă ziua și noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic și eu către voi: ședeți iarăși să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem și ne vom înfățișa goi și amărîți, că frumusețea ca iarba se veștejește; dar noi ne înșelăm, oamenii; gol te-ai născut, o ticălosule, și cu totul gol vei sta acolo de față; să nu te amăgești cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viață, ci numai suspină pururea cu plîngere: Aliluia.

De ai miluit, omule, pe vreun om, și tu acolo vei fi miluit; de te-ai îndurat de vreun orfan, și tu acolo vei afla îndurare; de ai scăpat pe cineva din nevoie, și tu vei fi mîntuit acolo din nevoie; de ai adăpostit pe vreun gol în viață, și pe tine te va adăposti acolo cîntarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc și pe care nicio dată n-am mai umblat; și locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaște; înfricoșător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar și mai înfricoșător este să vezi pe Cel ce m-a chemat, Stăpînul vieții și al morții, Care ne cheamă pe noi acolo, cînd voiește: Aliluia.

Noi, de mergem dintr-o țară într-altă țară, avem nevoie de călăuze. Ce să facem cînd ne vom duce în țara pe care nicidecum n-o cunoaștem? Multe călăuze îți trebuie ție atunci, multe rugăciuni trebuie să meargă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, pînă să ajungă la Hristos și să zică către Dînsul: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupesti, aceia nu vor avea acolo nicidecum iertare, că acolo vor fi învinuitori înfricoșători, acolo și cărțile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ți va ajuta ție acolo, atunci? Fără numai de ai făcut vreun bine, cînd ai fost viu, și de ai făcut bine săracilor, cîntînd: Aliluia.

Tinerețile și frumusețea trupului în vremea morții se vestejesc; limba atunci arde cumplit și gîtlejul uscat se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge și toată podoaba obrazului se schimbă, iar frumusețea glasului se destramă și de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Liniștiți-vă acum, liniștiți-vă, pentru cel mort; liniștiți-vă încetînd tînguirea; priviți taina cea mare, căci ceasul este înfricoșător; tăceți, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind și mi-am tînguit viața, pentru că se tulbura cu totul și tremura; iar cînd i-a

venit ceasul, striga: tată, ajută-mi! maică, scapă-mă! Și nu era nimeni în stare să-l ajute, ci numai văzându-l se mîhneau și-l plîngeau la groapă, făcînd cîntarea: Aliluia.

Cîți n-au fost răpiți fără de veste din cămărilor lor de nuntă, în mormînt, căci s-au însoțit cu însoțire veșnică și au pricinuit tînguire nesfîrșită și nu s-au mai sculat din cămara lor de nuntă! În timpul în care a fost nunta, în același timp a fost și groapa; în timpul în care a fost însoțirea, în același timp și despărțirea; în același loc rîsul, în același loc și plînsul, împreună și cîntarea: Aliluia.

Ne bucurăm chiar numai auzind că acolo este veșnică lumină, că acolo este izvorul vieții noastre și că acolo este desfătarea cea veșnică; acolo este raiul, unde toate sufletele dreptilor se bucură. Să ne adunăm și noi toți în Hristos, ca să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfîntă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog, cu smerenie cad înaintea ta și cer ție: nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare greșelilor în ziua judecății, Preasfîntă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăși Condacul:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfîrșit.

Peasna a 7-a:

Irmos: Minune negrăită...

De focul gheenei și de hotărîrea cea înfricoșătoare, ca un îndurat, Hristoase, izbăvește pe robul Tău, pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și dă

robului Tău să-Ți cînte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

In pămîntul celor blînzi și în desfătarea raiului, pe robul Tău cel adormit întru credință, învrednicindu-l de locașul slavei celei minunate, Dumnezeu, dă-i să-Ți cînte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraților, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile și cu durere lăcrămează, strigînd: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

Și acum... a Născătoarei:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzește-i cu rugăciunile tale, iar pe cei mutați scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

Peasna a 8-a:

Irmos: Înfricoșează-te, teme-te cerule...

O, ce ceas înfricoșat așteaptă pe păcătoși, fraților!
O, ce frică îi va cuprinde atunci cînd focul gheenei îi va mistui și șarpele cel tîrîtor îi va înghiți. Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăvește-ne de ziua cea înfricoșată a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte dreptii, cînd va veni Judecătorul, căci acolo s-au gătit cămara și raiul și toată împărăția lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinții Tăi, în veci.

Slavă...

Cine va putea îndura, Hristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hîrtie bătută de vînt și vor cădea stelele; toată făptura se va clăti de frică și lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvinte, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Și acum... a **Născătoarei:**

Fiul pe care L-ai întrupat mai presus de fire, Curată, este Judecătorul celor vii și al celor morți; El judecă tot pămîntul și mîntuiește din munci pe care voiește și mai vîrtos pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă în toți vecii.

Peasna a 9-a:

Irmos: Nu mă tîngui pe mine, maică...

Nu vă tînguiți toți cei ce ați murit în credință, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul și crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți care strigă către Dînsul: să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca cei ce am adormit în nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea în Hristos a tuturor. Dar acolo, fraților, ne așteaptă judecată multă și nimeni nu se mîntuiește în iad. Dar voi, rugați-vă lui Hristos pentru toți.

Slavă...

În neîmbătrînită slava Ta și în desfătarea raiului, aşază-l, Bunule, pe acesta ce s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință; fă-l pe dînsul pârtaș ales al împărăției Tale.

Și acum... a Născătoarei:

Pe tine ca pe Maica vieții, ceea ce ești mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu bună credință te laudăm credincioșii, că noi cei ce eram morți mai înainte, prin tine făcându-ne fără moarte, am aflat viață, și iată cîntare aducem ție.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...

Apoi Svetilna:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Și stihurile acestea:

Omul, ca iarba; zilele lui, ca floarea cimpului, așa va înflori.

Stihul al 2-lea:

Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stihul al 3-lea:

Și adevărul Domnului rămîne în veac.

Și după fiecare stih se zice Svetilna, apoi: Slavă....Și acum... a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa s-a născut Hristos izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată Laudele; apoi stihurile următoare, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită pentru viață...

La Tine s-a mutat sfințitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina Ta cea făcătoare de viață, Hristoase. Primește sufletul lui ca pe o pasăre în mîinile Tale, Mintuitorule; așază-l pe el în curțile Tale cu

cetele îngerilor și odihnește pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta (de două ori).

Străină este taina morții, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi, pe păstori și pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind întru bună credință și înfrumusețat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul și slujitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă s-a mutat din tulburările cele lumești. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mîntuitorule, primindu-l, mîntuiește-l; și pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihnește-l cu dreptii pentru mare mila Ta.

Slavă... Și acum... **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Apoi strana zice: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă... Învrednicește-ne, Doamne...

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului... Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor...

Iar preoții toți zic în taină rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., **ecfomis:** Că Tu ești învierea...

Apoi stihirile acestea, Idiomelele lui Damaschin, glasul 1:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pămînt neschimbată? Toate sînt mai neputincioase decît umbra, toate mai înșelătoare

decît visurile; o clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci în lumina feței Tale, Hristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi.

Mîntuitorul meu, cu fapta arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvîntul, Cuvinte, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărîmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mîntuiești zidirea Ta, nu să o osîndești, pe acesta pe care l-ai ales odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... **a Născătoarei:**

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperămînt și tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutoare, celor robiți grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin și scut și zid nestricat împotriva vrăjmașilor, iar pentru neputincioși tărie nebiruită, și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, cîtă luptă are sufletul cînd se desparte de trup! Vai, cît lăcrămează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dînsul. Către îngeri, ridicîndu-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mîinile tinzîndu-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscînd scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul cînd m-am necăjit am strigat și m-a auzit.

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cînta cu noi acum zace mort. Veniți să cunoaștem cum peste puțin și noi cei tulburați ne vom sfîrși; cum cei ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu aur zac fără pozoabă și fără chip! Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscînd scurtimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăvește sufletul meu de buze viclene.

Mîntuiește-te viață deșartă, mîntuiți-vă toți, prieteni, rude și fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducîndu-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniți, întovărășiți-mă și dați gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugați-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Și acum... **a Născătoarei:**

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvîntată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mîntuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Iată zac, iubiții mei frați, în mijlocul tuturor, amuțit și fără glas; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; miinile și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plîng; auzul nu primește strigarea celor ce se tînguiesc, nărrile nu simt mireasma tămîiei; dar dragostea cea ade-

vărată niciodată nu moare; pentru aceasta rog pe toți cunoscuții și prietenii mei, faceți pomenire pentru mine, ca în ziua judecății să aflu milă la județul cel înfricoșător.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Deșertăciuni sînt toate cele omenеști. Cîte nu rămîn după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-i strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și pînă în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; fum este viața; abur, cenușă și țărînă ne facem peste puțin și ca floarea ne veștejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, împăratul cel nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Liman de mîntuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi cei învăluiți în marea vieții. Pentru aceasta roagă-te lui Dumnezeu, Care s-a întrupat din tine mai presus de fire și în chip negrăit s-a făcut om, ca să mîntuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este desmierdarea cea lumească? Unde este nă-lucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sînt

țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicilor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe dînsul în fericirea cea neîmbătrîitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

Avenit asupra-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul și m-a surpat; a venit și ca și cum n-aș fi fost m-a arătat; a venit și, pămînt fiind eu, ca și cum n-aș fi fost zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire sîntem noi muritorii. Ci veniți să strigăm împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învrednicește-l de veșnicele Tale bunătăți, odihnindu-l pe dînsul în viața cea neîmbătrîitoare.

Slavă... Și acum... **a Născătoare:**

Una curată și preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adușu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sînt pămînt și cenușă; și iarăși: m-am uitat în mormînt și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci precum Eu sînt lumină din lumină, așa vor

lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sînt împreună cu Mine se vor bucura de slava cea dumnezeiască, de care învrednicește, Preabunule, pe robul Tău cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dînd iertare greșelilor lui.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Tie ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu: binecuvîntată, roagă-te să ne mîntuim noi.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Inceput și temei mi-a fost mie hotărîrea Ta de a mă zidi: căci voină să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pămînt, și mi-ai dat suflet, prin însuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mîinilor Tale, Mîntuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea ființei Tale celei înțeleghătoare, căreia și părtaș pe mine m-ai făcut, punîndu-mă să stăpînesc pe pămînt făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mîntuitorule, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată și binecuvîntată; pentru aceasta, neîncetat lăudîndu-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om și l-ai pus în rai să stăpînească făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a făcut părtaș mîncării, călcător poruncilor Tale făcîndu-se. Pentru aceasta l-ai osîndit să se întoarcă iarăși în pămîntul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Stih: Cît sînt de iubite locașurile Tale, Doamne.

Moartea cea dată firii noastre celei din Adam dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioși făcîndu-ne părtași mîncării; să cunoaștem dar, că, fiind zidiți din pămînt, vom deveni iarăși pulbere, țărînă precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plîngere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare și mare milă.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-au agonisit credincioșii. Pentru că știi că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, Stăpînă, a te ruga pentru robii tăi care au adormit în credință, ca Fiul tău și Dumnezeu să dea lor iertare, cînd va șede la judecată, ca toți să te fericiim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plîng și mă tînguiesc cînd gîndesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcînd: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și se sfârșește de dor sufletul meu.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios și primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsînd hrana vieții, am mîncat mîncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curțile Tale, odihnește-l.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Acoperămîntul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că sub acela scăpînd ne izbăvim de bolile sufletești.

Alte Stihiri, idiomele, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce viețuiesc în desfrînări: scrișnire dinților și plîngere nemîngîiată, negură neluminată și întunericul cel mai dinafară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere și judecată fără milă. Pentru aceasta mai înainte de sfîrșit să strigăm, grăind: Stăpîne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu aleșii Tăi.

Va răsună trîmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula, dorind să ia viață cerească; să nu osîndești pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta îndrăznind cădem la Tine și grăim: Stăpîne Hristoase, privește cu milă pe cel pe care l-ai chemat și odihnește-l cu aleșii Tăi.

Iată și stihiile, cerul și pămîntul, se vor schimba și toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca. Pieri-va

stricăciunea și se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăși ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihnește-l cu aleșii Tăi.

A Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mîntuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea cetele fecioarelor, aprinzîndu-și candelile, cîntă Ție, dorind slava Ta. Deci, precum pe acelea, așa și pe robul Tău învrednicește-l să intre în camera Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvîntata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană și cu ale tuturor sfinților Tăi, Iubitorule de oameni.

Slavă... glasul al 6-lea:

Veniți și priviți toți străina și înfricoșătoarea vedere, cunoscută tuturor: chipul care acum se arată, și să nu mai gîndiți la cele trecătoare; căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutîndu-se la lumea cea veșnică, mergînd pe o cale în care niciodată n-a umblat, și la Judecătorul cel nefățarnic, unde stau înainte cetele îngerești; și înfricoșătoare este, frații mei, judecata aceea, unde toți vom sta goi: unii rușinați, iar alții încununați. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel nemuritor: cînd vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Mergătorului Tău înainte, ale apostolilor, proorecilor, ale arhierilor, ale preacuvioșilor și dreptilor

și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel ce a adormit.

După aceea: Bine este a se mărturisi Domnului... Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru..., **troparele:** Cu duhurile dreptilor... și celelalte. Apoi ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte. Și după rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... se face sărutare, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea... Apoi Slavă... glasul al 6-lea: Văzindu-mă, zăcînd fără de glas... Și acum... a Născătoarei (caută-le la înmormântarea mirenilor, paginile 201—204).

După aceasta, ridicînd coșciugul, îl duc la mormînt; iar preoții, mergînd înainte, cântă irmoasele Canonului cel mare, glasul al 6-lea.

Peasna 1:

A jutor și apărător s-a făcut mie spre mîntuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi preaslăvi; Dumnezeul părinților noștri și-L voi înălța pe Dînsul, că cu slavă s-a preaslăvit.

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară s-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți că Eu sînt Dumnezeu Care am plouat mană și apă din piatră am izvorît de demult în pustie poporului Meu, cu singură dreapta și cu puterea Mea.

Pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Peasna a 3-a. Irmos:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clătește, că Tu ești singur sfînt și Domn.

Peasna a 4-a. Irmos:

A auzit proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: am auzit glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale Doamne.

Peasna a 5-a. Irmos:

Pe mine cel ce mînece de noapte, Iubitorule de oameni, Te rog, luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mîntuitorule, să fac voia Ta.

Peasna a 6-a. Irmos:

Din iadul cel mai de dedesubt am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu, și m-a auzit și a scos din stricăciune viața mea.

Peasna a 7-a. Irmos:

Am greșit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit și nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi pînă în sfîrșit, Dumnezeul părinților.

Peasna a 8-a. Irmos:

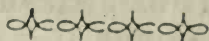
Pe Cel pe care oștile cerești îl slăvesc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura laudați-L, binecuvîntați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Peasna a 9-a. Irmos:

Neînțeleș lucrul este rodul zămislirii mai presus de fire și fără stricăciune nașterea Maicii celei fără de bărbat; căci nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta toate neamurile pe tine ca pe o Maică, Mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Preasfintă Treime... Tatăl nostru... troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. După aceea diaconul zice ectenia pentru morți și preotul citește rugăciunea: Dumnezeu duhurilor...

Și făcînd apolisul, așază trupul mortului în mormînt, așa cum s-a arătat la înmormîntarea mirenilor.

RÎNDUIALA ÎNMORMÎNTĂRII

cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămîna Luminată

Știut să fie că, de va răposa vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din Săptămîna Luminată pînă la Duminica Tomii, nu cîntăm slujba obișnuită a înmormîntării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sînt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și de plîngere, căci toți ciți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Hristos înviem. Biserica așa învață și așa ne poruncește să ținem.

Deci venind preotul cu cîntăreții în casa în care zace trupul morțului, își pune epitrahilul și felonul, și, cădînd ca totdeauna, începe: Bine-cuvîntat este Dumnezeuul nostru... apoi preotul cîntă troparul, glasul al 5-lea:

**Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte
călcînd și celor din morminte viață dăruindu-le
(de trei ori).**

Apoi zice stihurile acestea:

Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dînsul.

Iar strana cîntă după fiecare stih: Hristos a înviat din morți...

Stihul al 2-lea:

Precum se stinge fumul să se stingă, precum se topește ceara de fața focului.

Stihul al 3-lea:

Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure și să se veselească.

Stihul al 4-lea:

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

Slavă... Hristos a înviat... Și acum... Hristos a înviat.

Iar după cîntarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., (caută-le la pagina 170). Și după ecfonis se citește: Învierea lui Hristos văzînd...

După aceea, ridicînd sicriul cu mortul, pornesc spre biserică, mergînd înainte preoții cu diaconii, după dînșii cîntăreții și tot poporul, cîntînd **Canonul Paștilor**: Ziua învierii, să ne luminăm popoare... cît se va putea pînă ajung la biserică. Iar după ce intră în biserică, pun sicriul jos și preotul cădește după obicei, începînd Canonul de la început, pe 8.

Peasna 1, glasul 1. Irmos:

Z iua învierii! Să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Căci din moarte la viață și de pe pămînt la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce-I cîntăm cîntare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii, și luminat să-L auzim zicînd: bucurați-vă; cîntîndu-I cîntare de biruință.

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pămîntul să se bucure și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, veselia cea veșnică.

Apoi ectenia cea mică, și ecfonisul:

Că a Ta este stăpînirea și a Ta este împărăția, puterea și slava a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Peasna a 3-a. Irmos:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din mormîntul lui Hristos, Care a izvorît izvorul nestricăciunii, în care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura învierea lui Hristos, în Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu; m-am răstignit ieri împreună cu Tine, însuși mă preamărește, Mîntuitorule, în împărăția Ta.

Diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi Ipacoi, glasul al 4-lea:

Au venit mai înainte de dimineată cele ce au fost cu Maria și, aflînd piatra răsturnată de pe mormînt, au auzit de la înger: pentru ce căutați între morți, ca pe un om, pe Cel ce este lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare, alergați și propovăduiți lumii că s-a sculat Domnul, omorînd moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mîntuiește neamul omenesc.

Peasna a 4-a. Irmos:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să ne arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: astăzi este mîntuirea lumii, pentru că a înviat Hristos, ca cel atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pîntecele cel fecioresc; Hristos a fost ca om; Mielușel s-a chemat și fără prihană ca Cel ce n-a gustat întinăciune, Paștile noastre; și desăvîrșit s-a arătat ca Dumnezeu adevărat.

Ca un mieluşel de un an, cununa cea binecuvîntată de noi, Hristos de voie pentru toți s-a jertfit, Paștile cele curăţitoare; și iarăși, din mormînt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptății.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucînd; iar noi norodul cel sfînt al lui Dumnezeu, văzînd plinirea închipuirilor, să ne veselim dumnezeiește, pentru că a înviat Hristos, ca cel atotputernic.

Ecfonis: Că bun și iubitor de oameni...

Peasna a 5-a. Irmos:

Să mîneacă cu mînecare adîncă și, în loc de mir, cîntare să aducem Stăpînului și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzînd-o, cei ținuți în legăturile iadului la lumină au mers, Hristoase, cu picioare sprintene, lăudînd Paștile cele veșnice.

Noi cei purtători de lumină să ne apropiem de Hristos, Care a ieșit din mormînt ca un mire, și să prăznuim cu cetele cele iubitoare de praznice Paștile lui Dumnezeu cele mîntuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfințit și s-a preaslăvit...

Peasna a 6-a. Irmos:

Pogorîtu-Te-ai în cele mai de jos ale pămîntului și ai sfărîmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase, și a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormînt.

Păzind pecetele întregi, Hristoase, ai înviat din mormînt, Cel ce n-ai stricat cheile fecioriei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mîntuitorul meu, ca un Dumnezeu pe Tine însuți de voie aducîndu-Te Tatălui jertfă vie și nejertfită, sculîndu-Te din mormînt, ai înviat pe Adam împreună cu tot neamul.

Diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi Condacul:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om, iar noi pămîntenii din pămînt sîntem zidiți și în același pămînt vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pămînt ești și în pămînt vei merge, unde toți pămîntenii vom merge, făcînd tînguire de îngropare cîntarea: Aliluia.

Și iarăși: Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău... Iar în loc de Sfinte Dumnezeule... cîntăm: Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat.

După aceea Apostolul din Cartea Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormîntarea, iar de nu se va afla Apostol, se citește cel de la înmormîntarea cea de obște. Apoi se cîntă: Aliluia, glasul al 8-lea, și se citește Evanghelia întîia a învierii:

Diaconul: Înțelepciune drepti.

Din Sfînta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXVIII, 16—20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus și, cînd L-au văzut, I s-au închinat ei care se îndoiseră. Și apropiindu-se Iisus, le-a vorbit, zicînd: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pămînt. Drept aceea, mergînd, învățați toate neamurile, botezîndu-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, învățîndu-le să păzească toate cîte v-am poruncit vouă; și iată Eu

sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrșitul veacului. Amin.

După aceea se zice:

Invierea lui Hristos văzînd, să ne închinăm Sfîntului Domnului Iisus, unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfîntă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm; numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvîntînd pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdînd pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Și Stihira, glasul al 6-lea:

Inviind Iisus din mormînt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă (de trei ori).

Peasna a 7-a. Irmos:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcîndu-se om pătimește ca un muritor; și prin patima cea aducătoare de moarte se îmbracă cu podoaba nestricăciunii, Cel ce singur este binecuvîntat, Dumnezeuul părinților și preaslăvit.

Femeile cele de Dumnezeu înțelepțite cu miruri în urma Ta au alergat și ca pe un mort cu lacrimi Te căutau; dar, bucurîndu-se, s-au închinat Ție, Dumnezeuului celui viu, și Paștile cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, au binevestit.

Prăznuim omorîrea morții, sfărîmarea iadului și începutul altei vieți veșnice; și săltînd lăudăm pe Prîcînitorul, pe unul Dumnezeuul părinților cel binecuvîntat și preaslăvit.

Cît de sfințită și mult prăznuită este cu adevărat această noapte mîntuitoare și strălucită, fiind mai înainte vestitoare a zilei celei purtătoare de lumină a învierii, în care Lumina cea fără de ani din mormînt trupește tuturor a strălucit.

Peasna a 8-a. Irmos:

Această vestită și sfîntă zi, una a sîmbetelor, împărăteasă și doamnă, a praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor este, în care binecuvîntăm pe Hristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din veselia cea dumnezeiască și din împărăția lui Hristos, lăudîndu-L pe dînsul ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la miazăzi și de la răsărit, întru tine binecuvîntînd pe Hristos în veci.

Părinte atotțiitorule, Cuvinte și Duhule, ființă ce ești una în trei ipostasuri, fire mai presus de fire și dumnezeiască, în Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvîntăm întru toți vecii.

Peasna a 9-a. Pripeală:

Ingerul a strigat celei pline de dar: curată Fecioară, bucură-te, și iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormînt și pe morți i-a ridicat, popoare bucurați-vă.

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te, noule, Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură Sioane, iar tu curată, Născătoare de

Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Pripeală:

Hristos este Paștile cele nouă, jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii. **O**, dumnezeiescul, o iubitul, o prea dulcele Tău glas! Că fără de minciună Te-ai făgăduit să fii cu noi pînă la sfîrșitul veacului, Hristoase; pe Care credincioșii întărire de nădejde avîndu-L, să ne bucurăm.

Pripeală:

Femeile au alergat să spună Apostolilor: îndrăzniți dar, îndrăzniți și strigați că Hristos a înviat. **O**, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! **O**, înțelepciunea și Cuvîntul lui Dumnezeu și Puterea! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine mai adevărat în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ecfonis:

Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Svetilna:

Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicînd și moartea pierzînd-o, Paștile nestricăciunii, lumii de mîntuire (de trei ori).

Apoi troparele Învierii, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvîntat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzîndu-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mîntuitorule,

stricînd și cu Tine pe Adam ridicînd, și din iad pe toți slobozindu-i.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormînt, a zis mironosițelor: vedeți voi groapa și înțelegeți că Mîntuitorul a înviat din mormînt.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Foarte de dimineată, mironosițele au alergat la groapa Ta tînguindu-se, dar înaintea lor a stătut îngerul și a zis: vremea tînguirii a încetat, nu mai plîngeți, ci Apostolilor spuneți învierea.

Bine ești cuvîntat, Doamne...

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mîntuitorule, au plîns; dar îngerul către dîsele a grăit, zicînd: pentru ce cu cei morți pe Cel viu socotiți, căci ca un Dumnezeu a înviat din mormînt.

Slavă... **a Treimii:**

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, Sfîntei Treimi întru o ființă, cu serafimii strigînd: Sfînt, Sfînt, Sfînt ești Doamne.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pe Dătătorul de viață născîndu-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit și bucurie Evei în locul întristării ai dăruit; și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași Cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om. Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Și după tropare îndată Stihirile Paștilor:

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele nouă și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos izbăvitorul, Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se stinge fumul să se stingă...

Veniți de la mormînt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe împăratul Hristos văzîndu-L din mormînt ca un mire ieșind.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosițele femei, foarte de dimineață ajungînd la mormîntul Dătătorului de viață, au aflat înger pe piatră șezînd, și acela, grăind către dîsele, așa a zis: ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plîngeți pe Cel nestricat ca și cum ar fi în stricăciune? Mergînd propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile, Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit, Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, izbăvirea de întristare! Că astăzi, din mormînt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicînd: propovăduiți Apostolilor.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea:

Ziua învierii! Să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne înbrățișăm. Să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcînd, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... (de 3 ori). Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar arhiereul sau preotul citește cu glas mare, aproape de mort, rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și rugăciunile de iertare cu celelalte cîntări și rînduieli (pe care caută-le la paginile 198—201). După aceea se face otpustul: Hristos, Cel ce a înviat din morți cu moartea pe moarte călcînd și celor din morminte viață dăruindu-le, adevăratul Dumnezeu nostru... Veșnica pomenire...

Și apoi ieșind ducem trupul mortului la groapă, cîntînd: Hristos a înviat... Și-l înmormîntăm cu mulțumită și cu bucurie, zicînd cele scrise la rînduiala înmormîntării mirenilor (caută la paginile 204—205). Cîntăm și troparul: Pămîntule, deschide-te, și primește pe cel zidit din tine...

RÎNDUIALA PARASTASULUI

Mergînd preotul unde este pregătită coliva și cădînd-o cruciș, zice: Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... Sfînte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce locuiești întru ajutorul Celui preainalt... și sfîrșitul lui: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Și îndată ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru lăsarea și iertarea greșelilor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții robii lui Dumnezeu (N) cei din veac adormiți în dreapta credință, Domnului să ne rugăm.

Pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosîndiți să stea la înfricoșătorul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plîng și se chinuiesc, așteptînd mîngîierea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se slobozească ei de toată durerea, întristarea și suspinarea și să se așeze unde strălucește lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, unde toți dreptii sălășluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mîntuiește, miluiește...

Pe preasfînta, curata... pe noi înșine și unii pe alții...

Și după ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava... se cîntă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicînd aceste stihuri:

Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Stihul al 2-lea:

Și pomenirea lor din neam în neam.

Stihul al 3-lea:

Sufletul lor întru bunătăți se va sălășlui.

Apoi, troparul, glasul al 8-lea:

Cel ce cu adîncul înțelepciunii prin iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru (de două ori).

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, Cel ce s-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, care ești credincioșilor mîntuire.

Apoi Diaconul zice ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Încă ne rugăm pentru iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N).

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor, unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, la Hristos împăratul cel fără de moarte să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar **preotul zice rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor... **Strana:** Doamne miluiește, **ecfonis:** Că Tu ești învierea, viața și odihna... și celelalte pînă la sfîrșit.

Urmează binecuvîntările pentru cei răposați, glasul al 5-lea, cu stihul: Bine ești cuvîntat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale; Ceata sfinților a aflat izvorul vieții... toate pe rînd pînă la sfîrșit (caută-le la înmormîntarea mirenilor, pagina 184). Aliluia (de 3 ori).

După aceea ectenia pentru morți și **ecfonisul.** Apoi troparul, glasul al 5-lea: Odihnește, Mîntuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi...

Urmează: Nu este sfînt... Marea vieții... **ecfonisul:** Că sfînt ești Dumnezeu nostru... **Condacul, glasul al 8-lea:** Cu sfinții odihnește, Hristoase... **Icosul:** Tu singur ești fără de moarte... Aliluia (de 3 ori).

Apoi preotul zice, tîmîind: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii întru cîntări cinstind-o să o slăvim. **Strana, în loc de stih, zice:** Duhurile și sufletele dreptilor Te vor lăuda pe Tine, Doamne.

Peasna a 9-a:

Pe Dumnezeu a-L vedea... **în continuare:** Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru... **troparele:** Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta, Doamne... Slavă... Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorît la iad... Și acum... Una curată și prea nevinovată, Fecioară... (caută-le la paginile 169—170).

Diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și **ecfonis:** Că Tu ești învierea, viața...

Diaconul zice: Domnului să ne rugăm, iar **preotul citește rugăciunile de iertare** (caută-le la pagina 198). După aceea **preotul:** Înțelepciune. **Strana:** Ceea ce ești mai cinstită. **Preotul:** Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. **Strana:** Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvîntează... **Și otpustul:** Cel ce a înviat din morți. **Și după otpust, preotul zice:** Întru fericita adormire, veșnică odihnă... **Și se cîntă:** Veșnica pomenire (de 3 ori), făcîndu-se sfîrșitul: Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Se face în toate zilele peste an, seara după sfârșitul vecerniei și dimineața după sfârșitul utreniei, în zilele obișnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polieleu și doxologie, la sărbătorile cele mari, la înaintea-prăznuire și după-prăznuire, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rînduiala ei este următoarea:

Seara după sfârșitul vecerniei și dimineața după sfârșitul utreniei, preotul ia cădelnița cu tămîie și ecleziarhul ia sfeșnicul cu lumînarea aprinsă, mergînd înaintea preotului ce-și are pus pe sine epitrahilul; iar cîntăreții, urmînd, cîntă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbîndu-le, o dată una, altă dată alta, de cîte ori se face Litia; și cînd ajung în tînda bisericii, preotul stă în mijloc și, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Și îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirii, însă repede în amîndouă stranele). Slavă... Și acum.. Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Și îndată se cîntă troparele acestea ale morților, iar preotul cădește icoanele din tîndă și pe popor.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor celor ce s-au săvîrșit, odihnește, Mintuitorule, sufletele robilor Tăi, păzindu-le în viața cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că însuși ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu Care Te-ai pogorît la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, însuși, și sufletele robilor Tăi, odihnește-le.

Și acum... **a Născătoarei:**

Una curată și prea nevinovată, Fecioară, care ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu, roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Și îndată preotul zice această ectenie:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne miluieste (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în buna credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfîntului locașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfînt locașul acesta: arhieriei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N**); și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.**

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sînurile lui Avraam, în latura celor vii, în împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, la Hristos împăratul cel fără moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește și preotul citește această rugăciune:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; însuși, Doamne, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi (**N**), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și le iartă lor, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, toată greșeala ce au săvârșit ei, cu cuvîntul, cu lucrul, sau cu gîndul, că nu este om care să fie viu și să nu greșescă. Numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvîntul Tău adevărul.

Ecfonis:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (**N**), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfintului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum... Doamne miluiește... Părinte binecuvintează.

Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor

părinților noștri, și ale tuturor sfinților, sufletele robilor Săi celor mutați de la noi, în locurile dreptilor să le așeze, în sînurile lui Avraam să le odihnească și cu dreptii să le numere; iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Veșnică pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților, părinților și fraților noștri.

De trei ori.

Dumnezeu să-i ferească și să-i odihnească pe dînșii, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericita adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților și pururea pomeniților ctitorilor sfîntului locașului acestuia, părinților și fraților noștri ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni și le fă lor veșnică pomenire.

Strana cîntă: Veșnica pomenire... pe glasul al 3-lea, de trei ori. Ecleziarhul luînd sfeșnicul, cădelnița și epitrahilul de la preot, le duce la locul lor, iar preotul stînd înaintea ușilor zice:

Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Strana: Amin.

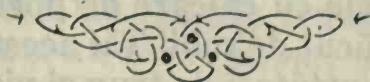

RUGĂCIUNEA

care se citește de către preot la împărțirea hainelor
și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce stăpînești peste cei morți și peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul Tău (**N**) îmbracă-l în veșmîntul nestricăciunii și în haină înfrumusețată cu lumină și-l așază în locașul Tău, ca să se bucure în veci întru desfătarea bunătăților Tale și întru odihnă. Binecuvintează, Doamne, și celelalte lucruri cîte se vor mai împărți pentru adormitul robul Tău (**N**), ca să-i fie lui de pomenire și spre iertarea păcatelor. Dăruiește, Doamne, sănătate și celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruiește și adormitului răspuns bun la înfricoșătoare judecata Ta; ușurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu lucrul, cu cuvîntul sau cu gîndul. Că numai Tu singur ești fără de păcat, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citește arhiereul sau duhovnicul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și a celor fără de voie și pentru tot jurământul și blestemul

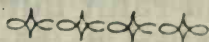
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Fiule și Cuvîntul lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecarea slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuți, Stăpîne, ușurează, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele cu călcare de poruncă și cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceștia (**N**). Și cite, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume,

au alunecat de au greșit, cu lucrul, cu cuvîntul, cu gîndul, cu știința sau cu neștiința, în timpul nopții și în timpul zilei; sau sub blestem și afurisanie de la arhieru ori de la preot au căzut, sau înșiși pe sine s-au blestemat, sau cu jurămînt pe numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au călcat; sau din mînia cea fără socoteală pe vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osîndit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au mințit, sau au ținut minte răul; ori cu mînie s-au pornit, ori s-au mîndrit, ori au violenit sau camătă au luat, ori s-au trîndăvit, ori în deșert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat și au vărsat; sau la fermecătoare și vrăjitoare și la descîntătoare și la alții asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mîncat, sau cu nesaț au fost și a doua oară au mîncat; sau desfrînare, sau preadesfrînare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrînării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit și nu le-au făcut bine după puterea lor; sau în gînd au hulit, sau de lucruri necuviincioase și-au adus aminte, sau au pîrît, sau strîmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scîrbit, sau l-au urît, sau l-au amărît; ori la rugăciune și la cîntare stînd, mintea lor s-a abătut la alte violenții și deșertăciuni lumești; ori ca niște robi pîntecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mîncat sau ceva necurat au mîncat; ori cu semeție au grăit, sau nebunește au rîs, sau frumusețe străină au văzut și cu dînsa și-au rănit inima; ori vorbe deșarte și netrebnice au grăit, ori de păcatele fraților lor au

rîs și i-au osîndit, iar ale lor păcate și nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, cîte ca niște oameni au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa, Stăpîne Doamne, Dumnezeuul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătății Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă, ca unul Care nu ții minte răul, toate greșelile și fărădelegile pe care ca niște oameni le-au făcut sau le-au gîndit. Că ei singuri nevrednicii și păcătoșii mărturisesc înaintea împărăției Tale, că acestea și mai mari decît acestea au făcut. Ci pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine robul Tău, și-i izbăvește pe dînșii de munca cea veșnică; fă-i moștenitori veșnicelor Tale bunătăți, împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție, și-i învrednicește pe dînșii fără osîndă a se împărtăși cu înfricoșătoarele și nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpîne: cîte veți lega pe pămînt vor fi legate și în ceruri, și cîte veți dezlega pe pămînt vor fi dezlegate și în ceruri.

Că Tu singur ești fără de păcat și ai putere a ierta păcatele și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

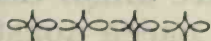

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sînt în blestem și pe sineși cu jurămînt
s-au legat

Stăpîne Doamne, Dumnezeuul nostru, Unule-Născut Fiule și Cuvîntul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin patima Ta și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: luați Duh Sfînt, căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor, și căroră le veți ține, ținute vor fi, Tu, Stăpîne, prin Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit și preoților care slujesc cele sfinte în Sfîntă Biserica Ta să ierte păcatele pe pămînt și să lege și să dezlege toată legătura nedreptății; deci și acum Te rugăm pentru fratele nostru (**N**), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe-i legătura jurămîntului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce știi neputința omenească, ca un iubitor de oameni și bun Stăpîn, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le lui, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți, odihna celor osteniți; slobozește și pe robul Tău (**N**) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfînt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început și cu al Preasfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la dezlegare de blestem

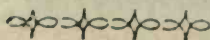
Indurate Doamne, bunule și iubitorule de oameni, Care pentru îndurările Tale ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greșelilor cel asupra noastră și să dezlege legăturile celor legați de păcate și să propovăduiască celor robiți iertare, Tu, Stăpîne, și pe robul Tău (**N**) liberează-l, cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, și-i dăruiește lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea și în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, și cu cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiți

Mulțumim Ție, Stăpîne iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și dătătorul bunătăților, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei și ai dat pace neamului omenesc; Cel ce și acum ai dăruit pace robilor Tăi (**N**), înrădăcinează într-înșii frica Ta și dragostea unuia spre altul o întărește; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre dînșii toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu ești pacea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

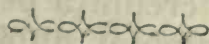

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINȚE ȘI BOLI

RUGĂCIUNE la toată neputința

Stăpîne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (**N**), care este neputincios. Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe dînsul, ridicîndu-l din pat și din boală; ceartă duhul neputinței; depărtează de la dînsul toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbințeala sau frigurile; și de sînt într-însul păcate sau fărădelegi, ușurează, lasă, iartă, pentru iubirea Ta de oameni.

Așa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care bine ești cuvîntat, cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia
și neputința

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care din îndurările bunătății Tale Te pleci spre rugăciunile noastre ale păcătoșilor și ale nevrednicilor Tăi robi; Cel ce întocmești și chivernisești toate spre folosul nostru; Care cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă ocîrmuiești viața noastră și în tot chipul dorești mîntuirea noastră; Cel ce din fire ești îndelung răbdător și mult milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și dai pedeapsa cu bunătate și cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mîinilor Tale, ci mai vîrtos ca să o aduci la frumusețea cea dintîi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o prin slăbiciunea minții și prin sfatul vrăjmașului, vrînd iarăși a ne ridica și în tot chipul purtînd grijă să scapi ce a mai rămas din căderea aceea;

Însuși, Stăpîne atotîitorule, caută spre noi și ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoși, pentru că mulțimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de greșelile noastre; dar știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga răbdare, nerăutatea și prea multa Ta bunătate, și îndrăznind spre adîncul acestora și spre noianul bunătății Tale, tindem mîinile și cu stăruință strigăm către Tine: am greșit, am făcut nelegiuiri, am călcat credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am viețuit ca niște nevrednici de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui

patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut botjocură pentru iubitul Tău Fiu: și preoții și poporul Tău ne-am depărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată și dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutății noastre și a vicleșugului, în care am viețuit.

Tu ești bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu ești îndelung-răbdător, iar noi vrednici de bătai. Știm bunătatea Ta, deși sîntem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Înfricoșător ești Tu, și cine îți va sta Ție împotrivă? Cutremur de la Tine va cuprinde munții și cine va sta împotriva brațului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea ochilor Tăi a face săraci și a îmbogăți, a învia și a omorî, a răni și a tămădui; și orice vei vrea Tu este lucru desăvîrșit. Tu Te-ai mîniat, iar noi am greșit zicea unul din cei de demult, căutînd îndreptățire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greșit, iar Tu Te-ai mîniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noștri; ai întors fața Ta și de ne-cinste ne-am umplut.

Ci încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostivește-Te, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru fărădelegile noastre, căci noi sîntem poporul Tău și toia-gul moștenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu minia Ta, ca să nu ne împuținezi pe noi și să fim mai urgisiți decît toți cîți locuiesc pe pămînt, pentru că mila Ta este mai presus de cuvînt și iubirea Ta de oameni neajunsă și bogăția bunătății Tale neîntre-

cută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruință ne rugăm și cu umilință cerem plecînd genunchii inimilor noastre: încetează bătaia miniei Tale, așa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia față de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință. Dar Tu, ca un preabun, oprește minia Ta, îmblinzește iuțimea Ta cea dreaptă și dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărtează-o de la poporul Tău; pe toți îi ferește de această primejdie cumplită, păzindu-i nebîntuiți de orice boală vătămătoare și păstrîndu-i cu mîna Ta cea atotputernică nesupărați de orice chinuire cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuțimea miniei Tale a cuprins pe toți și i-a tulburat. Și chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, izbăvește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale preacuratei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu folosirile sfinților și dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul milei și adîncul de nepătruns al milostivirii și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

qababab

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Dumnezeu nostru, împăratul veacurilor, cel atotputernic și atotțiitor, Care faci toate și însuși le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de șapte ori ars și văpaia cea din Babilon ai prefăcut-o în rouă și pe sfinții trei tineri neatinși i-ai păzit; Doctorul și tămăduitorul sufletelor noastre, mîntuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ție ne rugăm și Ție cu umilință cerem: depărtează, înlătură, izgonește toată lucrarea diavolească, toată calea și toată vrăjmășia satanei, privirea cea rea, nesățioasă și pizmașă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmași, de la robul Tău (**N**). Și fie că din frumusețe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă și răutate, i-a venit lui această neputință, însuși, iubitorule de oameni Stăpîne, tinde mîna Ta cea tare și brațul Tău cel atotputernic și înalt și cercetează această zidire a Ta și-i trimite inger de pace, stăpînitor și păzitor sufletului și trupului, care să gonească și să stîrpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma și deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ți cînte Ție cu mulțumire: Domnul este ajutorul meu, și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; și iarăși: Nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine ești; căci Tu ești Domnul puterii mele, cel tare și stăpînitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, milostivește-Te spre robul Tău și izbăvește-l de toată stricăciunea și supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile prea binecuvîntatei Stăpînei noastre, de Dumnezeu Năs-

cătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstitului, măritului Proorocului, înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; al sfintei și Marii mucenițe Marina; ale Sfântului Stelian; ale Preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfințitului Mucenic Elefterie și ale Sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm și celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește pe bolnav cu apă sfințită, dacă a făcut mai întâi sfeștania, sau cu aghiasmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mîna pe capul celui bolnav, zicînd rugăciunea aceasta:

Harul Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat sfinților Săi ucenici și Apostoli, zicînd: pe bolnavi mîinile veți pune și bine le va fi și printre-înșii este dat și nouă nevrednicilor robilor Săi; acest har, prin mine smeritul și nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule și fratele nostru cel duhovnicesc, de toată boala și neputința sufletească și trupească ce te-a cuprins, și să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblînd și făcînd poruncile lui Dumnezeu, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sînt bolnavi de năjit

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe dînsul. Ridică-l din pat și din boală și ceartă duhul neputinței. Depărtează de la dînsul durerea și boala năjitului; poruncește-i să se ducă și să se depărteze de la robul Tău (N). Așa, Doamne sfinte, Atotputernice, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai făcut cerul și pămîntul cu toată podoaba lor, depărtează această durere a năjitului de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji și din toate mădularele lui, și îl fă sănătos pe dînsul. Iar eu smeritul preot mă rog marelui Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, preacuratei Maicii Sale și tuturor puterilor cerești să facă deplin sănătos pe robul lui Dumnezeu (N), care este pecetluit și botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la bolnavul care nu poate dormi

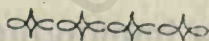
Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gînd și de cuvînt, Care ai zidit pe om cu mîna Ta, țărîină luînd din pămînt, și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el;

lisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început, și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (**N**), și-l cercetează, în suflet și în trup, fiind rugat de preaslăvita Stăpîna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfințele puteri cerești cele fără de trup; de cinstitul, măritul Proorocul Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de Sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți Părinții noștri și dascăli ai lumii Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvîntătorul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon făcătorul de minuni și de toți sfinții ierarhi; de sfîntul apostol întîiul Mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții și Marii mucenici Gheorghe purtătorul de biruință, Dimitrie izvorîtorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat, și de toți sfinții mucenici; de Preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obște, Onufrie, Arsenie, Atanasie cel din Aton, și de toți preacuvioșii părinți; de Sfinții și tămăduitorii fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Talaleu și Trifon și de Sfîntul (**N**), a cărui pomenire săvîrșim și de toți sfinții Tăi. Și dă robului Tău (**N**) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mîntuire și de viață, tărie sufletului și trupului. Și precum oarecînd ai cercetat pe Avimeleh, robul Tău, la via Agripei și i-ai dat lui somn mîngîietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, și l-ai adormit pe el cu somn întăritor și iarăși l-ai sculat într-o clipă de vreme spre slava bunătății Tale; încă și pe sfinții Tăi, măriții șapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui

Deci împăratul și prigonitorul, pe care i-ai adormit în peșteră trei sute șaptezeci și doi de ani și ca niște prunci ce se încălzesc în pîntecele maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda și slava iubirii Tale de oameni și spre arătarea și adevărarea nașterii noastre celei de a doua și a învierii tuturor; însuși dar, iubitorule de oameni Împărate, vino și acum cu pogorîrea Sfîntului Tău Duh, și cercetează pe robul Tău (N), și-i dăruiește sănătate, tărie și bună vîrtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvîrșit.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțămită și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citește bolnavului cu sfînta Copie

Preotul face început: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm...

Și Psalmul 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, grăbește-Te să-mi ajuți mie. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te

caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea Ta: slăvit să fie Domnul. Iar eu sărac sînt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Și aceste tropare:

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, a pierit tirania și s-a călcat puterea vrăjmașului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuși, Doamne, ne-ai mîntuit pe noi; slavă Ție.

Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul legii cu scump sîngele Tău; pe cruce răstignindu-Te și cu sulița împungîndu-Te, nemurire ai izvorît oamenilor, Mîntuitorul nostru; slavă Ție.

Și acum... a Născătoarei:

Cu sulița în coasta Ta împungîndu-Te, o Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

M O L I F T E

MOLIFTELE SFINTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pătimesc de la diavol și pentru toată neputința, care se citește și în ziua Sfintului Vasile

(1)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc și lucrătorul puterilor celor fără de trup, meșterul celor cerești și al celor pămîntești, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme și se cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a încordat grumazul oarecînd și s-a lepădat de slujba sa prin neascultare și pe îngerii cei împreună cu dînsul protivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adînc al iadului, fă ca blestemul acesta ce se face în numele

Tău cel înfricoșător, să fie spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei și a tuturor taberilor lui, care au căzut împreună cu dînsul din lumina cea de sus, și pune-l pe fugă; și-i poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului. Că se laudă și se cinstește și de toată suflarea cu frică se slăvește preasfînt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Te blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivirii și urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine cel aruncat din lumina cea de sus și surpat pentru mîndrie în întunericul adîncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloï, Dumnezeu cel atotputernic; ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu (**N**). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvînt toate le-a zidit și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care mai înainte de veci negrăit și fără patimă s-a născut dintr-însul; cu Cel ce a făcut făptura văzută și nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, prin legea firii l-a învățat acestea și cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adîncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici, și turnul

fărădelegilor l-a sfărîmat și pămîntul Sodomei și al Gomorei cu foc și cu pucioasă l-a ars, și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărțit și pe popor l-a trecut cu picioare neudate, iar pe tiranul Faraon și oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabăra păgînatății, sub valuri de veci a înecat-o.

Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară negrăit s-a întrupat și pecețile curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin Botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce s-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul ne-strictăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzînd pe Dumnezeu cel întrupat smerindu-se, cînd Tatăl cel fără de început a descoperit nașterea cea fără de început a Fiului și cînd pogorîrea Sfîntului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat vîntul și a liniștit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit ranele leproșilor și pe morți din groapă i-a înviat; Cel ce pînă la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul prin înviere l-a prădat și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotțiitorul, Care a însuflețit pe oameni și cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate și spurcate, cel de sub pămînt, din adînc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut

pentru fățărie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzevul sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul; ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoșezi cu năvălirea, sau sfîșii, sau uneltești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre rîs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori ești desfrînat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astîmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineăța, sau la amiază, sau la miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întîmplare te-ai întîlnit, sau de cineva ești trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau ești din mare, sau din rîu, sau din pămînt, sau din fîntînă, sau din dărîmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din aco-perămîntul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormînt idolesc; sau de unde știm sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mîna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (**N**), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrișnirea dinților te așteaptă ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pămînt

fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu Cel ce leagă pe toți care vatămă și uneltesc asupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfintului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeu luminilor, Dumnezeu îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeu arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeu măritelor domnii, Dumnezeu sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și prin Unul-Născut Fiul Tău ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată nălucirea vrăjmașului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvîntul lui Dumnezeu, Care cu moartea Ta ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce cu învierea Ta ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupra-Ți sfărîmarea noastră și ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile

necuvîntătoare ale stihilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci suspinînd aşteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuieşte oftînd cu suspinuri negrăite şi avînd poruncă să aştepte vremea sa; de Care toată firea cea protivnică a fugit şi oastea vrăjmaşului s-a domolit, diavolul a căzut, şarpele s-a călcat şi balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat şi s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viaţa s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credinţa s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pămîntesc s-a înnoit crezînd în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic?

Pentru aceasta Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei, Cel ce eşti mai înainte de veci şi mai presus de fire, primeşte pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfînt şi al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, şi al Sfîntului şi prea puternicului şi de viaţă făcătorului Tău Duh; izgoneşte din sufletul lui toată neputinţa, toată necredinţa, tot duhul necurat, scuturător, de sub pămînt, din foc, nesuferit, pofditor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrînat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip şi fără ruşine. Aşa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (**N**) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beţia, desfrînarea, neruşinarea, mînia, iubirea de ceartă, neastîmpărarea şi tot cugetul viclean. Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, însuflă într-însul Duhul Tău cel paşnic, ca, fiind păzit de El, să facă roade de credinţă,

de fapte bune, de înțelepciune, de curăție, de înfrînare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blîndețe, de îndelungă-răbdare, de îngăduință, de smerenie, de pricepere, căci este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezînd în Treimea cea de o ființă și mărturisind-o împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite și cu toată oastea cerească. Păzește împreună cu dînsul și inimile noastre, că puternic ești, Doamne, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLIFTELE SFINTULUI IOAN HRISOSTOM

(4)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăvește și pe robul Tău (**N**) de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește necuratelor duhuri și viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul și de la trupul robului Tău (**N**) și să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt și al Unuia-Născut Fiului Tău și al făcătorului de viață Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de toată ispitirea diavolului, să viețuiască cuvios, drept și cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, cu Care împreună ești binecuvântat și preaslăvit, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate și cu puterea cuvîntului ai alungat legheonul, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, și o scoate pe dînsa, pentru că este asuprită de cel protivnic; ca, fiind miluită și curățită, să se numere în turma Ta cea sfîntă și să fie păzită ca o casă însuflețită a Sfîntului Duh și a dumnezeieștilor și preacuratelor sfințenii. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvîntat și cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(6)

Domnului să ne rugăm.

Te chemăm pe Tine Stăpîne, Duumnezeule atotțiitoare, preaînalte, neispitite, împărate al păcii; Te chemăm pe Tine Care ai făcut cerul și pămîntul, căci de la Tine au ieșit alfa și omega, începutul și sfîrșitul. Cel ce ai dat și ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvîntătoare, tinde, Doamne, mîna Ta cea tare și brațul Tău cel preaînalt și sfînt, și cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta și-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului și trupului, care să certe și să izgonească de la ea pe tot vicleanul și necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, ești preaînalt, atotțiitor și binecuvîntat în vecii vecilor. Amin.

(7)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca și sfânta, marea și înfricoșătoarea și nesuferita numire și chemare facem spre izgonirea ta, protivnice; așijderea și certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeuul cel sfânt, cel fără început, cel înfricoșător, cel nevăzut în ființă, cel neasemănat în putere și necuprins ca Dumnezeire, împăratul slavei și Stăpînul atotțiitorul, Care cu cuvîntul bine a întocmit toate din neființă în ființă și Care umblă pe aripile vînturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pămînt, Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit și lăudat de nenumăratele cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și slăvit de mulțimea cetelor de îngeri și de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoșății heruvimi cei cu ochi mulți și de serafimii cei cu cîte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor din pricina Dumnezeirii Lui cea nevăzută și nepătrunsă de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită și de măreția Lui cea necuprinsă cu mintea, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfînt, Sfînt, Sfînt Domnul Savaot, plin este cerul și pămîntul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Dumnezeu Cuvîntul, Care s-a pogorît din cer, din sînul Tatălui, și prin întruparea cea mai presus de fire și curată din sfînta Fecioară, negrăit s-a arătat în lume ca să o mîntuiască și cu puterea Sa cea singură stăpînitoare te-a

aruncat din cer și cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care a zis mării: taci, liniștește-te; și prin poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care pe fiica mai marelui sinagogii cu cuvîntul a înviat-o și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei lui întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Cel ce pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort, și nestricat l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, și prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc, care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care, prin scuiparea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care a înfipt crucea spre întărirea și mîntuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpînirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormitele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculăt. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Care cu moartea pe moarte a omorît și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul Care s-a pogorît în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ținuți într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii vâzîndu-L s-au spăimîntat și cu oastea iadului ascunzîndu-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul Care a înviat din morți, Hristos Dumnezeuul nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul Care cu slavă s-a

înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul Care iarăși va să vie cu slavă pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul Care ți-a gătit ție spre muncă veșnică focul cel nestins și viermele cel neador-mit și întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Lui, că de neîndurat și grozavă este mînia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, însuși Domnul cu numele Său cel înfricoșător.

Înfricoșează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer și împreună cu tine toate dukurile cele viclene: duhul necurăției, duhul vicleșugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei și cel de seară; duhul cel de la miezul nopții, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întîmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspîntii, sau din trei căi, din bălți și din riuri; care cutreieri prin case, prin curți și prin băi, și vatămi și schimbă mintea ome-nească; degrab plecați de la făptura Ziditorului Hris-tos Dumnezeu (**N**), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simțiri și din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos și cu totul întreg și slobod, cunoscînd pe Stăpînul său și Ziditorul tuturor, Dumnezeu Care adună pe cei rătăciți și le dă lor pecetea mîntuirii prin nașterea și înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereștile și înfri-coșătoarele Lui Taine, și să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălășluindu-se în loc cu verdeață și hrănin-

du-se la apa odihnei, și fiind păstorit neîncetat cu toia-
gul crucii spre iertarea păcatelor și viața de veci. Că
Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea
și marea cuviință, împreună cu cel fără de început al
Său Părinte, și cu Preasfântul și bunul și de viață făcă-
torul Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

RÎNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

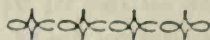
RUGĂCIUNE

la începerea temeliei casei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (**N**), care cu puterea tăriei Tale voiește să ridice casă pentru locuință și prin zidire să o înalțe; întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vîntul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalțe pînă la capăt și pe cei care vor să locuiască într-însa păzește-i de toată bîntuiala celui protivnic. Că a Ta este stăpînirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pîrerea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la intrarea în casă nouă

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule Mîntuitorul nostru, Care ai învrednicit pe Zaheu de Te-a primit în casa lui și Te-a făcut mîntuire lui și casei lui întregi, însuși și acum pe cei care vor să locuiască în casa aceasta și-Ți aduc Ție, prin noi nevrednicii, rugăciuni și cereri, păzește-i nevătămați de toată răutatea. Binecuvintează această locuință a lor, și viața lor păzește-o fără de primejdii. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău cel fără de început, și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

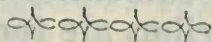
Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu mîntuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel ce ești mai presus decît toată începătoria și stăpînia și puterea și domnia; Tu cel mare și înfricoșător peste toți care sînt împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul deasupra noastră și ai făcut pămîntul cu tăria Ta și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încît și stîlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui și nu răsare, ascunzîndu-

se după stele; Care ameninți marea și o usuci pe ea; a Cărui minie topește stăpîniile și puterile, și din pricina Căruia pietrele s-au sfărîmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă și zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat și pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborît și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins și cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-și pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce și-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgonește și împrăstie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanii, toată bîntuiala puterii celei protivnice, de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc într-însa, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare și înfricoșătoare împotriva demonilor, și care cheamă numele Tău cel sfînt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legheonul de demoni și ai poruncit duhului celui surd și mut și necurat să iasă din omul cel cuprins de el și să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmașilor noștri cei nevăzuți, iar credincioșilor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, însuți, Stăpîne, păzește pe toți care sînt în casa aceasta de toată vătămarea și ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întîlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi și roabele Tale și pruncii îndulcindu-se de ajutorul Tău și cu tabără îngerească fiind păziți, toți ca unul, într-un gînd, cu credință să cînte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăși: Nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine ești. Căci Tu ești, Dumnezeu,

întărirea mea, Stăpînitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, și împărăția Ta este împărăție veșnică. Că a Ta, a unuia, este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfîntul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÎNDUIALA

care se face la casa sau locul ce sînt supărate
de fărmece sau de descîntece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni, trebuie să poștească în ziua aceea și să facă milostenie după cum îi va fi puterea, și cu rîvnă să se roage lui Dumnezeu dar mai întîi să se mărturisească. Deci preotul în ziua în care urmează să săvîrșească această rînduială, mai întîi să săvîrșească Sfînta Liturghie. După aceea, binecuvîntînd după obicei, zice: Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție, Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... **Și troparele:** Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... Ușa milostivirii..., **în care timp preotul tîmîiază casa.** Apoi Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... **Și Psalmul 69:** Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte... (caută-l la pagina 152).

După aceea, preotul citește aceste rugăciuni:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru cel mai înainte de veci, fără de început și de o ființă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeu cel viu, și cu Duhul Lui cel fără de început și nedespărțit; Care Te-ai pogorît din cer și Te-ai făcut om neschimbat, ca pe om de înșelăciunea diavolului și de muncirea

lui să-l liberezi și să strici toate facerile lui de rău cele diavolești; iar sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere a călca peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Ție acum noi nevrednicii robii Tăi cu umilință ne rugăm: caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Tăi (N), și de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor și descîntătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor și ale diavolilor celor vicleni, izbăvește pe acești bîntuiți și înviforați, pentru că Ție toate îți sînt cu putință: a le risipi cu iubirea de oameni, și în nimic a le face și a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă credincioșii robii Tăi (N), și de acele supărări să petreacă în pace și dobitoacele și toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ne miluiești și ne mîntuiești și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urîților diavoli, ori de unde sînteți și ori cîți sînteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor, ale robilor lui Dumnezeu (N); pe voi lucrătorii răutăților împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți aduși casei acesteia să o supărați și cu relele năluciri și cu bîntuielile voastre să supărați și să necăjiți pe cei care locuiesc într-însa și împrejurul ei. Ci cu toată puterea numelui a unuia Atotîitorului Dumnezeu în Sfînta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, și cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei cruci

și a mîntuitoarelor Lui patimi, a morții celei de viață făcătoare a Domnului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate ale voastre, și stăpîniile și chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, și muncirea și stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins, cu tărie poruncesc vouă viclenelor duhuri, degrab să fugiți de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc într-însa și împrejurul ei, cu toate descîntecele și otrăvurile și farmececele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceți la dînsa ca să o supărați și nicidecum să nu mai zăboviți, o blestemaților și lepădaților, ci să vă depărtați de aici cu toate facerile voastre de rău și să dați loc puterii lui Dumnezeu și nemăsuratei Lui milostiviri și harului Lui care zdrobește toate facerile voastre de rău.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, și nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela, cu puterea Căruia poruncind marele Pavel Apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleșugului vostru și a orbit pe Elima vrăjitorul cel plin de toată înșelăciunea și răutatea, vrăjmașul a toată dreptatea și diavolul, cu care voi mult stricați și căile Domnului le răzvrățiți. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Pavel Apostolul duhului pitonicesc și l-a izgonit din fiica aceea care, cu descîntecele ei, cîștigă mare da domnilor săi. Și precum Iustina, cu semnul crucii lui Hristos Dumnezeuul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori și pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă și pe vrăjitorul și slujitorul vostru Ciprian la slujirea adevăratului Dumnezeu l-a adus, și voi de frică și de cutremur fiind cuprinși ați fugit; așa și acum să cadă peste voi și să

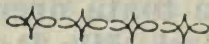
vă apuce spaimă, cutremur și frică de la Dumnezeu atotțiitorul, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins și veșnic și fără sfârșit, și într-însul să vă munciți în veci. Amin.

Apoi luînd preotul apă sfințită de la Botezul Domnului (iar dacă nu are, să facă sfințirea cea mică a apei), stropește casa și locul casei pe dinafară, cîntînd troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ținînd crucea în mină și botezînd și pe cei din casă:

Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui; să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dînsul. Precum se stinge fumul, să se stingă, și cum se topește ceara de fața focului, așa să piară diavolii cei fermecători și descîntători de la fața lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, aceștia, să se bucure de Domnul și să se veselească.

Zice și aceasta:

Să fugă și să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol și otrăvirea și farmecele și descîntecele prin stropirea acestei ape sfințite și niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.

RUGĂCIUNI PENTRU SFÎNȚIREA FÎNTÎNII

(1)

Rugăciune la începutul săpatului fîntînii

Se face mai întîi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeul nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le prefaci numai cu voința Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere

cu înțelepciunea Ta cea negrăită și necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, însuși și acum, Stăpîne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, și ne dăruiește nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelșugată pentru trebuințe și nevătămătoare la băut, pentru ca și întru aceasta să slăvim preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Rugăciune după terminarea fântînii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chivernisești viața omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pămîntești și apa cea amară din vremea lui Moise ai prefăcut-o în dulceață pentru popor și apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei cu sare le-ai dres; iar Apostolului Tău Petru, prin vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, însuși Stăpîne, iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfînt, spre a fi curată celor ce vor bea dintr-însa. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Care binecuvîntezi și sfințești toate și Tie slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

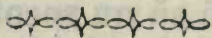
Rînduiala ce se face cînd a căzut ceva spurcat în fîntîna cu apă

Se cade mai întîi să se scoată din fîntînă toată apa dimpreună cu tot mîlul și necurățiile; apoi preotul, aprinzînd luminări și luînd cădelnița, cădește fîntîna împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfințită de la Botezul Domnului. Și, stînd cu fața către răsărit, se roagă zicînd:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu! Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curățești toată spurcăciunea și necurăția și prefaci și sfințești toate, Însuși și acum, Stăpîne, vino în acest ceas prin chipul crucii Tale și curățește fîntîna aceasta de necurăția ce s-a aflat într-însa și venind în ajutorul nedesăvîrșitei noastre minți și neputinței gîndurilor, să nu ne osîndești pe noi, care nu putem înțelege cele foarte bune, ci ne curățește și pe noi de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfînt. Că Tu ești sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se citește apoi rugăciunea de la terminarea fîntînii (caut-o la pagina 315).

RÎNDUIALA

care se face cînd se bolnăvesc orice fel de dobitoace

Mergînd preotul la staulul oilor, sau unde se află dobitoacele bolnave, face după obicei întîi sfințirea cea mică a apei, apoi îndată zice:

Psamul 8:

Doamne, Dumnezeu! nostru, cit de minunat este numele Tău în tot pămîntul. Că s-a înălțat slava Ta mai preșus de ceruri. Din gura pruncilor

și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător. Cînd privesc cerurile, lucrul mîinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: ce este omul că-Ți amintești de el?, sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micșorat pe dînsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el. L-ai pus pe dînsul peste lucrurile mîinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate; încă și dobitoacele cîmpului; păsările cerului și peștii mării, și cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Dumnezeuul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul.

Domnului să ne rugăm.

Stăpîne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: precum ai binecuvîntat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacov, asemenea binecuvîntează și dobitoacele robului Tău acestuia (**N**), înmulțește-le, întărește-le și le fă pe ele întru mii; izbăvește-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bîntuiala vrăjmașilor, de văzduhul cel neprielnic și de toată boala molipsitoare. Ocolește-le cu sfinții Tăi îngeri, și depărtează de la ele toată boala și toată pizma și ispita farmecelor și a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăția și puterea și slava a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pîrerea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropște oile sau celelalte dobitoace bolnave cu apa cea sfințită, zicînd rugăciunea aceasta:

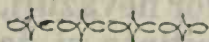
Binecuvîntează, Doamne, turma aceasta și o izbăvește pe dînsa de toată răutatea, de răpirea vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, de cumplita moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; înmulțește-o în numele Tău cel sfînt și prin stropirea acestei ape sfințite dăruiește-i sănătate. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru grîul sau făina ce se va spurca, sau pentru
altceva de acest fel

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce, întru rînduiala Ta cea după trup, ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sînt curate celor curați; Care prin vasul Tău cel ales, marele Pavel Apostolul, ne-ai învățat pe noi să credem că sînt bune toate cele zidite de Tine, care se sfințesc prin cuvînt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, însuși și acum, Stăpîne, milostivește-Te spre neputința noastră; binecuvîntează grîul acesta cu darul Tău și cu iubirea de oameni, prin binecuvîntarea și prin stropirea acestei ape sfințite întru numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția ce a căzut într-însul după meșteșugirea diavolului, depărtează-o din gîndul robilor Tăi. Și prin nădejdea cea întru Tine și prin adeverirea îndurărilor Tale dă-le lor să se împărtășească din merindele acestea, și mulțumind sfîntului Tău nume să se păzească neosîndiți. Că Tu ești cel ce binecuvîntezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

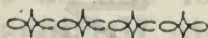

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor în ziua de 6 august

Domnului să ne rugăm.

Binecuvintează, Doamne, această roadă nouă a viței, care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și celor ce vom gusta dintr-însa, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și sfântul Trup și Sînge al Hristosului Tău cu Care ești binecuvîntat, împreună cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÎNDUIALA

binecuvîntării colivei

Adică a griului fiert, amestecat cu miere și alte feluri de poame dulci, ce se aduce în biserică întru cinstea și pomenirea Praznicelor împărătești sau ale sfinților. Dăci, fiind adusă coliva în biserică, de este seara, la vecernie, după: Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... **troparul sfintului**. Slavă... **condacul**, Și acum... Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluietse pe noi, ca un îndurat, **glasul 1**. Iar de este la Liturghie, după rugăciunea amvonului, îndată se cîntă **troparul și condacul praznicului sau al sfintului**. Apoi diaconul, tîmîind, zice: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește. Preotul, stînd lingă colivă, zice cu glas rugăciunea aceasta:

Doamne, Cel ce ai plinit toate cu cuvîntul Tău și ai poruncit pămîntului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei

tineri și pe Daniil, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decît pe cei hrăniți cu multe desfătări; însuși, întru tot bunule Împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade le binecuvintează și sfințește pe cei ce vor gusta dintr-insele, căci acestea spre slava Ta și spre cinstea Sfîntului (**N**) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă și spre pomenirea celor ce s-au săvîrșit întru buna credință. Și dăruiește, Bunule, celor ce au înfrumusețat acestea și celor ce săvîrșesc pomenirea, toate cererile cele către mîntuire și desfătarea bunătăților Tale cele veșnice. Pentru rugăciunile preacuratei Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și cu ale Sfîntului (**N**), a cărui pomenire săvîrșim, și cu ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvințezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SINAXAR

PESTE TOT ANUL

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. † Începutul indictionului; Cuviosul Părintele nostru Simeon Stilpnicul și maica lui, Marta; Soborul Maicii Domnului.
2. Sfântul Mucenic Mamant; Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.
3. Sfântul Sfințit Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei; Cuviosul Părintele nostru Teoctist.
4. Sfântul Sfințit Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei; Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.
5. Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului, slăvitului Prooroc, Înainte-mergător și Botezător Ioan; Sfinții Mucenici Urban și Avdeu.
6. Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colasses de Arhistratigul Mihail.
7. Înainte-prăznuirea Nașterii Maicii Domnului; Sfântul Mucenic Sozon; Sfinții Apostoli Evod și Onisifor.
8. (†) Nașterea preasfintei, Stăpinei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.
9. Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana; Sfântul Mucenic Severian.

10. Închinarea Cinstitei Cruci; Sfintele femei Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.
11. Închinarea Cinstitei Cruci; Cuvioasa Maica noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.
12. Închinarea Cinstitei Cruci; Sfinții Mucenici Antonin, Macedonie și Teodul; Sfintul Teodor episcopul.
13. Înainte-prăznuirea Înălțării Cinstitei Cruci; Sfinții Mucenici Corneliu sutașul, Lucian și Leontie.
14. (†) **Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.**
15. Sfintul Mare Mucenic Nichita Romanul; Sfintul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei; *Sfintul Ierarh Iosif de la Partos*; Cuviosul Filotei.
16. Sfintele Mari Mucenițe Eufimia și Melitina.
17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis.
18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.
19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.
20. Sfintul Mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopista, cu cei doi fii ai lor Agapie și Teopist.
21. Sfirșitul praznicului Înălțării Cinstitei Cruci; Sfintul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfintul Prooroc Iona.
22. Sfinții Sfințiți Mucenici Foca, făcătorul de minuni, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.
23. Zămislirea Sfântului, slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia.
24. Sfânta întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii, Tecla; Cuviosul Coprie.
25. Cuvioasa Maica noastră Eufrosina; Cuviosul Pafnutie Egipteanul.
26. † Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan de Dumnezeu cuvântătorul.
27. Sfintul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dînsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfintul Apostol Marcu.
28. Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfintul Prooroc Varuh; Sfintul Mucenic Pimen.
29. Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia.
30. Sfintul Sfințit Mucenic Grigorie, arhiepiscopul Armeniei celei mari; Mucenița Ripsimia.

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. **Acoperămîntul preasfintei Născătoarei de Dumnezeu;** Sfintul Apostol Anania, unul din cei 70; Cuviosul Părintele nostru Roman cîntărețul.
2. Sfintul Sfințit Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Justina fecioara; Cuviosul Teofil.

3. Sfinții Sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul, Elefterie și Rustic.
4. Sfintul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Clistena.
5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta.
6. Sfintul Apostol Toma; Sfinta Muceniță Erotida.
7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie și Chesarie.
8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfinta Taisia.
9. Sfintul Apostol Iacob al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui.
10. Sfinții Mucenici Eulampie și Eulampia.
11. Sfintul Apostol Filip, unul din cei 7 diaconi; Cuviosul Teofan Mărturisitorul; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonia.
12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Preacuviosul Părintele nostru Cosma, alcătuitorul de canoane, episcopul Maiumei.
13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatador, Agatonic și Florentie.
- 14 † *Prea Cuvioasa Maica noastră Parascheva; Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie.*
15. Cuviosul Părinte Eftimie cel Nou; Sfințitul Cuvios Mucenic Luchian; Cuvioșii Savin și Vars.
16. Sfintul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal.
17. Sfintul Prooroc Osia; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.
18. Sfintul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin.
19. Sfintul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.
20. Sfinții Mari Mucenici Artemie Duxul și Matrona; Cuviosul Gherasim.
21. Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel Mare; *Cuvioșii Mărturisitori Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și Mucenicul Oprea din Săliște.*
22. Sfintul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei; Sfinții 7 tineri din Efes: Maximilian, Iamvliu, Martinian, Dionisie, Antonie, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Iraclie, Teodota și Glichonie.
23. Sfintul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului.
24. Sfintul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dînsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu.
25. Sfinții Mucenici Marchian și Martirie; Sfinta Tavita.
26. †) *Sfintul Mare Mucenic Dimitrie, izvoritorul de mir; Pomenirea cutremurului.*
27. Sfintul Mucenic Nestor; *Cuviosul Părintele nostru Dimitrie cel Nou (Basarabov).*
28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vile și Eunichie; Cuvioșii Părinții noștri Ștefan Savaitul și Firmilian.
29. Sfinta Cuvioasa Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie.
30. Sfinții Mucenici Zenovie și Zenovia, sora sa.
31. Sfinții Apostoli: Apeliu, Stahie, Amplie, Urban, Aristovul, Narcis; Sfintul Mucenic Epimah.

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. Sfinții Doctori și făcători de minuni fără de arginți Cosma și Damian din Asia; Sfintul Erminingheld.
2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie.
3. Sfinții Mucenici Achepsima, Aitala și Iosif.
4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nican-dru episcopul și Ermeu preotul.
5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimie; Sfintul Silvan.
6. Sfintul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul; Cuviosul Luca.
7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni.
8. † **Soborul Mai-marilor Voievozi Mihail și Gavriil.**
9. Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie; Cuvioasele Maicile noastre Ma-trona și Teoctista; Sfintul Artemon.
10. Sfinții Apostoli Orest, Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și cei împre-ună cu dinșii.
11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfinta Muceniță Ștefanida; Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul.
12. Sfintul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Nil Pustnicul.
13. † Sfintul Părintele nostru Ioan Gură de Aur.
14. Sfintul Apostol Filip.
15. Sfinții Mucenici Gurie, Samona și Aviv.
16. † Sfintul Apostol și Evanghelist Matei.
17. Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.
18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zachei.
19. Sfintul Prooroc Avdie; Sfintul Mucenic Varlaam.
20. † Înainte-prăznuirea Intrării în Biserică; Sfintul Părintele nostru Proclu, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul; Sfintul Mucenic Anatolie.
21. (†) **Intrarea în Biserică a preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pu-rurea Fecioarei Maria.**
22. Sfintul Apostol, Filimon, Onisim și Arhip și cei împreună cu dinșii; Sfinta Muceniță Cecilia.
23. Sfintul Ierarh Grigorie, episcopul Acragandelor și Amfilohie, epis-copul Iconiei; Cuviosul Sisinie.
24. Sfinții Mucenici Clement, papa Romei și Petru al Alexandriei; Sfirși-tul praznicului Intrării în Biserică.
25. † Sfinta Mare Muceniță Ecaterina și Sfintul Mare Mucenic Mercurie.
26. Cuvioșii Părinții noștri Alipie Stilpnicul și Stelian Paflagonul.

27. Sfintul Mucenic Iacob Persul; Cuviosul Natanail; Sfintul Onufrie.
28. Sfintul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfintul Mucenic Irinarh.
29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Cuviosul Părintele nostru Acachie cel de la Scară.
30. † Sfintul Apostol Andrei, cel dintii chemat; Sfintul Ierarh Frumentie.

LUNA DECEMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15.

1. Sfintul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret.
2. Sfintul Prooroc Avacum; Sfinta Muceniță Meropi.
3. Sfintul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul.
4. † Sfinta Mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.
5. †) Preacuviosul Părintele nostru Sava cel sfințit; Sfintul Mucenic Anastasie.
6. † **Cel între sfinți, Părintele nostru Ierarh Nicolae, făcătorul de minuni.**
7. †) Părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului; *Sfinta Muceniță Filoteea fecioara.*
8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie; Sfintul Apostol Sosten.
9. Zămislirea Sfintei Ana.
10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Eugraf.
11. Cuvioșii Părinții noștri Daniil Stilpnicul și Luca; Sfinta Muceniță Varsava.
12. † Cuviosul Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni.
13. Sfinții Mucenici Evstratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfinta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie.
14. Sfinții Mucenici Tirs, Leuchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.
15. † Sfinții Sfințiți Mucenici Elefterie, Susana și Vah; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.
16. Sfintul Prooroc Agheu; Sfintul Mucenic Marin; Sfinta Teofana împărăteasa.
17. Sfintul Prooroc Daniil și Sfinții 3 tineri: Anania, Azaria și Misail.
18. Sfintul Mucenic Sebastian, Sfinta Muceniță Zoe și cei împreună cu dinșii; Sfintul Părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor.
19. Sfintul Mucenic Bonifacie; Cuviosul Grighentie; Sfinta Aglaia.
20. † Înainte-prăznuirea Nașterii Domnului; Sfintul Sfințit Mucenic Ignatie purtătorul de Dumnezeu.
21. Sfinta Muceniță Iuliana din Nicomidia; Sfintul Temistocle.
22. Sfinta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodot.
23. Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfinta Cuvioasa Muceniță Eugenia și cele împreună cu dinsa.
25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mintuitorului nostru Iisus Hristos.
26. †) Soborul preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; Sfințitul Mucenic Eutimie, episcopul Sardelor; *Preacuviosul Părintele nostru Nicodim cel sfințit de la Tismana.*
27. †) Sfintul Apostol, întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său Teofan Pustnicul.
28. Sfinții 20.000 de Mucenici, arși în Nicomidia.
29. Sfinții 14.000 de prunci uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel.
30. Sfinta Muceniță Anisia; Cuviosul Zotic preotul și Cuvioasa Teodora.
31. Cuvioasa Maica noastră Melania Romana.

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. (†) Tăierea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mintuitorului nostru Iisus Hristos; Sfintul Vasile cel Mare.
2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Silvestru, papa Romei și Serghie.
3. Sfintul Prooroc Maleahi; Sfintul Mucenic Gordie.
4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist.
5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia.
6. (†) Botezului Domnului Dumnezeuului și Mintuitorului nostru Iisus Hristos.
7. †) Soborul Sfintului, slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.
8. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuvioasa Maica noastră Domnica; Cucioșii Părinții noștri Gheorghe Hozevitul și Emilian Mărturisitorul.
9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.
10. După-prăznuirea Botezului Domnului; Părintele nostru Grigorie, episcopul Nisei; Cucioșii Dometian, episcopul Melitinei și Marcian preotul.
11. † După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părinte Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște.
12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenite Tatiana diaconița și Eutasia.
13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici Ermil și Stratonie.
14. Cucioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și în Rait.

15. Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.
16. Închinarea cinstului lanț al Sfintului, slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Petru.
17. † Cuviosul Părintele nostru Antonie cel Mare.
18. † Sfinții arhiepiscopi ai Alexandriei, Atanasie și Chiril.
19. Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul, Arsenie și Marcu.
20. † Cuviosul Părintele nostru Eftimie cel Mare.
21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.
22. Sfintul Apostol Timotei; Sfintul Cuvios Mucenic Anastasie Persul.
23. Sfinții Mucenici Clement și Agatanghel.
24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfintul Mucenic Vavila.
25. † Părintele nostru Grigorie Teologul, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuviosul Pupleie.
26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fii lor Arcadie și Ioan.
27. † Aducerea moaștelor Sfintului Ioan Gură de Aur.
28. Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob.
29. † Aducerea moaștelor Sfintului Ignatie purtătorul de Dumnezeu.
30. †) Sfinții Trei Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; Sfintul Mucenic Ipolit.
31. Sfinții Doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan.

LUNA FEBRUARIE

Are 28 de zile, iar de este an bisect, 29.

Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Înainte-prăznuirea Întîmpinării Domnului; Sfintul Mucenic Trifon; Sfințele Mucenițe Perpetua și Felicitas.
2. (†) Întîmpinarea Domnului Dumnezeuului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.
3. Sfintul și Dreptul Simeon de Dumnezeu primitorul; Sfinta Ana Proorocița.
4. Cuviosul Părintele nostru Isidor Pelusiotul; Sfintul Mucenic Avramie.
5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.
6. Cuviosul Părintele nostru Vucol; Sfinții Mucenici Iulian și Fausta.
7. Cuvioșii Părinții noștri Partenie și Luca; Sfinții 1003 Mucenici din Nicomidia.
8. Sfintul Sfințit Mucenic Teodor Stratilat; Sfintul Prooroc Zaharia.
9. Sfinții Mucenici Nichifor, Marcel și Pangratie.
10. †) Sfintul Sfințit Mucenic Haralambie; Sfinta Muceniță Valentina.
11. Sfintul Sfințit Mucenic Vlasie; Sfinta Teodora împărăteasa.

12. Sfintul Meletie; Sfintul Mucenic Hristea.
13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Achila și Priscila.
14. Cuvioșii Părinții noștri Auxentie, Maron și Avramie.
15. Sfintul Apostol Onisim; Sfintul Mucenic Maior.
16. Sfinții Mucenici Pamfil și Valentin și cei împreună cu dinșii; Cuviosul Flavian.
17. Sfintul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfinta Mariamna.
18. Sfintul Leon, papa Romei; Cuviosul Agapit.
19. Sfintul Apostol Arhip; Sfinții Filimon și Apfia; Cuvioșii Evghenie și Macarie.
20. Sfinții Leon, episcopul Cataniei și Agaton; Cuviosul Visarion.
21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfintul Evstatie, episcopul Antiohiei.
22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților din Eughenia; Cuvioșii Atanasie, Talasie și Limneu.
23. † Sfintul Sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfinta Gorgonia.
24. †) Întîia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfintului, slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.
25. Sfinții Tarasie, Alexandru și Ipatie.
26. Sfintul Porfirie; Sfinta Muceniță Fotini; Sfintul Toader.
27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Mărturisitorul; Cuviosul Talaleu.
28. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul.
29. Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul.

LUNA MARTIE

Are 31 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.
2. Sfintul Sfințit Mucenic Teodot, episcopul Chirinei; Sfinții Mucenici Isichie și Nestor.
3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.
4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim; Sfintul Mucenic Pavel.
5. Sfintul Mucenic Conon; Sfinta Muceniță Iraida.
6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfintul Eufrosin.
7. Sfinții Mucenici episcopi din Herson: Vasilie, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie.
8. Cuviosul Părintele nostru Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei.
9. †) Sfinții 40 de Mucenici care au pătimit în iezerul Savastiei.
10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian și Dionisie și cei împreună cu dinșii.
11. Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalmului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu.

12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul; Sfintul Grigorie Dialogul.
13. Aducerea moaștelor Sfintului Nichifor, patriarhul Constantinopolului.
14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfintul Mucenic Alexandru preotul.
15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie și Timolau și cei împreună cu dinșii.
16. Sfinții Mucenici Savin, Papa și Romano.
17. Cuviosul Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfintul Mucenic Marin.
18. Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.
19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria și Haria.
20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Minăstirea Sfințitului Sava.
21. Cuviosul Părintele nostru Iacob, episcopul și mărturisitorul; Sfinții Toma și Serapion.
22. Sfintul Sfințit Mucenic Vasilie preotul; Sfinta Drozida.
23. Sfintul Cuvios Mucenic Nicon și cei 200 de ucenici ai lui.
24. Înainte-prăznuirea Bunevestiri; Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfintul Mucenic Luca; Sfintul Artemon.
25. (†) **Bunavestire a preasfintei Stăpinei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.**
26. Soborul Mai-marelui Arhistratig Gavriil.
27. Sfinta Muceniță Matrona cea din Tesalonic; Sfintul Prooroc Anania.
28. Cuvioșii Ștefan, făcătorul de minuni și Ilarion cel Nou; Sfinții Mucenici Filit și Lidia.
29. Părintele Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dinșii
30. Cuviosul Părintele nostru Ioan Scărarul; Sfintul Prooroc Ioad; Sfintul Evul.
31. Cuviosul Ipatie, episcopul Gangrei, făcătorul de minuni; Sfinții Acahie și Veniamin.

LUNA APRILIE

Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca.
2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.
3. Cuviosul Părintele nostru Nichita; Sfintul Mucenic Elpidifor.
4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif făcătorul de cintări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon.
5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și cei împreună cu dinșii, Claudie, Diodor, Serapion și Nichifor.
6. Părintele nostru Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, arhiepiscopul Melitinei; Sfintul Mucenic Caliope; Sfinta Muceniță Achilina.
8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dinșii.
9. Sfintul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.
10. Sfinții Mucenici Terentie, Pombie și cei împreună cu dinșii; Sfintul Dima.
11. Sfintul Sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; *Sfintul Ierarh Calinic de la Cernica*; Cuviosul Trifiria.
12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul; Sfinta Antuza.
13. Sfinții Sfinți Mucenici Artemon, Chintilian și Dada.
14. Cel între sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa Romei; Sfinta Muceniță Tomaida.
15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim.
16. Sfintele Mucenițe Agapia, Irina și Hionia.
17. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, Acachie, Avdela și Adrian.
18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfintului Grigore Decapolitul, și Ioan, arhiepiscopul Antiohiei; Sfintul Mucenic Sava Gotul.
19. Cuviosul Ioan cel de la Lavra Veche; Sfinții Pafnutie și Gheorghe.
20. Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfintul Apostol Zaheu; Sfintul Mucenic Anastasie.
21. Sfinții Sfinți Mucenici Ianuarie și cei împreună cu dinsul, Teodor cel din Perga și Alexandru; Sfinta Muceniță Filipia.
22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfintul Natanail.
23. †) **Sfintul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință.**
24. Sfintul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni; *Sfinții Ierarhi Iorest și Sava.*
25. Sfintul Apostol și Evanghelist Marcu.
26. Sfintul Sfințit Mucenic Vasilie, episcopul Amasiei; Sfinta Glafira.
27. Sfintul Sfințit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului.
28. Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Chintilian.
29. Sfinții 9 Mucenici din Cizic; Cuviosul Memnon, făcătorul de minuni.
30. Sfintul Apostol Iacob, fratele Sfintului Ioan de Dumnezeu cuvântătorul; Sfintul Doșat.

LUNA MAI

Are 31 zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfintul Prooroc Ieremia; Cuvioșii Eftimie, Ignatie și Acachie.
2. Aducerea moaștelor Sfintului Atanasie cel Mare.
3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra; Sfintul Diodor.

4. Sfinta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuviosul Valerian.
5. Sfinta și slăvita Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.
6. Sfintul și dreptul Iov, mult răbdătorul; Cuvioșii Mamont și Pahomie.
7. Pomenirea semnului Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfintul Mucenic Acachie.
8. † Sfintul Apostol și Evanghelist Ioan Teologul; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare.
9. Aducerea moaștelor Sfintului Ierarh Nicolae; Sfintul Prooroc Isaia; Sfintul Mucenic Hristofor.
10. Sfintul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isichie.
11. Înnoirea Constantinopolului; Sfinții Sfințiți Mucenici Mochie, Acachie și Dioscur.
12. Sfinții Părinții noștri Epifanie, episcopul Ciprului și Gherman, patriarhul Constantinopolului; *Sfintul Mucenic Ioan Valahul.*
13. Sfinta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul.
14. Sfinții Mucenici Isidor și Terapont.
15. Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare; Sfintul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.
16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit; Sfintul Mucenic Isachie.
17. Sfintul Apostol Andronic și cei împreună cu dînsul; Sfinta Iunia.
18. Sfintul Sfințit Mucenic Teodot; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Veniamin și cei împreună cu dînșii; Sfinta Hristina și cele șase fecioare împreună cu dînsa.
19. Sfintul Sfințit Mucenic Patrachie; Sfinta Muceniță Chiriachi.
20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu Postitorul.
21. †) **Sfinții Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și maica sa Elena.**
22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.
23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul.
24. Cuviosul Părintele nostru Simeon; Sfintul Mucenic Serapion; Sfinta Muceniță Marciana.
25. † A treia aflare a cinstului cap al Sfintului, slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.
26. Sfintul Apostol Iuda; Sfinții Apostoli Carp și Alfeu din cei 70; Sfintul Mucenic Averchie.
27. Sfinții Sfințiți Mucenici Terapont, Eladie și Alipie.
28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfintul Sfințit Mucenic Eladie; Sfinta Muceniță Eliconida.
29. Sfinta Cuvioasa Muceniță Teodosia fecioara; Sfintul Mucenic Olivian.
30. Cuvioșii Părinții noștri Isaachie Mărturisitorul, egumen al Mînăstirii Dalmației și Varlaam.
31. Sfintul Apostol Ermia; Sfinții Sfințiți Mucenici Ermei, Evsevie și Haralambie.

LUNA IUNIE

Are 30 de zile. Ziua are 15 ceasuri și noaptea 9.

1. Sfinții Mucenici Justin filozoful, alt Justin și Firm și cei împreună cu dinșii.
2. † Părintele nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului; *Sfintul Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.*
3. Sfinții Mucenici Luchilian, Ipatie, Paul și Paula.
4. Sfintul Părintele nostru Mitrofan; Cuvioasa Sofia.
5. Sfinții Sfințiți Mucenici Dorotei, Marcian, Nicandru și Leonid.
6. Cuvioșii Părinții noștri Visarion și Ilarion cel Nou; Sfintul Mucenic Ghelasie.
7. Sfintul Sfințit Mucenic Teodot; Sfinta Muceniță Zenaida; Cuviosul Anton.
8. Aducerea moaștelor Marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfinta Muceniță Calcopi; Cuvioasa Melania.
9. Părintele nostru Chiril arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta și Maria.
10. Sfinții Sfințiți Mucenici Timotei și Alexandru; Sfinta Muceniță Antonina.
11. Sfinții Apostoli Vartolomei și Varnava.
12. Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.
13. Sfinta Muceniță Achilina; Sfintul Trifilie.
14. Sfintul Prooroc Elisei; Sfintul Metode, patriarhul Constantinopolului.
15. Sfintul Prooroc Amos; Fericiții Augustin și Ieronim.
16. Sfintul Tihon, făcătorul de minuni.
17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dinșii.
18. Sfinții Mucenici Leontie și Ipatie; Cuviosul Erasm.
19. Sfintul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Paisie cel Mare.
20. Sfintul Sfințit Mucenic Metode, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist.
21. Sfinții Mucenici Iulian Tarsineanul și Afrodise.
22. Sfinții Sfințiți Mucenici Evsevie, Zenon și Zina.
23. Sfinta Muceniță Agripina; Sfintul Mucenic Aristocle.
24. †) **Nașterea Sfintului, slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.**
25. Sfinta Cuvioasa Muceniță Fevronia; Sfintul Mucenic Procopie.
26. Cuviosul Părintele nostru David din Tesalonic.
27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitorul de străini; Sfintul Mucenic Anect.
28. Aducerea moaștelor Sfinților doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan.

29. †) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel.
 30. Soborul sfinților slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli.

LUNA IULIE

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfinții doctori, făcători de minuni fără de arginți, Cosma și Damian, cei din Roma; Sfintul Mavridrie.
2. Așezarea în raclă a cinstului veșmînt al Maicii Domnului în Vlaherne.
3. Sfintul Mucenic Iachint; Sfintul Anatolie.
4. Sfintul Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Critului; Preacuvioasa Marta, mama Sfintului Simeon făcătorul de minuni; Cuvioasa Ciprila.
5. † Cuvioșii Atanasie al Atonului cu ucenicii săi, și Lampadie.
6. Sfintul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfinta Muceniță Lucia.
7. Cuvioșii Părinții noștri Toma și Acachie; Sfinta Muceniță Chiriachi.
8. Sfintul Mare Mucenic Procopie; Sfinta Muceniță Teodosia.
9. Sfinții Mucenici Pangratie, Chiril, Andrei și Prov.
10. Sfinții 45 de mucenici din Nicopolea Armeniei.
11. Sfinta și lăudata Muceniță Eufimia; Sfintul Marcian.
12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Mihail; Sfinta Veronica.
13. Soborul Arhistratigului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Iosif Tesaloniceanul; Sfintul Mucenic Ștefan.
14. Sfintul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Just și Iraclie.
15. Sfinții Mucenici Chiric și Iulita.
16. Sfinții Sfințiți Mucenici Atinoghen, cu cei 10 ucenici ai săi. Avudin și Faust.
17. Sfinta Mare Muceniță Marina; Sfintul Eufrasie; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.
18. Sfinții Mucenici Iachint, Emilian și Pavel; Sfinta Muceniță Valentina.
19. Cuvioșii Dia și Teodor; Cuvioasa Macrina.
20. †) Sfintul, slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul.
21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, Ioan cel ce a sihăstrit împreună cu dînsul; Sfintul Prooroc Iezechil.
22. Sfinta Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Aducerea moaștelor Sfintului Sfințit Mucenic Foca; Cuvioasa Marcela.
23. Sfinții Mucenici Apolinarie, Trofim, Teofil și cei împreună cu dînșii.
24. Sfinta Mare Muceniță Hristina; Sfintul Mucenic Ermoghen.
25. Adormirea Sfintei Ana; mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia.
26. Sfinții Sfințiți Mucenici Ermolae și cei împreună cu dînsul, Erump și Ermocrat; Sfinta Cuvioasa Muceniță Paraschevi.

27. † Sfintul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza.
28. Sfinții Apostoli și diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.
29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sfinta Muceniță Teodota.
30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Andronic și cei împreună cu dînșii.
31. Înainte-prăznuirea scoaterii Cinstitei Cruci; Sfintul și dreptul Evdochim; Sfintul Iosif cel din Arimateea.

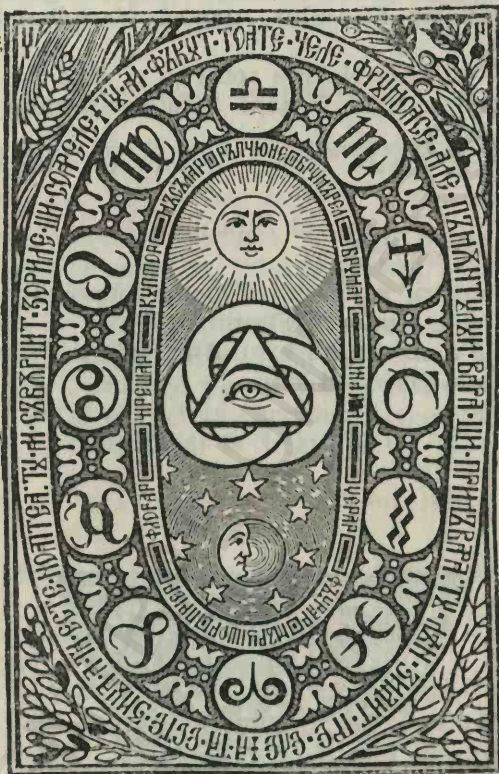
LUNA AUGUST

Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. † Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții 7 frați Mucenici Macabei, al căror nume este: Avim, Antonin, Gurie, Eleazar, Evseon, Elim și Marcel, și maica lor Solomoni, precum și a dascălului lor Eleazar.
2. Aducerea moaștelor Sfintului, întiului Mucenic și arhidiacon Ștefan; Binecredinciosul împărat Iustinian.
3. Cuvioșii Isaachie, Dalmat și Faust; Sfinta Salomeia mironosița.
4. Sfinții 7 tineri din Efes; Sfinta Cuvioasa Muceniță Evdochia.
5. Înainte-prăznuirea Schimbării la față; Sfintul Mucenic Evsignie; Cuvioasa Nona.
6. (†) Schimbarea la față a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.
7. Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis și Potamia.
8. Sfintul Emilian Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfintul Miron.
9. Sfintul Apostol Matia; Sfintul Mucenic Antonin.
10. Sfinții Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.
11. Sfintul Mucenic și arhidiacon Evplu; Sfintul Părinte Nifon.
12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sfintul Pamfil.
13. Cuviosul Maxim Mărturisitorul.
14. Înainte-prăznuirea Adormirii Maicii Domnului; Sfintul Prooroc Miheia; Sfinții Mucenici Marcel și Ursichie.
15. (†) Adormirea preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.
16. Aducerea Sfintei Mahrame; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiad și Stamatie.
17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tars.
18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sfintul Polien.
19. Sfintul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dînsul 2593 de Mucenici; Sfinții Timotei și Agapie; Sfinta Tecla.

20. Sfintul Prooroc Samuil; Sfintul Mucenic Eliodor.
21. Sfintul Apostol Tadeu; Sfinta Muceniță Vasa; Sfinta Teoclita.
22. Sfintul Mucenic Agatonic și cei împreună cu dinsul: Antuza Zotie, Irineu și Or.
23. Sfintul Mucenic Lup; Cuviosul Calinic.
24. Sfinții Mucenici Eutihie, ucenicul Sfintului Ioan de Dumnezeu cu-vîntătorul și Tațion.
25. Întoarcerea moaștelor Sfintului Apostol Vartolomei; Sfintul Apostol Tit.
26. Sfinții Mucenici Adrian, Natalia soția sa și Atic.
27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfinta Muceniță Eutalia; Sfintul Mucenic Fanurie.
28. Cuviosul Părintele nostru Moise Arapul; Sfintul Mucenic Diomid; Sfinta Ana.
29. †) **Tăierea cinstutului cap al Sfintului, slăvitului Prooroc, Înainte-mergător și Botezător Ioan.**
30. Sfinții Părinții noștri, patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.
31. Așezarea în raclă a cinstutului brîu al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

CUPRINSUL

BOTEZUL

	<u>Pagina</u>
Rînduiala în ziua întîia la femeia lăuză	5
Rugăciune la însemnarea pruncului, a opta zi după naștere	10
Rugăciune cînd leapădă femeia	12
Canoanele pentru Sfîntul Botez	13
Rugăciuni la facerea catehumenului	16
Scurtă învățătură despre Sfîntul Botez	25
Slujba Sfîntului Botez	26
Rînduiala Sfîntului Botez pe scurt	41
Rugăciunile ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut	43

MARTURISIREA (SPOVEDANIA)

Învățătură pentru spovedanie	48
Învățătură către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic	51
Slujba mărturisirii	53
Învățătura despre canoane: cum trebuie date pentru fiecare păcat	65

NUNTA

Slujba ce se face la logodnă	67
Scurtă învățătură despre nuntă	72
Slujba cununiei	73
Rugăciune în a opta zi după cununie	87
Slujba la a doua nuntă	89

MASLUL

Slujba Sfîntului Maslu	99
----------------------------------	----

IMPARTĂȘANIA

	Pagina
Rînduiala ce se face cînd grabnic se dă împărtășania celui bolnav	137
Slujba la ieșirea cu greu a sufletului	142
Rugăciune pentru sufletul cel osîndit	148
Rugăciune pentru cel ce greu se luptă cu moartea	149

SFEȘTANIA

Slujba Aghiasmei Mici, adică Sfințirea cea mică a apei	151
Rînduiala pentru Aghiasma Mică după Paști, pînă la duminica Tomei	167

SLUJBA ÎNMORMÎNTĂRII

Rînduiala înmormîntării mîrenilor	169
Rugăciunile de iertare	198
Rînduiala înmormîntării pruncilor	206
Rînduiala înmormîntării preoților și diaconilor de mir	219
Rînduiala înmormîntării cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămîna Lumînată	261
Rînduiala Parastasului	272
Litia mică pentru morți	275
Rugăciunea care se citește de către preot la împărțirea hainelor și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul	279

DEZLEGĂRI

Rugăciunea pe care o citește arhiereul sau duhovnicul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și a celor fără de voie și pentru tot jurămîntul și blestemul	280
Rugăciune pentru cei ce sînt în blestem și pe sineși cu jurămînt s-au legat	283
Rugăciune la dezlegarea de blestem	284
Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiți	284

RUGACIUNI LA FELURITE NEPUTINȚE ȘI BOLI

Rugăciune la toată neputința	285
Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința	286

	Pagina
Rugăciune pentru dureri de cap	289
Rugăciune pentru cei ce sînt bolnavi de năjit	291
Rugăciune la bolnavul care nu poate dormi	291
Rugăciunea care se citește bolnavului cu sfînta Copie	293

MOLIFTE

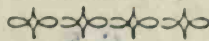
Moliftele Sfintului Vasile cel Mare pentru cei care pătinesc de la diavol și pentru toată neputința, care se citesc și în ziua Sfintului Vasile	295
Moliftele Sfintului Ioan Hrisostom	302

RÎNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

Rugăciune la începerea temeliei casei	308
Rugăciune la intrarea în casă nouă	309
Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhuri rele	309
Rînduiala care se face la casa sau locul ce sînt supărate de fărmece sau de descîntece	311
Rugăciuni pentru sfințirea fîntinii:	
— La începutul săpatului fîntinii	314
— După terminarea fîntinii	315
— Cînd a căzut ceva spurcat în fîntină	316
Rînduiala care se face cînd se bolnăvesc orice fel de dobitoace	316
Rugăciune pentru grîul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel	318
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august	319
Rînduiala binecuvîntării colivei	319

SINAXARUL PENTRU TOT ANUL	321
-------------------------------------	-----

265,9 : 221,9 = 59

321/864 25r17 2214

Cu diortosirea graiului acestei cărți de slujbă, s-a ostenit
Prea Fericitul Părinte

JUSTINIAN

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Iar purtarea de grijă pentru ca îndreptările făcute de Prea Fericitul nostru Părinte Patriarh să fie întru totul păstrate la tipărirea acestui «Aghiasmatar» a avut-o P. C. Pr. Ioan Găgiu, directorul Administrației Patriarhale.

Și s-a terminat tipărirea cărții în așezămintul tipografic al Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, în anul 1965, — la împlinirea a douăzeci de ani de slujire arhierască a Prea Fericitului Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

C. S.

AGHIASMATAR

340 PAGINI. FORMAT 16
DIN 70×100, PE HIRTIE
VELINĂ. DAT ÎN LUCRU LA 1 OCTOMBRIE
1964. TERMINAT LA 1 DECEMBRIE 1965. TIRAJ
5000 EXEMPLARE. COMANDA 92/1965.

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE
MISIUNE ORTODOXA

